

لمپنیسم

LOMPANISME

علی اکبر اکبری

لومپانیسم

LOMPANISM

علی اکبر اکبری

این کتاب در سال ۱۳۴۳ و بخش سینمای فارسی آن در سال ۱۳۴۳ نوشته شده است.

خوانندگان توجه فرمایند :
در بسیاری از صفحات این کتاب خرده بور ژوازی
به غلط خورده بورژوازی چاپ شده است .

- لمپنسم
- علی اکبر اکبری
- چاپ اول
- خرداد ماه ۱۳۵۲
- چاپخانه حیدری
- تهران ، ایران
- حق چاپ محفوظ

تهران ، خیابان شاهرضا ، روبروی دانشگاه
شماره ۱۴۱۶ تلفن ۶۴۱۶۲۵

فهرست

۵	تعریف لمپن
۸	منشاء طبقاتی
۱۶	دسته‌های لمپنیسم
۱۹	مناسبات لمپن‌ها با سایر طبقات
۲۱	با روشنفکران
۲۴	مناسبات لمپن‌ها با کارگران
۲۶	چگونگی شرکت لمپن‌ها در سازمان‌های سیاسی و صنفی
۲۹	احزاب فاشیستی
۳۰	سازمان‌های صنفی

۳۲	خصوصیات و خصایص اجتماعی و روانی لمپن‌ها
۴۰	لمپنیسم و مذهب
۴۵	لمپنیسم و خانواده
۴۹	لمپنیسم و زناشویی
۵۲	وضع ظاهری لمپن‌ها
۵۶	معرفی لمپن‌ها از چه مبانی و مشخصاتی ناشی میشود؟
۶۰	محل سکونت و تکثیر و رشد لمپنیسم (بوئزده در تهران)
۶۳	چرا لمپن‌ها در جنوب شهر سکونت، کار و زندگی میکنند
۶۴	تفریحات لمپنی
۷۳	درباره تصنیف‌های لمپنی
۸۷	غزلهای لمپن - خرده‌بورژوازی
۱۰۳	اشاره‌ای به رفتار نارقیفانه لمپن‌ها :
۱۱۵	درباره سینمای فارسی
۱۲۳	اشاره‌ای به تصانیف و غزلهای فیلم فارسی
۱۳۸	ویژگیهای زبان لمپنی در فارسی
۱۴۴	ایده‌های فیلم
۱۴۷	انحراف جنسی
۱۶۰	فرهنگ استعماری و فرهنگ لمپنی
۱۸۲	لمپن‌ها محرومترین گروه اجتماعی

تعریف لمین^۱

لمین‌ها عناصری از افراد اجتماعی هستند که رویهم‌رفته در تولید اجتماعی شرکت ندارند، در نتیجه در تولید اجتماعی استثمار نمی‌شوند، و از طریق طفیلی‌گری زندگی میکنند. مانند: گدایان، دزدان، فواحش و.....

دو نکته:

یک لمین برای مادام‌العمر از طریق طفیلی‌گری و بسا انگل‌شدن بدیگران زندگی نمی‌کند بلکه مواقعی که اغلب زمان کوتاهی است ولی

۱- نظر باینکه برای واژه لمین معادل فارسی مناسبی نداریم و بعلت رواج این واژه در سری‌واژه‌های مکاتب سیاسی و اجتماعی و با توجه بسعت و اهمیتی که این واژه تحت همین اسم پیدا کرده، لمین را در تمام مواردیکار بردیم.

ضمناً یادآور میشویم که کلماتی مثل ولگرد، لات، جاهل، اوباش، مفت‌خور، ضمن آنکه گوشه‌ای از خصوصیات اجتماعی لمین را میرساند معادل مناسبی نمیتواند باشد.

کم و بیش پیش می‌آید که با شرکت در تولید اجتماعی از دسترنج و زحمت خود زندگی میکند و در نتیجه ضمن شرکت در تولید اجتماعی استثمار میشود .

لذا لمپن گاه در تولید اجتماعی شرکت میکند و گاهی هم از همین کار موقت دست کشیده یا کار موقت دیگری را آغاز میکند و یا بزندگی صرف لمپنی و طفیلیگری می‌پردازد. هم چنین در جوامع ارتجاعی - استعمارزده بعلت ضعف نیروهای تولیدی و کثرت خورده بورژوازی لمپن‌ها در مواقع کار بعلت فقدان سرمایه و شعور فنی در درجه اول، بمشاغل کم‌مایه خورده بورژوازی روی می‌آورند. باین جهت لمپن به - خورده بورژوازی کم‌مایه از لحاظ زندگی خیلی نزدیک است . و بهمین جهت چون لمپن اغلب بین خورده بورژوازی کم‌مایه و موقعیت طبقاتی^۱ خود جابجا میشود، بناچار در بعضی موارد لمپن را از لحاظ زندگی و خصوصیات در این جابجاشدن نامحسوس طبقاتی و کار موقت در نظر گرفته‌ام - این نکته اول .

همانطوریکه در تعریف لمپن قید شده است در اینجا منظور از

۱- از آنجاکه لمپن‌ها گروه بزرگی از جامعه را تشکیل میدهند و از لحاظ چگونگی کسب درآمد و شرایط زندگی و نحوه معیشت و همچنین از نظر فرهنگی و افکار و اعتقادات موقعیت خاص و ویژه‌ای دارند و برای آنکه شرایط و موقعیت گروهی آنها بهتر و ساده‌تر مشخص و بیان گردد در این نوشته همه جا از شرایط و موقعیت گروهی آنها در قالب طبقاتی گفتگو شده است ولی این بدان معنی نیست که برای لمپن‌ها در عین بی‌طبقه بودن موقعیت طبقاتی قائل باشیم .

استثمار، غارت کار افراد در مناسبات اجتماعی است. در صورتی که لمپن بدون شرکت در تولید اجتماعی و با انگل شدن بدیگران از محصولات تولید شده استفاده میکند. پس وقتی کسی در جریان تولید اجتماعی شرکت نکرد، مسلماً استثماری هم در کار نخواهد بود. ولی در آمدی را که لمپن با شیوه‌های مختلف بدون شرکت در تولید اجتماعی بدست می‌آورد، بطرز وحشتناکی خورده بورژوازی و... از دستش در می‌آورند. برای نمونه در آمدی را که فاحشه با فروش تنش بدست می‌آورد، افرادی که در پائین نام می‌برم باشیوه‌های گوناگون از دستش خارج میکنند.

۱- مالک فاحشه‌خانه با در اختیار گذاشتن خانه‌اش قسمت مهمی از درآمد را بدست می‌آورد.

۲- اجاره‌دارانی که واسطه بین مالک اصلی خانه و فاحشه‌ها هستند. این اجاره‌داران با انگل شدن حتی به فاحشه‌ها زندگی آنان را از هر لحاظ تنگ‌تر و سخت‌تر میکنند.

۳- رباخوران - فواحش برای خرید يك فرش چند صد تومانی، لباس، کفش و احیاناً النگو، گردن‌بند و هزینه‌های بیماری و اعتیاد و ولخرجی مجبورند با سود حدود ۵۰ درصد از رباخوران قرض بگیرند. و چه بسا که بعالت بیماری و یا گرفتاری‌هایی که از حوادث گوناگون بر ایشان پیش می‌آید قادر به پرداخت قروض خود در موعد مقرر نمیشوند، و با جبار برای مدتی طولانی قروضشان تمدید خواهد شد. بدین جهت رباخوران و کاسبکاران بانواع دسایس رذیلانه برای عقب انداختن بدهکاری و قروض فواحش متوسل میشوند.

۴- کاسبکاران - بزاز ، کفش فروش ، خرازی ، عطار ، بقال ، لبنیاتی ، عرق فروش ، کافه چای و بطور کلی کاسبکارانی که بطریقی با اینان در ارتباطند هر یک با فروش کالای خود بچند برابر قیمت اصلی قسمتی از درآمد او را از دستش در می آورند .

۵- ولگردان و اوباشانی که یابزور و ترس و یا با رفاقت خصوصی جیششان را خالی میکنند .

۶- خانم رئیس که قسمت مهمی از کار کرد و درآمد فاحشه را به جیب میزند .

۷- قدرتهای محلی که بطریقی فاحشه را سر کیسه کرده و قسمتی از درآمدش را بالا می کشند .

۸- در منزل و محل سکونت فاحشه افرادی هستند که متناسب با خدماتی که انجام میدهند سهمی از درآمد را برداشت میکنند . این هم نکته دوم .

منشاء طبقاتی

خورده بورژوازی ایران با همه کثرت و تنوع ، بر شد کافی نرسیده است . قشر بالائی خورده بورژوازی ضعیف و قشر متوسط و پائین کثیر و تهی دست است .

قشر بالائی خورده بورژوازی بعلت امکانات مالی و با استفاده از شرایط مساعد و همکاریهای اقتصادی میتواند کارش را بصورت کارگاهها توسعه دهد و با همکاری و سهم شدن با صاحبان سرمایه و بازرگانان

بفعالیتهای صنعتی و امور بازرگانی اقدام نماید .

ولی بعلت ضعف نیروهای تولیدی و شرایط نامساعد و مواعی که قشر بالائی خورده بورژوازی و سرمایه داری با آن روبروست هنوز طبقه سرمایه دار بعنوان يك طبقه قوی ، متشکل ، آگاه و متکی بخود شکل نگرفته است. خورده بورژوازی نسبت به بورژوازی در ایران چنان وسیع و ریشه دار و قوی است که در بیشتر جنبش های ضد فئودالی و ضد امپریالیستی نقش عمده داشته و رنگها و خصوصیات قشری و طبقاتی او در بیشتر جریانات اجتماعی و اقتصادی و ایدئولوژیک ایران بچشم میخورد. و بهمین جهت است که خصوصیات خورده بورژوازی در تمام شئون مملکت و جریانات سیاسی حتی جنبش های به اصطلاح کارگری نفوذ کرده و آنچنان با زندگی مردم مربوط شده که برآستی میتوان از آن بعنوان يك مانع بزرگ انقلابی نام برد. زیرا خورده بورژوازی بایابد تحت تأثیر بورژوازی انقلابی قرارگیرد یا پرولتاریای انقلابی ، چون خود قائم بذات نمی تواند باشد. طبقات دوگانه بالا (سرمایه دار-کارگر) در ایران چه بعلت ضعف نیروهای تولیدی و چه بعلت ضعف ایدئولوژی انقلابی و چه به هر دو علت ، بهر حال ضعیفند لذا در جناح مترقی جامعه خورده بورژوازی موقعیت نیرومندتری بدست میآورد. این خورده-بورژوازی با همه نقایص طبقاتی و اجتماعی اکثراً به سردمداری جنبش های انقلابی برمیخیزد و لسی چنانکه معلوم است سرانجام این هشیاری چیزی جز شکست نمیتواند باشد. بر اثر عقب ماندگی نیروهای تولیدی و وسعت نفوذ خورده بورژوازی شهر و ده وضع سرمایه داری

قشر نیرومند دیگری در جنب خورده بورژوازی و پرولتاریای ایران وجود دارد که میتوان از آنها بنام لمپن نام برد .

در کشورهای سرمایه‌داری، لمپن-پرولتاریا همانطوریکه از اسمش مستفاد میشود بطور معمول از طبقه کارگر جدا میشود و مربوط بآن است. اما در جامعه ما با وجود ارتباط و پیوندهائی که بین عناصری از لمپنها با طبقه کارگر بچشم میخورد اکثریت این قشر از دهقانانی که روستاها را ترك کرده‌اند و کارگران کارگاههای پیشه‌وری و خورده بورژوازی تهیدست جدا میشوند. در واقع خورده بورژوازی با سقوط از آخرین پله زندگی اقتصادی خود تبدیل به لمپن میگردد. ضمناً در مراکز و محیطهای خاص لمپنی مانند شهرنو و بعضی خیابانهای متصل بآن که محل کار و زندگی لمپنها و بویژه فواحش است، لمپنها در درون این جامعهی لمپنی زاد و ولد میکنند و تقریباً تمامی فرزندانیکه درین محل متولد میشوند، یا کودکانی که درین جا پرورش می‌یابند، تحت تأثیر محیط اجتماعی این جامعه و موقعیت والدین یا سرپرستان و مربیان خود عملاً از همان سنین پائین لمپنهای تمام عیاری هستند.

بخشی از کارگران ایران در کارگاههای کوچک پیشه‌وری کار می‌کنند. این کارگران که در کارگاههای کوچک و با شیوه‌های کهنه و ابزار دستی به تولید نعمات مادی مشغولند مانند وسایل تولید و شیوه‌های تولیدی عقب مانده‌اند.

همانطوریکه خورده بورژوازی از جهات مختلف از طرف استعمار - ارتجاع و حتی بورژوازی در معرض خطر و سقوط دائمی است،

کارگران کارگاههای کوچک خورده بورژوازی نیز همیشه در دلهره بیکاری و ترس ناشی از کار کم و مزد کم و انواع تشویشها و ناراحتیها بسر میبرند. و در نتیجه آنچه مجموعه تولید خورده بورژوازی را تهدید میکند زندگی کارگران را هم بدغدغه و خطر و ترس و اضطراب میاندازد. کارگران کارگاههای کوچک پیشه‌وری وقتی با خطر بیکاری و فقر روبرو میشوند، بعلت آنکه خود و خانواده‌شان هیچگونه تأمینی حتی برای چند روز از طرف استاد کار و دولت ندارند فقط برای مدت بسیار کوتاهی میتوانند با قرض (اگر ممکن باشد) و فروش گلیم و سماور و... (اگر داشته باشند) زندگی کنند بعد از آن خیلی زود کارشان به دزدی و گدائی و طفیلی‌گری میکشد و در صف لمپنها قرار میگیرند. همچنین روستائینی که ده را ترک گفته برای کار و آزادی و زندگی بهتر بشهر می‌آیند، عملاً بعلت عقب ماندگی نیروهای تولیدی و ضعف صنایع و فعالیهای اقتصادی و فقدان کار خیلی زود سقوط میکنند و به صفوف لمپنیسم می‌پیوندند. اکثر گدایان، دزدان و فواحش از جمله روستائینی هستند که در شهرها با جنارتن‌ترین بچنین زندگی‌ای داده‌اند. اغلب شهرهای قرون وسطائی و عقب مانده، بعلت عدم قابلیت جذب روستائیان در کارخانه‌ها و دیگر مشاغل شهری آنها را بارش لمپنها اضافه می‌کنند.

زاغه‌نشینان زاغه‌هایی که در گوشه و کنار و بخصوص جنوب شهرها پراکنده بودند و سالهای قبل از طرف دولت به محل‌ها و ساختمان‌های جدید منتقل گردیدند. اکثریت قریب با تفاق این زاغه‌نشینان از خانواده‌های دهقانی بودند که طی سالها به تهران و شهرهای دیگر

مهاجرت کرده اند .

طبق مطالعاتی که در باره آنها انجام گرفت گدائی ، دزدی ، قاچاق فروشی ، ولگردی و فاحشگی در بین آنان عمومیت یافته بود و اعتیادات مختلف و افیون توأم با بیماریهای گوناگون در بین آنها رواج داشت. از طرفی بحرانهای اقتصادی، قشرهایی از توده‌ها را بطرز غم‌انگیز و وحشتناکی بسمت لمپنسیم سوق میدهد.

در شرایط بحران بعلت تعطیل کارخانه‌ها و بنگاههای اقتصادی و ورشکستگی بازرگانان ، بانکها و تعطیل کارگاههای کوچک و بزرگ پیشه‌وری ، بیکاری و فقر ، توده‌ها را بجانب گدائی ، فحشاء ، دزدی ، قاچاق فروشی و کارهایی از نوع آب‌حوضی، دوره‌گردی، دست‌فروشی و همکاری و عضویت سازمانهای جاسوسی می‌کشاند . و در واقع بحرانهای اقتصادی و نابسامانی‌های زندگی بر ارتش لمپن‌ها می‌افزاید و کارگران و دیگر زحمتکشان با جبار و تحت شرایط نکبت‌باری از موقعیت اجتماعی و طبقاتی خود سقوط کرده، به لمپن تبدیل میشوند.

از طرفی بحران اقتصادی، بحران و تضادهای سیاسی را تشدید نموده و در چنین شرایطی است که اعتصابات اقتصادی به اعتصابات مبارزات سیاسی تبدیل میگردد و با بسط بحرانهای اقتصادی و تشدید و عمومیت مبارزات سیاسی، جامعه بسرعت بسمت انقلاب پیش میرود . ورشکستگی و سقوط سرمایه‌داران، محدودیت و تعطیل واحدهای تولیدی و اقتصادی، افزایش بیکاری، ترقی مداوم سطح قیمت‌ها، کاهش ارزش پول ، افزایش مالیاتها ، توسعه فقر عمومی و انواع صدمات و

ناراحتی‌های فکری و روحی همراه با گسترش و عمومیت یافتن اعتصابات اقتصادی و سیاسی جامعه را سرعت و با شدت هر چه بیشتر بسمت انقلاب سوق میدهد.

شرایط انقلابی، توده‌ها را ب فکر و اندیشه و امیدارد و آنها را مجبور میکند که به علل و موجبات بحران و آشفتگی‌ها بیاندیشند و مهمتر از آن به چاره‌جویی بپردازند و برای پایان دادن به بحران، راه حل اساسی پیدا کنند. در چنین شرایطی توده‌ها با جسارت و بی‌باکی فوق‌العاده‌ای در جریانات سیاسی و انقلابی شرکت میکنند و هر فردی همه نوع آمادگی برای فداکاری تا سرحد شهادت برای به ثمر رسیدن انقلاب نشان میدهد. انقلاب موجب باروری و شکوفان شدن استعدادها میگردد و بمردم امکان میدهد که در زمینه‌های مختلف ایدئولوژیکی، سازمانی، مبارزاتی و انقلابی استعدادهای خود را بروز دهند.

در چنین شرایطی است که لپن‌ها بعلل زندگی نکبت‌بار خود پی میبرند و با شرکت در جریانات انقلابی تا سطح نیروهای انقلابی ارتقاء مییابند.

در چنین شرایطی است که توده‌ها و بخصوص لپن‌ها که عقب مانده‌ترین و ناآگاه‌ترین و ماجراجوترین نیروهای اجتماعی‌اند، ب منافع و حقوق اقتصادی و سیاسی و شرایط انقلابی واقف شده و با پیوستن به نیروهای انقلاب برای پیروزی انقلاب قیام مینمایند.

لپن‌ها و اغلب کارگران، بویژه کارگران کارگاههای دستی و خورده بورژواهای بسیار فقیر و تهیدست، در طول حیات خود بطور اعم

و در مدت یکسال بطور اخص مرتب از لحاظ طبقاتی جابجا میشوند. بدین معنی که کارگران کارگاههای کوچک دستی با تعطیل کارگاهها ، عدهای بسمت مشاغل خورده بورژوازی رومیآوردند و عدهای هم بهلمپن تبدیل میشوند و همینطور کسی که تا دیروز از راه دزدی زندگی کرده ممکن است فردا دریک کارگاه شروع بکار کند و یا باگردو فروشی و توت فروشی و امثال آن ارتزاق نماید و بهمین نحو یک خورده بورژوا امکان دارد با از دست دادن سرمایه اندکش به کارگران و یا به لمپن ها پیوندد .

این تعویض و تبدیل طبقاتی بین لمپن و کارگر و خورده بورژوازی تهیدست بطور مرتب انجام میگيرد و این نیروهای اجتماعی در هر وضع اقتصادی و موقعیت طبقاتی که باشند معمولاً از نظر در آمد و شکل زندگی و خصوصیات اجتماعی ، ضمن قبول تمایزات طبقاتی آنها ، خیلی بهم نزدیکند .

جابجا شدنهای طبقاتی بین لمپن و کارگر و خورده بورژوازی- تهیدست بعلت مشاغل فصلی خورده بورژوازی و بهسبب کارهای موقت اجتماعی، موقتی و خیلی کوتاهمدت است . مثلاً خورده بورژوازی تهیدست، در بهار نعنا ترخون و چاغالله بادام و توت و در تابستان دوغ و بستنی و شربت و در پائیز وزمستان عدس، لپو، بامیه، ماهی و امثال آن می فروشد و لمپن ها هم در مواقع اجبار با شرکت در کار و مشاغل خورده بورژوازی بطور موقت از دسترنج خود زندگی کرده و درصفت خورده بورژوازی قرار میگیرند و همینطور کارگری که از فشاربیکاری

و فقر بسمت مشاغل خورده بورژوازی کشیده شده ممکن است موقتاً یا بطور دائم از این طریق معاش کند و هم چنین کارگر کارگاههای دستی ، با بحرانهای اقتصادی و بیکاری یا بسمت خورده بورژوازی حرکت میکند و یا بطرف لمپن ها سقوط میکند. و هم چنین يك لمپن بعلت شرایط خاص ممکن است مدتی زندگی اش را با کار در کارگاههای دستی و یا مشاغل خورده بورژوازی تأمین نماید .

هر يك از افراد این اقشار و طبقه در هر موقعیت اقتصادی و طبقاتی که باشند رنگ و بوی همان قشر و طبقه اجتماعی را دارند ولی با این جابجائی طبقاتی ، زندگی و درآمد کم و بیش مشابه ، تعیین خط فاصل بین آنها در يك زمان حتی برای یکسال کار مشکلی است. لذا چون لمپن و خورده بورژوا در موقعیت طبقاتی خود وضع ثابت و محکمی ندارند ، و با کارهای موقت ، مرتب در حرکت و جابجاشدن طبقاتی هستند ، در مواردی لمپن در جریان تعویض و تبدیل طبقاتی و کسار موقتش با خورده بورژوازی و کارگران کارگاههای دستی مورد نظر است.

دسته‌های لمپنیسم

دسته اول: آنهایی هستند که بکلی خصوصیات طبقاتی خود را از دست داده و سقوط کرده‌اند. این دسته بآن حدی فاسد شده‌اند که در شرایط عادی از لحاظ زندگی و فکری، امکان و امید به تغییرشان بسیار ضعیف است. ولی در شرایط رشد انقلابی و بسط فعالیت‌های اجتماعی و بویژه آغاز انقلاب، امکان پیدا میکنند که سرعت خود را اصلاح کنند و با وداع با گذشته، زندگی نوینی را آغاز نمایند. این دسته، ضمن از دست دادن خصوصیات طبقاتی سابق خود متناسب با شرایط زندگی تازه، خصوصیات لمپنی پیدا کرده‌اند. این دسته همانطوری که برای همیشه با زندگی سابق بهرطریقی قطع ارتباط نموده‌اند، با شرایط و احوال زندگی تازه خود پرورش یافته و کارا کتر و خصوصیات زندگی و طبقاتی تازه را پیدا میکنند. این دسته را دزدها - فواحش - اوباشان - قماربازان - حرفه‌ای و... تشکیل میدهند.

این دسته فاسد نه تنها از نظر زندگی اقتصادی و اجتماعی بزرگترین ناراحتی‌ها را بوجود می‌آورند، بلکه از لحاظ خصوصیات و فساد بی حد خود، دیگر طبقات و اقشار جامعه، بخصوص کارگران که از نظر شرایط زندگی و ارتباط با آنها خیلی نزدیکند، فساد و تباهی کشاننده و تحت تأثیر قرار می‌دهند.

طبقه کارگر و دیگر زحمتکشان و عناصری از روشنفکران در جامعه‌ی ایران بشدت تحت تأثیر خصوصیات و نحوه‌ی زندگی کمپنیسم هستند و ناآگاهانه چنان باشیوه زندگی و اخلاق و رفتار کمپنیسم‌بستگی یافته‌اند که کمتر میشود آنها را از کمپن‌ها تمیز داد و مرزی بین آنها کشید.

کارگران به علت ضعف نیروهای تولیدی و کثرت خورده بورژوازی ورشد زیاد کمپنیسم بیش از سایر نیروها در معرض نفوذ و تأثیر کمپنیسم قرار گرفته‌اند.

در چنین شرایط و احوالی باید کارگران و روشنفکران، اولاً به سلاح ایدئولوژیک مجهز شوند و شعور طبقاتی خود را ترقی دهند و با آگاهی نسبت به شرایط زندگی و خصوصیات کمپنیسم، آگاهانه در زندگی عمل کنند. ثانیاً باید مناسبات خود را با کمپن‌ها هر چه ممکن است محدودتر و حتی قطع کنند و بین خود و آنها خط فاصلی قرار دهند.

دسته دوم: کسانی هستند که حالت دوگانه دارند. و متناسب با اوضاع و احوال، گاه بطرف کمپنیسم کشاننده میشوند و گاه بسمت زحمتکشان گرایش می‌یابند تا زندگی سالم خود را از سر بگیرند.

این دسته بین زحمتکشان و لمپن‌ها در نوسانند و وضع متزلزلی دارند. این دسته بستگی بشرایط و احوال، برای مدتی بازندگی لمپنی قطع امید و ارتباط میکنند ولی درست آن موقعی که انسان گمان میکند که دیگر این نوع افراد سلامت خود را بازیافته و با زندگی و علائق گذشته خود بریده‌اند، ناگهان صد و هشتاد درجه تغییر جهت داده و زندگی لمپنی را از سر میگیرند.

این دسته بیشتر از دزدان تازه‌کار و دوره‌گردها و طواف‌ها و قشر بسیار تهی دست خورده بورژوازی تشکیل میشوند.

این دسته در صورتی که در درجه اول در شرایط تازه‌ای، زندگی نوینی را آغاز کنند و هماهنگ با آن، نسبت بموقعیت تازه‌ی طبقاتی خود و با فساد و نکبت زندگی لمپنی آشنا شوند و هم‌چنین ارتباطشان با زحمتکشان و کارگران بتدریج بیشتر و با لمپن‌ها کمتر و محدود شود، میتوان طی کار مداوم چند ساله، آنان را به‌عناصر سالم و لایقی تبدیل نمود.

دسته سوم: هر چند بعلت شرایط متفاوت زندگی بالмпن‌ها، از نظر خصوصیات هم با آنها متفاوتند ولی بعلت ارتباط مداوم و کار مشترك بالмпن‌ها، و سکونت در مراکز و محلهای لمپنی، و بجهت رواج و تفوق اخلاق و رفتار لمپنی، بطرف شیوه‌ی زندگی و خصوصیات آنها گرایشهایی دارند، و اغلب جهاتی از زندگی و اخلاق و رسوم آنها را نیز عمل می‌کنند. این دسته، از کارگرانی تشکیل میشوند که بعلت ضعف شعور طبقاتی و بطور ناآگاه، بیشتر از خصوصیات فکری و مظاهر

زندگی و رسوم و اخلاقیات، تحت تأثیر لمپن‌ها هستند. این دسته را بیشتر کارگران کارگاههای پیشه‌وری، رانندگان و بعضی کارگران کارخانه‌ها تشکیل می‌دهند. این دسته بعد از آگاهی طبقاتی بعلت شرایط زندگی کارگری، خیلی زود خود را از زیر نفوذ و تأثیر لمپنیسم خارج خواهند ساخت.

این دسته بعد از کسب شعور طبقاتی و منزله کردن خود و قطع ارتباط با لمپنیسم می‌توانند بعناصر شایسته و لایقی تبدیل شوند.

مناسبات لمپن‌ها با سایر طبقات

تأثیر و نفوذ لمپن‌ها بر طبقات دیگر متناسب با مناسباتی که با سایر طبقات دارند با توجه بشرایط اقتصادی آنها تعیین میشود. لمپن‌ها در جریان تولید اقتصادی با خورده بورژوازی و کارگران و عناصری از روشنفکران در ارتباطند و روابطشان با دیگر طبقات بسیار محدود و اغلب اتفاقی است.

خورده بورژوازی محیط رشد و پرورش لمپنیسم است. بهمین جهت در حالی که لمپن تحت نفوذ و تأثیر خورده بورژوازی است متقابلاً بر روی خورده بورژوازی بخصوص قشر پائین و تهیدست آن تأثیر میگذارد. قشر پائین خورده بورژوازی شیفته و وابسته زندگی و اخلاق و کردار لمپن است و بقدری این دو باهم از لحاظ زندگی و رفتار و کردار نزدیک اند که کمتر میشود آنها را از یکدیگر تمیز داد.

لمپن نیز از لحاظ کار و شرایط مادی زندگی کم و بیش در همان وضعی است که قشر پائین خورده بورژوازی قرار دارد زیرا

یامشاغل اکثر لمپن‌ها را همین مشاغل خورده بورژوازی تشکیل می‌دهند و یا بعلت فقدان سرمایه برای خورده بورژوازی کار میکند و در اختیار و خدمت آنها هستند. دوره گردی، گردو فروشی، تسوت فروشی، دوغ فروشی و امثال آن مشاغلی هستند که لمپن‌ها یا با سرمایه اندک خود سرمایه و وسائل لازم را فراهم میکنند و یا برای خورده بورژواها فروشنده هستند. لذا آن دسته از لمپن‌ها که مناسب با موقعیت زندگی خصوصی خود محیط و شرایط جامعه را برای زندگی و مشاغل لمپنی فراهم بینند و یا بجهاتی مجبور بکار باشند بمشاغل آخرین پله خورده بورژوازی مشغول میشوند.

قشر پائین خورده بورژوازی بعلت سرمایه اندک و مشاغل متفاوت و موقتی، و فشار دولت و رقابت و فشار اقشار متوسط و بالای خورده بورژوازی زندگی متزلزل و بهم ریخته و نابسامانی دارند از لحاظ شرایط زندگی و میزان درآمد به لمپنیسم بیشتر نزدیک است تا، باقشار دیگر خورده بورژوازی. و مناسباتش نیز با اینها وسیع تر، نزدیکتر و صمیمی تر است. بهمین جهت از نظر خصوصیات نیز، بیشتر به لمپن میماند تا خورده بورژوازی و لذا لمپن نفوذ خود را بر روی این قشر بسط داده و استحکام می‌بخشد.

قشر متوسط و بالای خورده بورژوازی از لحاظ زندگی، متوسط و مرفه است و چون از نظر اقتصادی وضع محکم و بهتری نسبت به قشر پائین دارد در بعضی از زمینه‌های اقتصادی و وضع زندگی بدنبال بورژوازی است.

خورده بورژوازی متوسط حتی اگر از لحاظ زندگی فقیر باشد و نتواند با درآمد اندکش گذران کند خوشش نمی آید دیگران او را همینطور که هست بشناسند و سعی دارد با سبلی صورتش را سرخ نگهدارد و ادا و اصول‌های بالائی‌ها را در بیاورد فقط باین فکر که شاید در آینده خوابهای طلائی‌ش بحقیقت بیوندد.

همین‌گرایش رو بیالا او را از تمایل بسمت پائین باز میدارد. در نتیجه نه تنها زندگی و خصوصیات لمپنیسم خوشایند و مورد قبول او نیست بلکه با آن مخالف است.

با روشنفکران :

آندسته از مشاغل روشنفکری که روشنفکران را بطریقی بالمپنیسم مربوط میکند و آن قسمت از مراکز اجتماعی و تفریحی که موجب تماسهای موقت و دائم بین روشنفکران و لمپن‌ها میشود و محیط زندگی و محل سکونت مشترك از شرایط مناسب و مساعدی است که روشنفکران را زیر نفوذ لمپنیسم قرار میدهد. و همچنین آندسته از مشاغل دولتی و خصوصی که مستقیماً بالمپن‌ها در ارتباطند و افرادی که اکثراً با سواد ابتدائی بمشاغل دولتی پذیرفته شده‌اند، متناسب با محیط کار و حدود و مناسبات خود بالمپن‌ها و با توجه بشرايط زندگی خصوصی واجتماعیشان زیر نفوذ و فشار لمپنیسم قرار دارند.

افسران شهربانی و راهنمائی، کارمندان کلانتری‌ها و شهربانی، اغلب بازیگران فیلم‌های فارسی و دوبلورها، کارمندان اداره آگاهی، کارکنان زندان، تحصیلداران بار فروشها از این دسته‌اند.

شرایط زندگی خورده بورژوازی روشنفکران ، و محیط‌های خورده بورژوازی برای رشد و پرورش اخلاق و روحیات و خصلت‌های لمپنی بسیار مساعد و فراهم است. بهمین جهات روشنفکران با تماس‌های مداوم روزانه و برخورد‌های موقت ممکن است خیلی زود در پرتگاه لمپنیسم سقوط کنند .

روشنفکران بسا ادراك و فهم ایدئولوژی طبقات جامعه بویژه خصوصیات و خصایص لمپنیسم و ترسیم خط فاصل بین خود و لمپن‌ها و دوری از محیط‌های لمپنی و خورده بورژوازی و قطع و محدود نمودن تماس با آنها و بخصوص با تولید صنعتی و رشد نیروهای تولیدی می‌توانند خود را از شیطره نفوذ و تسلط لمپنیسم نجات بخشند .

اغلب روشنفکران نسبت به پرولتاریا و لمپن پرولتاریا برخورد رفتاری مساوی دارند. رفتار و عمل مساوی روشنفکران نسبت بدو جریان متفاوت و متضاد ناشی از عدم شناخت و درك وضع طبقاتی و ایدئولوژیک آنهاست .

عناصری از روشنفکران طبقات بالا تحت تأثیر اوضاع و احوال اجتماعی و سیاسی روز خودشان را بطبقات پائین و بویژه کارگران نزدیک میکنند. این دسته از روشنفکران بالا که گرایش‌هایی بسمت پائین از خود نشان می‌دهند بعلت عدم ادراك علمی نسبت به طبقات اجتماعی و خصوصیات و خصایص آنها طبقات پائین را بطور کلی یکدست گرفته و با آنها روابط و برخوردی مساوی پیدا می‌کنند .

این دسته از روشنفکران طبقات بالا و حتی اغلب روشنفکران

طبقات پائین چون فاقد ادراك علمى لازم هستند، نمى توانند طبقات جامعه و خصوصیات آنها را از هم تمیز دهند و خط فاصل هر يك را تعیین کنند لذا قبل از آنکه با کارگران و زندگی و خصوصیات آنان آشنا و نزدیک شوند عملاً اخلاق و رفتار لمپن ها را پیدا کرده و در مناسبات با لمپن ها ضمن پیروی از زندگی و مظاهر حیاتی آنها رفتار و کردار آنان را بطرز مسخره ای تقلید می کنند.

این نوع روشنفکران که ناآگاهانه بجانب زندگی و خصایص لمپنی کشیده میشوند پیش خودشان فکر میکنند که بشرايط زندگی کارگران و زحمت کشان نزدیک شده اند.

این آقایان روشنفکران بعد سیگار اشنو ویژه می کشند و یقه پیراهنشان را باز میگذارند و دکمه کراواتشان را روی دکمه دوم و سوم پیراهنشان گره میکنند و سعی دارند که خودشان را یقه چرکین نشان دهند و بخيال واهی فکر میکنند با خوردن جگر و سیرابی (البته در گوشه خیابان و دکه هایی که اکثر مشتریانش لمپن ها و خورده بورژواهای بی چیزند) و نشستن در قهوه خانه، کاراکتر و خصوصیات کاری پیدا میکنند .

تهوع آورترین تقلید مسخره، نصیب روشنفکرانی است که طرز تکلم لمپن ها را آموخته اند و در همه جا احمقانه و ندانسته سعی دارند لاتی صحبت کنند. ضمناً چون اکثر ورزشکاران بویژه کشتی گیران از طبقات پائین جامعه هستند و در محیط های خورده بورژوازی و لمپنی بزرگ شده اند و بعلت ارتباط دائم با لمپن ها تا حدود زیادی از خصائص لمپن ها بهره مندند لذا عناصری از روشنفکران بالا با گرایش بورژوازی و

ورزشکاران، فکر میکنند به کارگران و زحمتکشان نزدیک شده‌اند.
بن‌پرولتاریا و لمپن پرولتاریا، اختلاف و تضادهای عمیق طبقاتی
وایدئولوژیک وجود دارد. سهمگین‌ترین ضربه‌ها به پرولتاریا بخصوص
درمواقع حساس مبارزات طبقاتی، ازجانب لمپن‌ها وارد میشود. لمپن‌ها
با خصوصیات فاسد و ضدکارگری‌ای که دارند در اکثر مواقع موجب
افتراق و شکست جریانات صنفی و سیاسی کارگران میشوند. لمپن‌ها
برای سرکوبی نهضت‌های کارگری و حمایت سرمایه‌داران و فسادنهضت
از داخل، تن‌بهرپستی و جاسوسی و خیانتی میدهند و از هیچ نامردمی و
خیانتی روگردان نیستند.

کارگران در این نوع مواقع لمپن‌ها را دشمن خود میشناسند و با
نفرت و بطور همه‌جانبه با آنها مبارزه میکنند.

نه تنها شناخت وضع طبقاتی وایدئولوژی لمپن‌ها برای کارگران
لازم و حیاتی است بلکه برای روشنفکران نیز اهمیت فوق‌العاده‌ای
دارد. روشنفکران باید با شناخت علمی نسبت به دو جریان سالم و فاسد،
دوبرخورد و عمل متفاوت داشته باشند. ضمناً همانطوریکه قبلاً اشاره شد
افراد بسیاری از لمپن‌ها بویژه درمواقع بسط مبارزات سیاسی و در شرایط
انقلابی و با پیوستن به انقلاب به صفوف نیروهای انقلابی می‌پیوندند.

مناسبات لمپن‌ها با کارگران

کارگران کارگاههای پیشه‌وری و بعضی کارخانه‌های کوچک از
دوطرف تحت تأثیر و نفوذ زندگی وایدئولوژی ضدکارگری قرار دارند.

از طریق کار در کارگاههای پیشه‌وری زیر تسلط و نفوذ خورده بورژوازی
و از طریق کار مشترك بالمپن‌ها در این کارگاهها تحت تأثیر لمپن‌ها قرار
دارند .

کارگران ضمن کار در کارگاههای پیشه‌وری و کار مشترك بالمپن‌ها
از لحاظ میزان درآمد و سطح زندگی نیز با خورده بورژوازی تهیدست
ولمپن‌ها تقریباً در يك سطح قرار گرفته‌اند. کارگران بعلت درآمد مشابه و
روابط و همکاریه‌های تولیدی و سکونت در محل‌های مشترك و آمیختگی
و برخورد‌های مداوم روزانه و استفاده از تفریح و گردشگاههای مساوی
و مشابه و بطور کلی گذران ساعات فراغت تا حدود زیادی تحت تأثیر
خورده بورژوازی - لمپنیسم قرار دارند.

رفت و آمدهای خانوادگی و مراکز اجتماعی محلی و صنفی و
تفریحی ، این آمیختگی و نفوذ را افزایش میدهند. فرزندان کارگران در
مدارس تا حدود زیادی با اخلاق و رفتار فرزندان خورده بورژوازی و
لمپن‌ها آشنا شده‌اند و عمل میکنند . آمیختگی و آشنائی و
رفت آمد تا جائی است که حتی اغلب ازدواجها با یکدیگر انجام میشود
در نتیجه کارگران از جهات مختلف مورد هجوم زندگی و ایدئولوژی
خورده بورژوازی و لمپنی قرار دارند. بهمین جهت کارگران کارگاههای
پیشه‌وری خیلی زود بزنگی و رفتار و کردار خورده بورژواها و لمپن‌ها
کشیده میشوند .

کارگران متناسب با وضع کار و محیط زندگی و بینش طبقاتی
گرایششان نسبت بآنها شدت وضعف پیدا میکند.

تأثیر محیط‌های مختلف زندگی خورده بورژوازی - لمپن
بر جنبه‌های گوناگون زندگی کارگران بحدی است که اغلب کارگران
بسمت لمپن‌ها سقوط کرده و فاسد شده‌اند .

چگونگی شرکت لمپن‌ها در سازمانهای سیاسی و صنفی

لمپن‌ها بعزت زندگی موقت و بی ثبات و اشتغال بکارهای متفاوت
دارای وضع طبقاتی مشخص و روشنی نیستند و بخصوص در کشورهای
ارتجاعی - استعمارزده دائم بین مشاغل کارگری و خورده بورژوازی و
کارهای خاص خویش در نوسانند و بدین نحو مدام بین طبقه کارگر و
خورده بورژوازی تغییر جهت طبقاتی پیدا میکنند. بهمین لحاظ لمپن‌ها
دارای منافع صنفی و طبقاتی معین و در نتیجه فکر و اعتقاد سیاسی و طبقاتی
معلومی نمیباشند . بی سرانجامی زندگی و عدم ثبات فکری موجب
سردرگمی و بی‌علاقگی آنان بجرایانات فکری و سازمانهای سیاسی و صنفی
شده و عملاً ضمن فقدان سازمانهای سیاسی مستقل و ویژه، از پیوستن و
همکاری با سازمانهای سیاسی کارگری و خورده بورژوازی هم‌اها و
خودداری مینمایند .

معمولاً دخالت لمپن‌ها در جریانات سیاسی از روی آگاهی و
تشخیص منافع و حقوق سیاسی نیست بهمین علت در اکثر موارد و در
شرایط خاص تحت تأثیر و تحریک نیروهای ارتجاعی بحوادث و
جرایانات سیاسی می‌پیوندند بطوریکه ارتجاع - استعمار در حساس‌ترین
و طوفانی‌ترین روزهای تاریخی بمنظور مرعوب کردن نیروهای انقلابی
و برپا کردن آشوب و تخریب و ایجاد رعب و وحشت با پول و وعده و

وعید از نیروهای لمپن استفاده کرده است.

درست است که لمپن‌ها در این نوع مواقع با گرفتن چند تومان دست با آشوب و حریق و تخریب و کشتار میزنند ولی منظور اساسی و مهم آنها از آشوب و بلوا غارت و چپاول مراکزی است که با فروش اموال و ثروتهای آن پول قابل توجهی بدست آورند و با بآتش کشیدن اینجا و یا آنجا خشم و نفرت خود را نیز نشان دهند.

ضمناً لمپن‌ها در مواقع انتخابات بدون آگاهی و توجه با اهمیت و نقش انتخابات در سرنوشت کشور و ملت مانند دلان انتخاباتی بخريد و فروش آرامی پرداختند و با ایجاد ترس و استفاده از نفوذ خود بین خورده بورژوازی و کارگران و لمپن‌ها سعی داشتند با فروش آراء بیشتر پول بیشتری بدست آورند آنها نه به نقش انتخابات واقف بودند و نه بآن اهمیتی میدادند همانطوریکه نمایندگان و مردم برای آنها نقش و اهمیتی قائل نبودند .

آنها که حس میکردند در موقع انتخابات بوجود آنها احتیاج است از فرصت انتخابات برای ابراز وجود و خودی نشان دادن و سرگرمی و پول در آوردن استفاده میکردند .

لمپن‌ها عملاً با نیروهای ارتجاعی و دولت‌های فاسد زمینه‌های توافق و همکاریهای نسبتاً وسیعی دارند . هر چند زندگی مشقت‌بارشان ناشی از همین مناسبات و رژیم‌های حاکم است زیرا آنها بعلت عقب ماندگی و فسادشان امکانات لازم را برای زندگی ورشد و پرورش لمپن‌ها فراهم میکنند و بخاطر منافع و نظری که در بسط و توسعه فساد اجتماعی دارند مانع

واشکالی برای مقاصد و مشاغل فاسد لمپن‌ها ایجاد نمی‌کنند.

دزدی، قمار، فحشا، و فروش تریاک و هروئین و دایر کردن مراکز فساد و امثال آن در کشورهای مستعمره و نیمه مستعمره زائیده تسلط استعمار و فتودالیسم و در ممالک پیش رفته صنعتی مولود استعمار سرمایه‌داری است اگرچه خرید و فروش و حمل و نقل حتی تهیه هروئین، مرفین و تریاک و مشتقات مشابه دیگر بدست عناصر با نفوذ و صاحبان زر و زور در جهان انجام می‌گیرد ولی لمپن‌ها هم پادوهای مفلوک و بدبخت آن هستند و لمپن‌ها در قبال کمترین پولی که نسبت بدیگران ازین طریق بدست می‌آورند از بزرگترین خطراتی که مستقیماً با حیاتشان بستگی دارد استقبال می‌کنند و بعلت بی‌اطلاعی و بی‌پناهی و بی‌کسی سرانجام همه کاسه کوزه‌ها بر سر آنها خراب می‌شود.

بدین ترتیب لمپن‌ها در اشکال مختلف مبارزه بین نیروهای استعماری و ملی جانب استعمار و ارتجاع و بین سرمایه‌دارها و کارگران طرف سرمایه‌دارها را خواهند گرفت ولی اگر لمپن‌ها بمنافع و زندگی مرفه و عادلانه‌ای که با پیروزی نیروهای ملی و کارگران نصیبشان خواهد شد آگاهی پیدا کنند و بمبانی فقر و عقب‌ماندگی و بیکاری و سیه‌روزی خود واقف گردند و بعد از آگاهی و شعور لازم سازمان داده شوند در صف نیروهای ملی و کارگری قرار خواهند گرفت و نیروهای مترقی را بهر حال کمک و یاری خواهند داد و بدین نحو از صف نیروهای ارتجاعی به - نیروهای مترقی خواهند پیوست.

درست است که ارتجاع - استعمار باشکال مختلف، برای

منظورهای گوناگون سیاسی از لمپن‌ها استفاده میکنند. و درست است که آنان بخصوص در مواقع تاریخی و حیاتی از نیروی لمپن‌ها برای تخریب و برپا کردن بلوا و آشوب و ایجاد رعب و وحشت و بطور کلی سرکوبی نیروهای مترقی بهره‌برداری مینمایند. ولی این بدان معنی نیست که نیروهای مترقی، بخصوص در شرایط تاریخی و انقلابی، نباید یا نمیتوانند حداقل از قسمتی از نیروی لمپن‌ها بسود خود استفاده نمایند. لمپن‌ها را نباید مانند همه‌ی نیروهای اجتماعی دیگر یکدست و یکپارچه در نظر گرفت. بخشی از لمپن‌ها بخصوص در زمان رشد مبارزات سیاسی و بسط شرایط انقلابی بجانب انقلاب روی می‌آورند و نیروهای مترقی میتوانند و باید از این نیرو ولی بشرط مهار کردن آن و تحت رهبری و رعایت انضباط در جهت آرمان‌ها و برنامه‌های خود استفاده نمایند.

احزاب فاشیستی

احزاب فاشیستی از ماجراجوئی لمپن‌ها استفاده کرده تشکیلات خود را از این نیروهای عاصی و ماجراجو و بجان‌آمده پر میکنند و بعنوان توده حزبی، خطرناکترین و وحشیانه‌ترین کارها را بدست همین لمپن‌ها تدارک می‌بینند و انجام میدهند. آدمکشی‌ها، آتش‌سوزیها، بیناموسی‌ها و همه مفساد و خرابکاریها در احزاب فاشیستی بدست همین لمپن‌ها انجام میگیرد و در کشورهای عقب‌مانده نیز نیروهای ارتجاعی هر عمل خرابکارانه را توسط لمپن‌ها عملی میکنند.

لمپن‌ها بدو علت روانی و اقتصادی با احزاب فاشیستی و نیروهای

ارتجاعی می‌پیوندند .

۱- احزاب فاشیستی و نیروهای ارتجاعی با پذیرفتن لمپن‌ها و سپردن کارهای خطرناک و ماجراجویانه بدستانشان ، در آنان ایجاد غرور و شخصیت می‌کنند و لمپنی که تا بحال از طرف طبقات و سازمانهای مترقی محل اعرابی نبوده با دخالت مستقیم در جریانات سیاسی ماجراجویانه احساس شخصیت و قدرت می‌نماید .

۲- از لحاظ اقتصادی خطرات کشنده و مرگ‌آور را در آدمکشی‌ها و غارت‌ها بخاطر غارت کردن تحمل می‌نمایند. لمپن همه فکرش بر این است که با بخطر انداختن حیات خود شاید برای مدت کوتاهی بتواند از اموال غارتی زندگی‌اش را بر سر و صورتی بدهد و از باده غرور ماجراجویانه‌ای که ناشی از کمپلکس‌ها و عقده‌هایی است که در طول زندگی نابسامان خود بدان دچار شده سرمست شود. اطاعت کور کورانه لمپن از اوامر و دستورات افراد مافوق سازمانی و استقبال بی‌باکانه‌اش از هر حادثه مرگ‌آور بخاطر آنست که متقابلاً او را در تجاوز بحقوق دیگران حمایت کنند و دستش را در هر نهب و غارتی باز گذارند.

او باین لحاظ تسلیم محض قدرت میشود تا هیچ قدرتی جلو قدرت نمائی‌ها و وحشیگری‌های روزانه او را نتواند بگیرد .

سازمانهای صنعتی

مشاغلی مانند دزدی، فاحشگی، گدائی، قاچاق‌فروشی و امثال آن از مشاغل طفیلی‌گری است و ارتباطی با امر تولید ندارد . دسته‌ای از

لمپن‌ها دزد و فاحشه یا گدای حرفه‌ای هستند و زندگیشان بطور عمده و فقط از این طریق اداره میشود لمپن‌هایی که با این نوع مشاغل زندگی میکنند فاقد صنف و منافع صنفی اند. وقتی کسانی در تولید شرکت نکنند و صنف و حقوق صنفی‌ای در کار نباشد پرواضح است که مبارزات صنفی هم بخاطر حقوق صنفی و بهتر کردن زندگی در کار نخواهد بود. دسته دوم لمپن‌هایی هستند که زندگی و مشاغل خورده‌بورژوازی بی‌چیز دارند مانند آجیل فروشهای کنار خیابان، دوغ و بستنی فروشها و امثال آن. بعلا آنکه اینها هم هر مدت از سال کارشان تغییر میکند و وضع ثابت و معلومی ندارند فاقد تشکیلات صنفی و مبارزات اقتصادی میباشند. این دسته با رشوه دادن و زد و بند کردن با مأمورین و دیگر مزاحمین و جلب ترحم آنها کوشش دارند هر طور شده وسائل کار و کسب خود را در گوشه و کنار خیابان بساط کنند.

اینان گندم‌نمایان جو فروشی هستند که با کم فروشی و هیا هو و جنجالهای ساختگی و حقه‌بازیهای دیگر قوت بخور و نمیری برای خود دست و پا میکنند.

این دسته در همین حد هم بفکر کار دسته جمعی و مبارزه مشترک نیستند. در بین این دسته هر کس بفکر خویش است و هر کاسبی فقط باین فکر است که گلیم خودش را از آب بیرون بکشد. می‌ماند دسته سوم که در کار گاههای پیشه‌وری و یا کارخانه‌ها کار میکنند، این دسته نسبت بآن دسته پیشروتر و مترقی‌ترند و شرایط و احوال کارشان برای فعالیت‌های صنفی آماده و مساعد است.

با این احوال لمپن‌ها در کارخانه‌ها و کارگاه‌هایی که دارای
تشکیلات صنفی هستند فعالیت‌های ندارند و در کارگاه‌ها و کارخانه‌هایی هم
که فاقد سندیکا می‌باشند لمپن‌ها فعالیت و کوششی برای ایجاد و تشکیل
سندیکا انجام نمی‌دهند.

لمپن‌ها یا کارگران کارگاه‌هایی که تحت تأثیر لمپن‌ها هستند
بجای فعالیت و مبارزه سندیکائی بفرزدوبند و کنار آمدن با کارفرمانند
و از توسل به خرابکاری و اخلال در مبارزات کارگران و جاسوسی ابا
ندارند و آنهایی که در کارخانه کار میکنند اکثراً نیروهای عقب‌مانده
کارگری را تشکیل می‌دهند و علاقه و رغبتی بامور صنفی و سندیکائی
نشان نمی‌دهند.

عناصر جاسوس و فاسد و خرابکار در کارخانه‌ها و در صفوف
کارگران اکثراً از بین همین لمپن‌ها انتخاب می‌شوند. امروز با نفوذ لمپنیسم
در بین کارگران، اکثریت کارگران تا حد لمپن‌ها تنزل کرده اند و روحیات
و خصوصیات و خصائص و اعمال کثیف و فاسد لمپن تقریباً بین کارگران
عمومیت یافته است. امروز تعیین حد و مرزی بین کارگر و لمپن و تشخیص
آندو از یکدیگر بسیار مشکل است.

خصوصیات و خصایص اجتماعی و روانی لمپن‌ها

زندگی آشفته و نابسامان و کارهای موقت و زودگذر و مشاغل
متفاوت کارگری و خورده بورژوازی و نوسان مدام بین طبقه کارگر و
خورده بورژوازی موجبات پربشانی فکری و آشفتنگی روانی لمپن‌ها را
فراهم می‌کند.

لمپن‌ها بازندگی موقت و بی‌سرانجام و بسیار آشفته خود، از لحاظ روانی نیز در آشفته‌گی و ترس و دلهره و تشویش بسر می‌برند. تشویش و اضطراب و نگرانی و میل شدید با انتقام، در مقابل هر کس و هر حادثه‌ای که پیش بیاید، حالت روانی دائم لمپن‌ها است.

لمپن‌ها هیچگونه اطمینانی بزندگی فردای خود ندارند و زندگیشان بسیار موقتی و بریده بریده است و تمام مساعیشان مصروف گذران یکشنبه‌روز می‌شود. باین جهت لمپن، دم را غنیمت می‌شمارد و موجودیست لحظه‌ای، می‌گوید فردا خدا بزرگ است و امروز بهر صورتی، خوب یا بد با خوشحالی و رفاه یا رنج و نکبت می‌گذرد «این نیز بگذرد» که مولود زندگی آشفته و کارهای موقت و بی‌سرانجام لمپن‌هاست شعار هر روز لمپن‌ها می‌باشد.

لمپن وقتی بمشاغل خورده بورژوازی رو می‌کند مشاغل موقتی و متفاوت و متغیری دارد. ممکن است در یکروز یا هفته و ماه چندشغل عوض کند و در هر شغل زیر تسلط و نفوذ کارفرما - ارباب و رئیس خدمت کند. مشاغل لمپنی و نحوه استخدام و کارش طور است که هیچگونه اطمینان و حمایتی از او نمیشود، در نتیجه مجبور است وضعیتش را از طریق چرب‌زبانی، پشت هم‌اندازی، کرنش و ستایش، حتی برای مدتی بسیار کوتاه مستحکم کند، و در شرایط اجبار هر نوع تحقیر و توهین را همراه با کار بیشتر و مزد کمتر تحمل نماید.

بی‌جهت نیست که با اولین برخورد و سلام و علیک واژه‌های نوکرم، چاکرم، کوچکم، غلامم، عبدم، عبیدم و خاک پای شما هستم از

دهان لمپن بیرون میریزد .

لمپن‌ها در مواقعی که احتیاج فوق‌العاده‌ای به پول دارند برای گذران موقت خود هیچ‌راهی جز اشتغال بکار موقت ندارند ، در همین شرایط و بخصوص بعد از یکی دو روز ، برخلاف قول و ضمانتی که داده‌اند سعی دارند تا آنجا که ممکن است از زیر کارشانه خالی کنند . اینان برای گرفتن مزد بیشتر در مقابل کار کمتر با هزار کلک ، اینطور وانمود و تظاهر میکنند که کار زیاد انجام داده‌اند . لمپن‌ها حتی در سخت‌ترین شرایط و مواقعی که حتی یکی دو روز گرسنگی کشیده‌اند آمادگی ورغبتی بکار نشان نمیدهند ، آنان در یک چنین روزهای سخت بانتظار کاری هستند که با کمترین کار چند برابر مزد معمول آنرا دریافت کنند .

لمپن‌ها بعلت بی‌سرانجامی زندگی و کار موقت عنصری مردد ، متزلزل ، بی‌شخصیت و بطور کلی فاقد کار و بینش معلوم و معینی میباشند . لمپن معتقد است که هر نوع موافقت و مخالفت با نیروهای مختلف اجتماعی موجب ناراحتی و دردسرش میشود برای همین ، ضمن تأیید سراز قدرت ، کاری باین کارها ندارند . زیرا او هر روز در خدمت کسی است و صلاحش را در این می‌بیند که زبانش را بحال خود نگاه دارد و بجز بانه‌های موافق و مخالف تا سرحد امکان نمی‌پویند .

لمپن‌ها چون دائم در تزلزلند و کار مشخص و موقعیت اجتماعی معینی ندارند بی‌اندازه عنصری بی‌شخصیت و بی‌پرنسب و اپورتو نیست هستند . و همیشه همراه باد حرکت میکنند . و هر طرف باد بیاید بادش

میدهند .

هرگونه اعتماد و اطمینان و اتحاد و همکاری با لمپن‌ها دربارهٔ هر موضوع سیاسی و اجتماعی هرچقدر هم موقتی و جزئی باشد مستلزم شناخت شرایط اجتماعی و تاریخی خاص و ارزیابی نیروهای مترقی و ارتجاعی و در عین حال آگاهی همه جانبه بموقعیت و موضوع‌گیری لمپن‌هاست زیرا که اینها همهٔ قضایا و حوادث را از دید منافع موقت و آنی و خصوصی می‌بینند. و هر جا کوچکترین احساس خطری بکنند، و یا منافع بیشتری داشته باشند، بلافاصله تغییر جهت میدهند. لمپن‌ها اولین نیروئی هستند که با آشکار شدن اولین نشانه‌ها و آثار ضعف در جبههٔ نیروهای مترقی خود را می‌بازند و نه تنها قدرت عمل خود را از دست میدهند بلکه قبل از سایر نیروها بدشمن می‌پیوندند. عکس آن هم صادق است باین معنی که لمپن‌هایی که در صف نیروهای ارتجاعی پیکار میکنند با ظهور اولین علائم و نشانه‌های ضعف و شکست خیلی زود قدرت عمل خود را از دست میدهند و چه بسا که در صورت مساعد بودن اوضاع و احوال در صف نیروهای مترقی قرار گیرند .

ماجر اجوئی، غوغاگری، فتنه‌گری، آشوب‌طلبی، بی‌انضباطی و عدم اطاعت از رهبری از خصایص اساسی و مهم لمپن‌هاست. بر اساس همین روحیات و خصایص، شرکت لمپن‌ها در مبارزات و جریانات سیاسی مثل سیل پرسروصدا، ویرانگر، توفانزا، وحشت‌آور و در عین حال ناگهانی، موقت و گذرنده است. لمپن‌ها افرادی بسیار متزلزل و قدرت‌طلب و ماجراجو هستند. اینان در مقابل قدرت، بی‌اندازه عاجز و

ناتوانند، و بطرز نفرت انگیزی قدرت را ستایش میکنند. چون لمپن‌ها در تولید اجتماعی شرکت ندارند فاقد هر گونه قدرت اقتصادی، سیاسی و فکری میباشند و چون در مواقع کار وضعی بدتر و درآمدی کمتر و امکاناتی ضعیف‌تر از خورده بورژوازی دارند بی اندازه قدرت پرستند، و قوی را ستایش میکنند و بعناوین مختلف مدح میگویند، و در بزرگداشت و شکوه و عظمتش داستانها میسازند و متقابلاً ضعیف را خوار نموده و به انحاء مختلف مورد شماتت و سرزنش قرار میدهند.

لمپن مرده و نوکر قدرت است و حاضر است جاننش را بخاطر کسب قدرت و حفظ حیثیت و موقعیت خود و دیگران بخاطر اندازد. لمپن بزرگترین خوشحالی و شادمانی‌های زندگی‌اش را در مبارزات و نمایشاتی که بنحوی قدرت، تجلی میکند بدست میآورد.

شرایط زندگی لمپن طور است که نه تنها امکانات مادی لازم را برای نفوذ و حاکمیت بر دیگران و تجسم قدرت و تسلط کسب نمی‌کند بلکه برعکس همیشه زیر نفوذ و تسلط اقتصادی و سیاسی دیگران قرار دارد از این لحاظ سخت احساس زبونی و حقارت میکند و چون خودش نمی‌تواند بقدرت برسد هر نیرومند و صاحب قدرتی را تحسین میکند و او بطور کلی شیفته و طرفدار قدرت است.

من برتر یک لمپن، قبل از هر چیز آدم قوی و نیرومندی است که جنبه‌های مختلف قدرت را از جهات جسمانی و اقتصادی و اجتماعی و سیاسی در خود جمع کرده باشد.

طیب (بگذریم از اینکه مرگ او تا حدود زیادی وی را تطهیر کرده است) بخاطر هیکل و قدرت جسمانی و ظرفیت عرق خوریش و

در آمدی که از میدان قهوه‌خانه‌ها و مراکز دیگر داشت و نفوذ اجتماعی و سیاسی که از مراکز قدرت ناشی میشد و بخاطر پیرویهائی که طی مدت چند دهسال بدست آورده بود و بپرکت پیروزیهای معجزه آسائی که از حوادث بیشمار وزندانهای طولانی و متوالی بدست آورده بود و بلحاظ بخشش‌ها و محبت‌ها و روابط صمیمانه‌اش بالمپن‌ها بیک سمبل مجسم و نمونه برای همه لمپن‌ها درآمده است .

و دیگر سمبل‌های لمپنی هر یک متناسب با برخورداری و استفاده از این نوع امکانات از نفوذ و حاکمیت و رهبری دیگر لمپن‌ها برخوردارند .

کارهای موقت گوناگون و پراکنده‌ی خورده بورژوازی منشاء اندیویدو آلیسم منحط و فاسد لمپن‌ها است. گدائی، فاحشگی، جیب‌بری، قاچاق فروشی و دزدی اعمالی هستند که بطور انفرادی انجام میگیرند و با آنکه مواقعی قاچاق فروشی و دزدی مستلزم تشکیل باند و همکاری جمعی است، لمپن‌ها تا آنجا که ممکن باشد سعی دارند بطور فردی اقدام کنند و در صورتیکه تشکیل باند، امری ضروری باشد با این همه، عمل فردی موقع مشخص و ممتاز خود را حفظ میکند.

مشاغل موقت و فصلی لمپن‌ها مانند گردو فروشی، لیمو فروشی، باقلا فروشی، بستنی فروشی و دوره‌گردی مشاغلی هستند که با سرمایه اندک و فعالیت فردی انجام میگیرد.

و مواقعی که لمپن‌ها در کارگاههای پیشه‌وری بکارگری مشغول میشوند کاردستی و شخصی اهمیت و ارزش خاصی دارد.

مجموعهٔ این شرایط زندگی و کار و اعمال فردی موجب افکار و اعمال فردی و اندیویدو آلیستی لمپن هاست. لمپن با اعمال فردی، مشاغل فردی، فکر فردی، سرگرمی‌های فردی و بدون خانواده و زندگی فردی تنها قشر جامعه است که تمام مظاهر و خصوصیات زندگی فردی را در خود جمع دارد. لمپن در قمار بازی، عرق خوری، چاقو کشی، خالکوبی و انواع نمایشات قدرت نمائی، کوشش دارد بطور فردی در جمع پراکنده و منفرد بدرخشد و بانکای استعداد و تجارب شخصی برای خود موقعیتی کسب نماید. اندیویدو آلیسم در تمام شئون زندگی و جنبه‌های مختلف روانی و اجتماعیشان بخوبی نمایان است. مشاغل و زندگی اندیویدو آلیستی لمپن، او را در تمام زمینه‌ها بطرف کوشش فردی میکشاند و همیشه بدنبال زندگی خصوصی و کامیابیهای فردی است. بهمین جهت هر لمپن متناسب با هوش و استعداد و امکانات فردی و اجتماعی میتواند در زندگی موفقیت‌ها و پیروزیهای بدست آورد.

هر لمپنی که در جریان مبارزه با حوادث زندگی پیروز و کامیاب شود به سبب دیگر لمپن‌ها تبدیل میگردد و لمپن‌های دیگر با تمام مساعی راه او را دنبال میکنند، ولی از مجموع آنها فقط چند نفری میتوانند از حوادث سهمگین و بسیار خطیر گذشته به پیروزی نائل شوند.

لمپن‌ها عناصری جبان و محافظه کار، ماجراجو و در عین حال بی رحمند و پیش آمدها و حوادث و جنگ و جدالها چون از منافع خصوصی ریشه میگیرند جنبهٔ فردی دارد. منازعات لمپنی اکثراً فردی است و کم اتفاق می افتد که بطور جمعی جدال و دعوائی برآه افتد مگر آنکه دعوا

و نزاع ناشی از منافع چند نفر باشد و آنهم باین لحاظ که آن کار بطور
خصوصی قابل انجام و موفقیت نبوده است .

لمپن ها که دارای نوعی روحیه خردورده بورژوازی ماجراجویانه
هستند مانند يك كيسه باروت بجرقه ای منفجر میشوند . اینکه می بینیم
روزنامه ها می نویسند که کسی برای يك ريال یا حادثه كوچك و بسیار
بی اهمیتی کسی را کشت، يك ذهن عادی از شنیدن این ماجری تعجب
میکند که چرا باید کسی برای يك ريال یا يك حادثه ی كوچك و
فوق العاده پیش پا افتاده و حتی مسخره ای طرفش را بقتل برساند ناشی
از عدم آشنائی بروحیات و عواطف و خصوصیات لمپن هاست .

لمپن ها، یکدیگر را شکار میکنند و کمتر اتفاق می افتد که لمپن ها
از حوادث خطرناک و درعین حال بی اهمیت جان سالم بدربرند. آنها در
جنگ وجدالهاشان اکثراً بچاقو و کارد متوسل میشوند و در این لحظات
بی خبری و جنون ممکن است کار بمرک يك یا چند نفر تمام شود. چاقو
و کارد و پنجه بکس سلاحهای فردی است که فقط درمواقع خطر جدی
و حیاتی بکار میرود .

لمپن در جامعه تنهای تنهاست و در هر شرایطی بخودش تکیه دارد
مثل اینکه او هیچگونه ارتباطی با جامعه و مردم ندارد و مجبور است
برای خودش زندگی کند. او در همه ی شرایط و موارد به تنهایی به نیروی
بدنی و قدرت بازو و نیش چاقوی خود تکیه می کند. بهمین جهت وقتی
با کسی حرفش میشود و اختلاف و کشمکش پیدا میکند برای دفاع از
خود فقط از چاقو کمک میگیرد .

لمپنیسم و مذهب

لمپن‌ها متناسب با زندگی اقتصادی و شرایط اجتماعی و روحی خود گرایش‌هایی بسمت مذهب و خرافات و متافیزیک پیدا میکنند اگر چه لمپن‌ها درسین کودکی و در موقعیت طبقاتی قبلی با افکار و اعتقادات مذهبی و در محیط مذهبی پرورش یافته‌اند ولی کار موقت و زندگی بسیار سخت و شاق، آنهم با دربدری و آوارگی و فقر، آنها را بیش از بیش بطرف مذهب سوق میدهد.

لمپن برای فراموش کردن تلخی‌های زندگی و کسب آرامش و تسلی خاطر از وسائل مختلف استفاده می‌کند که یکی از آنها مذهب است.

لمپن، نصیب، قسمت، شانس و سرنوشت را قبول دارد و این نوع اعتقادات را از طریق مذهب و تصوف بدست می‌آورد و برای توجیه و تبیین اختلافات طبقاتی و تفاوت‌های زندگی خود و دیگران ب‌مذهب متوسل میشود.

لمپن مذهب را بعنوان یک جریان اعتقادی و برای مواقع ضروری قبول دارد.

اصولاً او نه ب‌مذهب عمل میکند و نه زندگی‌اش با دستورات و منظوره‌های مذهبی وفق میدهد ولی هم مذهبی‌ها از او راضی‌اند و هم او رابطه‌ی صمیمی و نزدیک و خوبی با آنها و روحانیون دارد.

لمپن‌ها بعلمت‌تزلزل و بی‌سرانجامی فوق‌العاده وضع اقتصادیشان، اغلب اعتقادات مذهبی‌شان با کفر و بدگویی و دشنام بخدا و دین و مقدسات

مذهبی توأم است .

حوادث تلخ و ناگواری در زندگی لمپن پیش میآید که اورا نسبت بهمه چیز و همه کس بدبین وزده و خشمگین می نماید. هر اندازه بین این حوادث ناگوار و مذهب ارتباط نزدیکتری باشد و یا طرف حادثه آدم مذهبی متظاهری معرفی شود عصبانیت و عکس العمل و بدگوئی لمپن شدیدتر است .

نامریدها و تجاوزاتی را که لمپن ها در ارتباط با خشکه مقدسها و جانماز آبکش ها متحمل میشوند و صدمات و ناراحتی هایی را که بنام مذهب و خدا از حوادث و اتفاقات می بینند آنها را عملاً از مذهب دور کرده و با کفر و دشنام بیشتری از دین یاد میکنند. لمپن بوسیله مذهب اختلافات طبقاتی و زندگی پر از فقر و مسکنت خود را توجیه و تفسیر کرده و از این طریق با ارضاء کردن خود موجبات خشنودی و تسلی خاطر خویش را فراهم مینماید .

چون مذهب برای لمپن در درجه اول جنبه ارضائی و تخدیری دارد گرایش لمپن بدرویشی و تصوف که از این لحاظ قوی تر است بیشتر از مذهب است. تصوف باز مینه های فلسفی و تقدیریش برای زندگی بی سرانجام و محنت زده او جذبه و کشش بیشتری دارد. در تصوف صحبت از تقدیر و سر نوشت و قسمت و تحقیر زندگی و تأیید عالم روحانی و دنیای دیگر و تسلیم و رضا است و چون این موضوعات در قالب داستانهای منظوم و مثنوی و غزل و شیوه های دیگر شعری بیان شده برای او دلنشین تر و جذاب تر است . ضمناً بمذهب جنبه آسمانی داده میشود و مخالفت و

موافقت با آن خالی از اشکال نمی تواند باشد. تصوف از این بابتها بر مذهب ارجح است و لمپن ها از هر جهت آمادگی بیشتری برای پذیرش تصوف دارند تا مذهب.

ضمناً میتوان جذبه و تأثیر تخدیری تعالیم عرفانی را با انواع تریاک و می و بنگ افزایش داد در حالی که مذهب با تخدیر میانهی خوبی ندارد و بخصوص با می بشدت مخالف است.

لمپن متناسب با کار موقتش مراسم مذهبی را هم بطور موقت و در زمانهای معینی از سال برگزار میکند و مسلماً او چند ماه از سال را بطور موقت پیرو دین است و آداب و رسوم مذهبی را در حد امکان و بر حسب اعتقاداتش انجام میدهد.

لمپن میگوید که در ماه محرم و صفر و رمضان باید همهی کارها را کنار گذاشت و برای جبران و تلافی آن نه ماه تا حد ممکن در این سه ماه بمذهب پرداخت. لمپن میگوید که برای این سه ماه باید عرق خوری و روسپی بازی و کودک نوازی و قمار بازی و حتی دزدی و کارهای دیگر را از هر نوع که باشد کنار گذاشت و از لذت و آزار مردم اجتناب کرد. البته این نوع اعتقادات عملاً از حدود حرف تجاوز نمیکند و طرح انگونه مطالب و گفتگوها در درجه اول برای تظاهر به دینداری و در عین حال جلب نظر و فریب دیگران است. آنان ضمن آنکه درین سه ماه بخصوص در دهه اول ماه محرم و نیمه دوم ماه رمضان در فرصتهائی که بدست میآورند در مجالس و مراسم مذهبی شرکت میکنند در عین حال حتی در عزیزترین شبها از قمار بازی، کودک نوازی، دزدی، عرق خوری، و فاحشگی

دست برنمیدارند .

مذهب و هیئت و عزاداری برای بعضی از لمپن‌ها ، هم فال است و هم تماشا . لمپن که بطور موقت بدنبال سیر کردن شکم خود و پیدا کردن جائی برای خوابیدن است ، تکیه و حسینیه و مسجد میتواند برای او از هر جهت در این مدت جای مناسبی باشد زیرا تا حدودی هم غذایش در این مدت فراهم است و هم حسینیه جای مناسبی برای استراحت است . تشکیل و وسعت هیئت‌ها و مجالس روضه خوانی ضمن بسط تبلیغات و مراسم مذهبی موجب افزایش درآمد آخوندها و وعاظ میگردد و اغلب افراد هیئتی از لمپن‌های ممتاز و سرشناس حرف شنوی دارند و آنها هستند که میتوانند مستمعین را با جبار یا ملاحظات دیگر به مجالس عزاداری بیاورند و آنها هستند که میتوانند با استفاده از امکانات و نفوذ خود بین جماعت مذهبی محل ، مخارج حسینیه و مجالس عزاداری و پول روضه را تهیه و تأمین نمایند و آنها هستند که میتوانند مذهب را با رونق بیشتری حفظ و حراست نمایند . باین جهات لمپن‌ها با همه مفاسدی که دارند و اعمال خلاف شرعی که انجام میدهند مورد تأیید و احترام قرار میگیرند

از طرفی لمپن‌ها ، با شرکت و کمک در برگزاری مراسم مذهبی اعتماد و احترام توده مذهبی را در قبال آنهمه رذالت‌ها و پستی‌ها و مفاسد جلب میکنند و بدین صورت با تجارب خصوصی خود خوب میدانند که چگونه و چگونه میتوان احترام و تأیید توده مذهبی را بدست آورد .

بیشتر تصادماتی که بین دسته‌ها در روزهای محرم و رمضان بر سر

جلو افتادن از همدیگر رخ میدهد ازدو نظر حائز اهمیت است .
۱- درهر شهر از مجموع هیئت‌ها و دسته‌ها فقط چند دسته بزرگ
هست که سابقهٔ چند ده ساله دارند و طی حوادثی که از سر گذرانده‌اند
شهرت و معروفیت عمومی پیدا کرده‌اند. معمولاً تصادمات و کشمکش‌ها
بین این چنددسته انجام میشود، دسته‌ای که بتواند از میان انبوه کشمکش‌ها
وزدوخوردها موفق و سر بلند خارج شود شهرت و اعتبار درجهٔ اول برای
خود ذخیره خواهد کرد و از مزایا و نتایج آن بهره‌مند خواهد شد .

دستهٔ موفق و پیروز بین تودهٔ مذهبی برای لمپن‌هایی کسه ادارهٔ
آنها دارند کسب شهرت و اهمیت مینماید و در روزهای گرم عزاداری
محرم و رمضان همه‌جا بین افراد مذهبی صحبت از حماسهٔ چگونگی
پیروزی گردانندگان دستهٔ موفق است .

۲- پیروزبھائی که از این نوع تصادمات بدست می‌آید موجب
جلب نظر مقامات دولتی و عناصر پولدار و بازاری و پیشه‌وران میشود.
در نتیجه گردانندگان هیئت که اکثراً لمپن‌ها هستند میتوانند از
مجموعهٔ این مزایا و امتیازات استفاده کنند.

لمپن‌ها بدو منظور اساسی در مراسم و جریانات مذهبی شرکت
میکند :

۱- اغلب مجالس عزاداری و هیئت‌ها زیر رهبری لمپن شاخص
و با همکاری و همدستی دیگر دوروبریهای او تشکیل و اداره میشود. این
نوع کوشش‌ها او و دوستانش را در نظر تودهٔ مذهبی شاخص میکند و
ضمن جلب احترام و اعتماد مسلمین و مسلمات اینجا تنها جایی است که

لمپن خودش را از دیگران ممتاز کرده و تفوق خود را بر دیگران نشان میدهد و چون جای نجیبانه‌ای برای عرضه خود ندارد نمیتواند از این نوع حوادث برای عرضه شخصیت منکوب شده خویش استفاده نکند. این عمل برای لمپنی که در طول زندگی و در همه شرایط مورد تحقیر و اهانت است اهمیت فوق العاده‌ای دارد اکثریت جماعت مذهبی را توده خورده بورژوازی تشکیل میدهند، لمپن از اینکه خورده بورژوازی را در این نوع مواقع این طرف و آنطرف میکشد و رهبری و فرماندهی دارد بطرز انتقام جویانه‌ای احساس غرور و تفوق میکند.

۲- با تشکیل و بسط این نوع مجالس ضمن رونق و حراست مذهب بر در آمد سخنوران میافزایند. رضامندی سخنوران موجب عفو و بخشش آنها است و بهمین وسیله بمرکز روحانی نزدیک میشوند و با تجلیل و احترام و حمایت از آنها و حامیان آنها متقابلا در مواقع بحرانی پشتیبانی آنها نسبت بخود جلب میکنند.

لمپنیسم و خانواده

لمپن‌ها مولود خانواده‌های خورده بورژوازی بی چیز و یا ثمره مناسبات زناشوئی زوجی لمپن و یا نتیجه خانواده‌هایی است که زندگیشان بطور همه جانبه تحت نفوذ لمپنیسم قرار گرفته و یا بسمت آن گرایش داشته و سرانجام سقوط خواهند کرد و یا محصول خانواده‌هایی هستند که به جهاتی دچار جدائی و افتراق شده‌اند.

اغلب افرادی که در سالهای بین ۲۵-۱۰ سالگی سرازیر شهرها میشوند و آنهایی که از روستاها و شهرهای درجه دو و درجه سه بخاطر

کار و زندگی بهتر بشهرهای درجه يك و مراکز كشور مهاجرت میکنند
بعلت بیکاری و فقر و سرگردانی و بخصوص سکونت در مراکز و محل-
های لمپنی و معاشرت بالمین‌ها و مهمتر از همه آشنائی با فرهنگ لمپنی
باجبار بمشاغل لمپنی و صفوف آنها می‌پیوندند. شرایط زندگی اغلب
خانواده‌های شهری طوریست که فرزندان در سالهای پائین زندگی،
خود بخود بمشاغل زندگی لمپنی کشیده میشوند. این دسته افرادیکی
از سه خانواده زیر مربوط میشوند.

۱- خانواده‌های فقیر و گرسنه و در عین حال بارور که هر يك بیش
از شش - هفت بچه قد و نیم قد دارند. فرزندان این نوع خانواده‌ها بعلل
اقتصادی و اجتماعی زیر، بصفوف لمپن‌ها می‌پیوندند.

الف - فقر و در نتیجه گرسنگی و مصائب ناشی از آن انسجام
خانواده را گسسته و آنرا دچار پریشانی و پاشیدگی می‌کند.

ب - پدر و مادر و حتی فرزندان بزرگ آنها تمام وقت خود را در
خارج از خانه به جستجوی کار و نان می‌گذرانند. اینان تمام عمر و در تمام
ساعات کار شبانه روز با تلاش فوق‌العاده بدنبال حداقل زندگی هستند.
اغلب پدر و مادرها بواسطه مشاغل متفاوت و کار و مشاغل شبانه‌روزی
و کارهای خارج از شهر، هفته‌ها فرزندان را نمی‌بینند.

پدر و مادری که بدنبال‌ان فرزندان را در بدر اینطرف و آنطرف
در تلاش باشند فرزندان را بدون هیچگونه مسئولیتی در کوچه و خیابان
و هر کوی و محله‌ای با هر کس و نا کس دور از مواظبت و نظارت آنها
صبح را بشب خواهند رساند.

پدر و مادری که تمام وقت با جبار در جستجوی نان فرزندان خود باشند از مواظبت و مراقبت و تربیت فرزندان خود بازمی مانند و در واقع هیچیک نسبت بدیگری مسئولیتی قبول نمی کنند .

ج - مردم فقیری که در مرکز و شهرهای درجه يك بسر میبرند فقط میتوانند در محله های فقیر نشین يك اطاق کرایه ای داشته باشند. در هر يك از اطافهای تنگ و تاریک يك حیاط اجاره ای، پنج شش بچه با پدر و مادرشان زندگی می کنند . منازل محقر چهل پنجاه متری گنجایش آنها را نداشته بناچار صبح که پدر و مادرها خانه را برای کار و فعالیت ترك میکنند پسر و دخترهای کوچک و بزرگ نیز باید روانه کسوجه و خیابان و زباله دانی های اطراف شوند . زندگی در کسوجه و خیابان و زباله دانی ها دور از چشم پدر و مادر و بدون هرگونه مسئولیت و در يك محیط آلوده و مسموم افرادی بهتر از لمپن و ولگرد بار نخواهد آورد.

د - نقاط فقیر نشین ، محل سکونت و زندگی و رشد و تکثیر

لمپنیسم است. فرزندان خانواده های بی چیز بشدت تحت تأثیر لمپن ها پرورش می یابند و از همان آغاز رشد و زندگی تمام حرکات و رفتار و خصوصیات لمپنی را تقلید میکنند. فرزندان کارگران و خرده بورژوازی و کارمندان کم در آمد در محیط زندگی خود و از طبقات مختلف و زندگی های متفاوت ، فقط لمپن ها را بعنوان چهره های سرشناس و مؤثر می شناسند زیرا آنها هر چه دیده اند و آنچه در خانواده و در هر کوی و برزن در باره زندگی و خصوصیات لمپن ها شنیده اند حاکی از تحسین و تمجید و موجب اعجاب دیگران بوده است.

كودك از افراد برگزیده محیط زندگی خود تقلید و پیروی میکند. فرزندان خانواده‌های بی‌چیز باجبار از لمپن‌ها که برگزیده محیط زندگی‌شان است تقلید کرده و بدن‌بالشان می‌روند. بین‌دانش‌آموزان جنوب شهر افرادی مانند طیب و حسین رمضان یخی سمبل و از هر لحاظ مورد توجه واقع میشوند در حالی که در مدارس شمال شهر این افراد نه تنها برگزیده و مورد علاقه نیستند بلکه حرکات و رفتار و طرز بیان و در مجموع زندگی‌شان موجب مسخره و خنده و بطور کلی تهوع آور است.

۵- اغلب مشاغل خورده‌بورژوازی بی‌چیز در جامعه‌های عقب مانده مشاغل لمپن‌ها هم هست. فرزندان خانواده‌های فقیری که باجبار در سنین ۱۰-۱۵ سالگی بدن‌بال کار و شغلی رها میشوند اغلب در مشاغل خورده‌بورژوازی کاری پیدا میکنند که در آنجا زیر نظر لمپن‌ها انجام وظیفه میکنند محیط کار بشدت تحت تسلط و نفوذ لمپنیسم است. این کودکان در همه‌ی شرایط و در همه‌جا بایک موج قوی لمپنیسم روبرو هستند ..

۲- خانواده‌هایی که دچار پریشانی و کشمکش اجتماعی هستند:
الف - مردانی که چند زن انتخاب میکنند فرزندان‌شان قربانی هوسهای پدر و کشمکشهای درون خانواده و جنجالها و مصائب ناشی از آن میشوند به‌ر صورت که در نظر بگیریم خانواده‌های چند زنی بایکلی از تربیت فرزندان خود بازمانده‌اند یا فرزندان‌شان در فساد و با تلاق لمپنیسم سقوط کرده‌اند.

ب - با آنکه خورده‌بورژواها و کارگران در مورد جریانات

ناموسی و انحرافات خانوادگی خود را متعصب و انعطاف ناپذیر نشان میدهند ولی در اغلب مواقع عکس العملشان در مقابل لغزشها و انحرافات، بخصوص موقعیکه پای خانواده و فرزندانشان بطور جدی در میان بوده خیلی حساب شده و مسالمت آمیز از کنار آن گذشته اند .

با این حال جریانات ناموسی و انحرافات، اغلب تا مرز جدائی و افتراق پیش میرود و فرزندان این خانواده ها از جهات مختلف دچار سرگردانی و پریشانی میگرددند .

ج - پریشانی های ناشی از فقر و جهل و کشمکش هایی که بر روی مسائل بسیار جزئی ولی با اهمیت آغاز میشود سرانجام بی پایانی ناهطلوب و افتراق خانواده و ناراحتی های نزدیک بآن می انجامد .

۳- اکثر فواحش ، رقاصه ها ، گارسونها و خانم رئیس ها که در سالهای پیری و درماندگی، روزگار پریشان و بی سرانجام خود را می بینند ب فکر چاره افتاده برای جلوگیری از آن، قبل از نازائی و در سنین جوانی یکی از فرزندان اناث خود را برای روزگار پیری و درماندگی خود نگهداری و در نزد خود یادگیری بزرگ می کنند تا بعد از کار افتادن مادر دختر کار مادر را ادامه دهد و زندگی جریان عادی خود را طی کند .

۴- فرزندان که مولود از دواج های بیجا و نامناسب و بی سرانجام مرد و یازن لمپن یا همسر غیر لمپن هستند. این نوع فرزندان اکثر آزندگی و سرنوشت پدر یا مادر لمپن خود را خواهند داشت .

لمپنیسم و زناشوئی

لمپن بعلت شرایط زندگی و وضعیت کار و خصوصیات اجتماعیش

از زناشویی و تشکیل خانواده برای همیشه محروم است .
 لمپن هیچوقت حتی برای چند ماه کار معین و مداومی ندارد .
 زندگی‌اش با طفیلی‌گری میگذرد و مشاغلی هم که دارد موقتی و خیلی کوتاه
 مدت است . بیشتر مواقع بیکار است و با فقر و گرسنگی دست و پنجه
 نرم میکند . کار موقتی‌اش هم نامطمئن و کم درآمد و زودگذر است .
 چون کارش موقتی و بی‌ثبات است درآمدش هم نامعین و موقتی است .
 خانواده مسأله جدی زندگی است و تحقق آن بستگی بکار و
 درآمد ثابت و حساب شده و مداوم افراد دارد . لمپن با شرایط کار و وضع
 زندگی و درآمد اندک‌اش از خانواده و زندگی معمولی بی‌نصیب است .
 کارهای بریده‌بریده و موقتی و نامطمئن ، درآمد لمپن را بحداقل
 تقلیل داده و زندگی‌اش را با بیکاری و فقر و رنج مداوم توأم کرده است .
 لمپن بازندگی بسیار محدود و فقیرانه و انگلی خود اغلب روزهای هفته
 از شکم سیر بی‌نصیب است و همیشه بطرز رنج دهنده‌ای دردغده‌نهار
 و شام و پول چائی خود بسر میبرد .
 لمپن که از بیکاری و فقر و دردهای کشنده‌ی زندگی رنج میبرد
 بزندگی محدود و درآمد ناچیز و موقتی و وضع فقیرانه رضا داده است .
 او بعلمت همین شرایط کار و زندگی خاص ، دارای جا و مسکن معین و
 معلومی نبوده و در تمام مدت زندگی به در بَدری و بی‌خانمانی بسر میبرد .
 لمپن با آنکه اکثراً از قهوه‌خانه بعنوان مطمئن‌ترین محل سکونت
 استفاده میکند در مواقع بیکاری و قرض و فقدان هر نوع درآمدی مجبور
 است قهوه‌خانه را بحاشیه‌ی خیابان (در تابستان) تعویض کند .

لمپن در مواقعی که بکار مشغول است ۱- بعلت دوری راه
۲- حفاظت از وسائل کار و کالاها ۳- بخاطر صرفه جوئی و پس انداز
۴- عدم دلبستگی بمحل سکونت ۵- بی تفاوتی نسبت بمحل سکونت
دیروز و امروز و حتی فردا همانجا که کار میکنند در صورت امکان
بیتوته میکنند.

در مجموع، لمپنی که از عهدۀ زندگی بسیار فقیرانه و سراپا رنج
خود بر نمی آید و همیشه زندگی بی سرانجامش را با پریشانی و بی خانمانی
این طرف و آن طرف میکشد چگونه میتواند مسئولیت خطیر و جدی
زندگی زن و فرزندان خود را بعهده بگیرد؟

لمپن متناسب با کار و درآمد موقتی، در طول زندگی، زنان
موقتی انتخاب میکند. با درآمد موقت نیاز جنسی اش را هم بطور موقت
ارضاء میکند. در صورت پیدا کردن کار چند ماهه و درآمد مطمئن تر
اغلب اتفاق می افتد که بایکی از فواحش (که بیشتر مواقع بطور موقت
وسرپائی با او بوده) برای مدتی و بطور موقت زناشوئی میکند و طبق
رسوم معمولی لمپنی باریختن آب پاکی بر سرش تطهیرش کرده و طبق
دستورات شرعی عقدش میکند و بگفته خودشان (می نشانندش).

این نوع پیوندها هم موقتی و زودگذر است و با اولین نسیم بیکاری
و فقر و فقدان در آمد اساس متزلزلش بلافاصله فرو خواهد ریخت.

لمپن هائی هستند که از لحاظ هیكل و خصوصیات لمپنی بین دیگران
شاخص و ممتازند. لمپن های شاخص اکثراً مورد توجه فواحش و رقا صه ها
و خانم رئیس ها واقع میشوند و در واقع آنها خاطر خواه لمپن ها شده و

آنها را بعنوان رفیق شخصی خود انتخاب میکنند. این لمپن‌ها تا ادامه این وضع زندگی روبراهی دارند زیرا فاحشه‌ی خاطر خواه هم‌رفیقه‌اش هست هم پولهای کار کرد هفته را بجیبش میریزد و هم برایش بطرق مختلف خرج میکند.

وضع ظاهری لمپن‌ها^۱

لمپن را از لحاظ هیکل و لباس و تکلم و راه رفتن و حرکات دیگر بخوبی میتوان از سایر افراد تشخیص داد.

۱- هیکل - لمپن‌هایی که بدنشان استعداد چاق شدن داشته باشد با استفاده از تمام امکانات و کوشش خستگی‌ناپذیری بتمام وسائل برای چاق شدن و پیش آوردن شکم متوسل میشوند. از شرایط لمپنی از لحاظ هیکل ظاهر، اصل اساسی، هیکل فربه و شکم برآمده است و کسی که در این مورد موفق باشد قسمت مهمی از شرایط لمپنی را کسب کرده است و خیلی زود از طرف دیگران بعضویت رسمی پذیرفته میشود.

لمپن‌های چاق و خپله بلعناظ هیکلشان از احترام و ارج بیشتری برخوردارند و در همه جا باماشالله ماشالله دیگران روبرو شده و مورد

۱- این مشخصات در درجه اول و بر رویهم شامل دسته‌ای از لمپن‌ها که به جاهل‌ها معروفند میشود، ولی چون دسته‌های دیگر لمپن از جهاتی بخصوص در این موارد تحت تأثیر جاهل‌ها میباشند و چون این نوع مشخصات نه تنها در بین جاهل‌ها بلکه در بین سایر لمپن‌ها هم دیده میشود ضمن توجه به ویژگی آن آنرا بطور عام آورده‌ایم. ضمناً با آنکه بعضی از این سنت‌ها مانند طرز و نوع لباس، کهنه و تقریباً سنسوخ گردیده با این حال آنرا ذکر کرده‌ایم.

تحسین قرار میگیرند و چه بسا که از همین لحاظ مورد حسادت دیگران واقع شده و ناراحتی‌هایی بوجود میآید .

۲- پر خوری - يك ظرف كله پاچه بايك و يا يکسی و نصفی نان سنگک برای صبحانه و يك دیزی آبگوشت و یکی دو تا نان سنگک برای نهار و شام و يك بادیۀ بزرگ آبدوغ خیار مفصل و نان خشک شده اکثراً غذای یومیۀ لمپن‌ها را تشکیل میدهد .

هر چه لمپن بیشتر بخورد و حجم آبگوشت و مقدار نان را بالا ببرد و آروغ‌های صدادار ول کند با ماشاالله ماشاالله عده بیشتری روبرو میشود و امتیاز تازه‌ای کسب خواهد کرد و در قهوه‌خانه‌های محل افراد بیشتری در باره‌اش صحبت خواهند کرد. البته لمپن‌های سرشناس و بانفوذ بخصوص بعد از موفقیت‌ها و پیروزیهای سالهای جوانی و شخصیت و نفوذی که در بین لمپن‌های جوان و سایرین کسب میکنند از بعضی حرکات جاهلی از آن جمله آروغ زدن پرهیز مینمایند . لمپن خوش ندارد که با قاشق و چنگال غذا بخورد. معتقد است که (پس خدا این دستها را برای چه به آدم داده است) .

لمپن‌ها در مناسباتشان با افراد دیگر و بخصوص بین خودشان کسانی که مسائل و مباحثی را بمیان آورند که از حدود فهم و ادراک لمپن خارج باشد بطرز مسخره‌ای میگویند (داداش از کلاس شش بی‌الا صحبت میکنی) و یا کسانی که در معاشرت‌ها و رفتار و کردارشان خارج از رسوم و آداب لمپنی باشد (مانند با قاشق و چنگال غذا خوردن و رعایت نظافت را کردن) از خودشان نمی‌دانند و حاضر نمیشوند مناسباتشان با چنین

افرادی ادامه پیدا کند.

هر لمپنی قصه‌های زیادی از خود و دیگران در بارهٔ پرخوری و چگونگی آن آماده دارد که اغلب در مواقع لازم نقل میکند.

۳- تکلم - لمپن‌ها لهجهٔ خاص خود دارند، و از ضرب‌المثلها و داستانهایی استفاده میکنند که سمبل زندگی آنهاست و بخوبی این حکایت‌ها و ضرب‌المثلها و نوع بیان، روحیه و اخلاق و رفتار و شکل زندگی‌شان را برملا می‌سازد.

لمپن‌ها باشکستن و کوتاه و بلند کردن واژه‌ها و کشیدن بعضی و بریدن آنها بیان مخصوص خود دارند.

۴- لباس - لمپن‌ها کت و شلوار بلند و گشاد با دم پای نزدیک به ۳۰ سانتیمتر که بآن زنجیر میدوزند می‌پوشیدند.

تا چندسال قبل کت و شلوارهای مشکی با کلاه مخملی هم‌رنگ و کفش سیاه یک لای پاشنه‌خوابیده تمام می‌خو پیراهن یقه باز وزیر شلوار بلند راه‌راه (که اغلب از شلوار بیرون است) و عرق‌گیر ابریشمی نصف آستین، لباس رسمی لمپن‌ها بود.

اینان اکثراً از پارچه‌های رنگی راه‌راه استفاده میکردند. چون به هیكل‌های قناس (کوتاه و چاق) لمپن‌ها پالتوهای کلفت و سنگین برانده‌نیست اکثراً آنرا روی دوش می‌اندازند و پارچهٔ آنرا اکثراً از پارچه‌های مخملی سورمه‌ای یا قهوه‌ای انتخاب میکردند.

اکثر لمپن‌ها دستمال‌های چهارخانه‌ی یزدی نخ‌ی یا ابریشمی داشتند که چون حتی در جیب‌های بزرگ لمپن‌ها هم جا نمی‌گرفت دور دست

خود می پیچیدند و یا روی شانه و دور گردنشان می انداختند .

لمپن با بارانی و چتر میانه‌ای نداشت و کم و بیش هنوز هم ندارد . چون بارانی و چتر و پوشاکی در این حدود را ژینگول بازی تلقی میکند . در سالهای اخیر لمپن‌ها مدترین فرمهای لباس ستارگان سینما را میپوشند و اغلبشان در خیابان و کافه و اغذیه‌فروشی و حتی محل کارشان با کراوات ظاهر میشوند این روزگار تشخیص و فرق بین لمپن و ژینگول از لحاظ لباس و آرایش مو و وضع ظاهر بسیار مشکل است .

۵- راه رفتن - در موقوع حرکت پاشنه‌های کفش خوابیده‌اش را روی زمین میکشد و با صدای مخصوص پاشنه‌های کفش دستها را بفاصله زیادی حرکت میدهد و بطرز خاصی هیکلش را بجلو میکشد .

همین که هوا رو بگرمی میگذارد کتتش را روی دوشش می اندازد و جای آویز کتتش را با انگشت دست چپش از پشت سر نگه میدارد .

۶- خالکوبی - بدنش پر از خال است و اکثر خالها عکس زن ، اژدها ، ملائکه و شیر است . لمپن آرزوها و تمایلات و خواسته‌هایی که بآن نرسیده بصورت عکس و بطرز سمبلیک روی بدنش خال کوبی کرده است . لمپن بعلت محرومیت از زن در آماده‌ترین سنین زندگی عکس‌های متعددی که شباهت و یادگار ز نانی است که دوستشان داشته و محبتشان را در دل دارد روی بدنش خالکوبی می نماید .

میگویند شیر سلطان جنگل است و هر لمپنی آرزو میکند و میخواهد که سلطان و یکه‌بزن جنگل لمپن‌ها باشد چون در عمل موفق نمیشود در ذهن خود و بر روی سینه‌اش آنرا تحقق میدهد .

میگویند ازدها حیوانات دیگر را می‌بلعد این هم رابطه‌ای با
آرزوهای سرکوب‌شده و خواسته‌های تحقق‌نیافته لمپن دارد.
فرشته‌هایی که بر روی دوش لمپن خالکوبی شده‌اند نماینده
اعتقادات مذهبی لمپن و همان‌دو فرشته‌ای هستند که بر روی شانه‌های انسان
جا دارند و اعمال خوب و بد هر کس را ثبت میکنند.

معرفی لمپن‌ها از چه‌مانی و مشخصاتی ناشی میشود؟

لمپن‌ها معرفی افراد را با اسم فامیلی، مخصوص طبقات بالا
میدانند بهمین جهت یکدیگر را با اسم کوچک می‌شناسند برای نمونه حتی
یک لمپن را هم نمیتوانید سراغ کنید که با اسم فامیلش معروف باشد زیرا
لمپن پیش‌خود حساب میکند که من از لحاظ اقتصادی و موقعیت اجتماعی
و بهره‌مندی از مواهب و نعمات مادی زندگی و منزلت اجتماعی در چه
موردی بادیگران بخصوص طبقات بالا مشترک و مساوی هستم که در این
مورد با آنها برابری کنم؟

لمپن با احساس حقارت نسبت به طبقات بالا و بعلاوه وضع
اقتصادی و خصوصیات طبقاتش و هم‌چنین بخاطر عدم درک علمی مناسبات
اجتماعی، قادر بشناخت و فهم موجبات مواهب زندگی و نعمات مادی
و تشخیصات اجتماعی طبقات بالا و محرومیت‌ها و مصائب زندگی خود
نبوده و ناآگاهانه دو زندگی متفاوت را حقیقی و ابدی میداند و بهمین لحاظ
با رضامندی به سرنوشتی که برایش تعیین کرده‌اند تن میدهد. اصولاً
لمپن‌ها معرفی بفامیل را برای خود مثل تمام مراتب دیگر تجاوزی بقلمرو

و حقوق بالائی‌ها تلقی میکنند.

لمپن‌هایی که با معرفی کردن خود با اسم فامیل یا موارد مشابه دیگر بخوانند ادا و اصولهای بالائی‌ها را در بیاورند و یا بطریقی بفکر نزدیک شدن بیالائی‌ها و چسبانیدن خود بآنها باشند بطرز مسخره و تحقیر آمیزی مورد استهزا و مضحکه لمپن‌های دیگر قرار میگیرند.

هر لمپنی که بخواند پا از گلیم طبقاتی و موقعیت اجتماعی خود بهرنحوی بیرون‌گذارد با کشنده‌ترین نیشخندها و بدترین دشنامها و فضحانه‌ترین دست‌انداختن‌ها روبرو خواهد شد.

لمپنی که بخواند تحت تأثیر طبقات اجتماعی دیگر یا فراموش کردن زندگی و خصوصیات لمپنی خود بدنبال اخلاق و رفتار و کردار طبقات دیگر باشد با سخت‌ترین مخالفت‌های طنز آمیز مواجه خواهد شد.

لذا لمپن‌ها برای معرفی و شناسائی خود بجای اسم فامیل از ملاک‌ها و مشخصات دیگری استفاده میکنند. این نوع ملاکها و مشخصات ضمن آنکه جنبه دیگری از خصوصیات لمپن‌ها را نشان میدهد معرف فقر و جهل و عقب‌ماندگی و محکومیت فوق‌العاده آنهاست در عین حال بدینوسیله غم‌انگیزترین تحقیرها و زشت‌ترین اسم‌گذاری را در باره خود معمول میدارند.

ببینیم شناسائی و معرفی لمپن‌ها بر چه مبانی و مشخصاتی مبتنی

است؟

۱- نقص بدنی - اکثر لمپن‌هایی که بدنشان دارای نقص و عیبی باشد بهمان نقص و عیب جسمانی معرفی و شناخته میشوند مثل رسول‌شله،

تقی یک چشم، حسین لالی... و...

۲- مشخصات بدنی - این عده از لمپن‌هائی که از لحاظ جسمانی و هیكل، مشخصه و خصوصیت ویژه‌ای داشته باشند، براساس همین مشخصه‌ی بدنی معرفی و شناخته میگردند مثل علی زاغی، حسین سیاه، جعفر خالدار... و...

۳- حرفه - لمپن‌هائی هستند که در طول سال کارهای متفاوتی پیشه می کنند ولی او را با اسم حرفه‌ای که از بچگی آموخته و سالهای زیادی از این طریق کسب درآمد و زندگی کرده است می‌شناسند. در نتیجه اگر چنین لمپن‌هائی از مشخصات دیگر لمپنی عاری باشند او را بحرفه اولیه اش معرفی میکنند مثل محمود مطرب، حسن نجار، اصغر شوفر.

۴- منسوب کردن بزادگاه - اکثر لمپن‌ها از ده و شهرستان زادگاه خود به تهران و شهرستانهای دیگر مهاجرت کرده‌اند بعضی از این افراد با اسم زادگاهشان شهره میشوند مانند علی یزدی، غلام محلاتی، محمد ترکه.

۵- با اسم پدر - پدر اغلب لمپن‌ها در محیط زندگی خود به جهاتی سرشناس هستند برای معرفی این عده از لمپن‌ها با اضافه کردن اسم پسر با اسم پدر او را معرفی می‌نمایند مثل محمدرجب. حسین رمضان یخی.

۶- با اسم مادر - بعضی مادرها از پدرها معروف‌ترند و باین جهت اسم پسر را با اسم مادر اضافه میکنند. مثل جواد صغری، رضای فاطمه سلطان.

۷- صفات و خصوصیات فردی - صفات و خصوصیات و اعمال حال و گذشته فردی لمپن‌ها یکی دیگر از وسائل شناسائی و معرفی آنهاست.

البته ممکن است این صفات و کردار حالت و کار دائمی کسی نباشد بدین معنی که کسی حالات و کرداری را در گذشته داشته ولی حالا از دست داده است مثل علی دزده، رضا بزدل، احمد بیدین، اصغر پلنگ.

ضمناً چون لمپن‌ها در طول زندگی خود فاقد هر نوع مالکیت تولیدی و استقلال اقتصادی هستند و زندگی‌شان با انگل شدن بدیگران و طفیلی‌گری و احیاناً مشاغل موقت بسیار کم‌درآمد و در عین حال فاقد ارزش و اعتبار اجتماعی میگذرد از لحاظ خصوصیات اجتماعی و اخلاقی هم آدمهای نوکر و چاکر و فرومایه‌اند.

لمپن که از لحاظ اقتصادی زندگی‌اش بانگلی و طفیلی‌گری گذشته آدم بی‌شخصیت و فرومایه‌ای است که وقتی اسمش را با آقا آغاز کنی مثل اینکه تارهای حساس کمپلکس‌ها و عقده‌هایش را بحرکت آورده باشی با عصیانیت میگوید: آقا چه خریه... آقا مرتضی علی است یا بالحن مسخره‌ای که حکایت از عقده‌ها و حقارت‌هایش میکند طرف را مورد سؤال قرار داده میگوید: (ترا ببین که چقدر بی‌آقائی کشیده‌ای که بمن میگوئی آقا!). و بخصوص اگر کسی جلوی اسم‌زن لمپن خانم بیاورد با بدترین فحش‌ها و ناسزاگوئی‌های لمپن مواجه خواهد شد.

بهمین جهت وقتی لمپن‌ها بخواهند به بزرگترها احترام کنند و یا دیگران بخواهند آنها را مورد احترام قرار دهند بجای آقا داش (مخفف داداش) و مشتی (مشهدی) و کل (کربلائی) و میرزا قبل از اسم اصلی می‌آورند مثل داش‌رضا، مشتی‌علی، کل‌عباس، میرزا حسین.

بخاطر داشته باشیم که لوطی‌های سابق در طول حیات خود گاه

اتفاق می افتاد که پای پیاده چندین مرتبه بمشهد و کربلا میرفتند و از این جهت با اضافه کردن مثنی و کربلائی به جلوی اسمشان ضمن کسب احترام فوق العاده بین لوطی ها و لمپن ها نظر توده مذهبی را هم نسبت بخود جلب میکردند.

اکنون هم باوجود راهها و وسائل نقلیه جدید و ارزان، بعلت فقر و قلت درآمد هر لمپنی تا قبل از سالهای ۳۰-۴۰ سالگی موفق بزیارت مشهد و کربلا نخواهد شد.

در هر صورت مسافرت مشهد و کربلا از جهات گوناگون موجب کسب شخصیت و احترام و ارج لمپن است .

محل سکونت و تکثیر و رشد لمپن‌سیم (بویره در تهران)

لمپن‌ها در نقاط سکونت جمعیت متحرک و حول و حوش نقاطی که بنگاههای مسافربری و مسافرخانهها واقع شده‌اند و میدین کالاها و بنگاههای حمل و نقل و مناطق کسار و فعالیت و سکونت دهقانان و شهرستانی‌هایی که برای کار موقت بشهر رومیآورند و نقاط سکونت خرده‌بورژوازی بی‌چیز سکونت دارند. لمپن‌ها در این مراکز ساکنند . کار میکنند، زندگی میکنند و رشد و تکثیر می‌یابند.

مراکز مهم و درجه اول سکونت و زندگی لمپن‌ها در تهران

عبارتند از:

سرتاسر خیابان مولوی، از میدان شاه تا میدان گمرک و ادامه آن تا

پل امامزاده معصوم و امامزاده حسن و اغلب خیابانهای متقاطع آن.

مراکز مهم سکونت، کار و زندگی لمپن در سرتاسر این مسیر قرار دارد : میدان شاه ، میدان مولوی ، باغ فردوس^۱، بازارچه سعادت ، صابون‌پزخانه ، خانی آباد ، میدان اعدام ، دروازه غار ، میدان گمرک و دروازه قزوین .

از مراکز مهم دیگر - میدان مولوی تا میدان شوش و ادامه اش بطرف کوره‌پزخانه‌ها تا شهر ری و خیابان صاحب جمع و میادین امین السلطان و غله، میدان شاه تا میدان شوش ، میدان شوش، میدان غار، میدان راه آهن و ادامه اش تا جوادیه ، میدان اعدام تا میدان غار و کلیه محله‌ها و کوچه و خیابانهائی که بین این حوالی واقع شده‌اند .

مراکز درجه دوم عبارتند از : بی سیم نجف آباد ، بازارچه نایب السلطنه ، سرچشمه ، پامنار ، محله عرب‌ها ، بازارچه مروی، میدان شاپور تامولوی، بازارچه قوام الدوله، خیابان سپه، شرق پارک شهر .
مراکز درجه سوم عبارتند از میدان فوزیه ، میدان مجسمه ، سی متری جنوبی، اطراف بنگاههای بزرگ مسافربری و بنگاههای حمل و نقل کالاهای تجارتي، خیابان ناصر خسرو ، بوذرجمهری ، امیر کبیر ، مولوی جنوبی و خیابان خراسان .

حدود تهران برای دهقانان و شهرستانی‌های تازه وارد و آنان که برای کار بصورت دائم یا موقت توسط این بنگاههای مسافربری یا راه آهن، سرازیر تهران میشوند همین خیابانهاست.

اکثر کسانی که سالهاست در تهران زندگی میکنند هنوز از این حدود خارج نشده‌اند و تهران را فقط همین حدود میشناسند و اصولاً

قسمتهای دیگر تهران جز محل سکونت و کار خود را بنام تهران قبول ندارند .

لمپن ها اکثر آدر قهوه خانه های بزرگ میدان مولوی، باغ فردوس، میدان و خیابان قزوین و گمرک و راه آهن و شوش، کوره پزخانه و خیابان غار سکونت دارند. قهوه خانه محل خواب، استراحت، تفریح، کار و پاتوق لمپن هاست .

قشر پائین و تهی دست خرده بورژوازی نیز اکثر آدر امامزاده حسن، پل امامزاده معصوم، خیابان فرح آباد، مولوی، بی سیم نجف آباد، شوش و غار زندگی میکنند.

دهقانان، کارگران و خرده بورژوازی بی چیز شهرستانی که بجست و جوی کار و زندگی وارد تهران میشوند تا پیدا کردن کار و سروصورت دادن بزندگیشان مناسب ترین نقاط برای سکونت و زندگیشان همین حول و حوش بنگاههای مسافربری است . قهوه خانه های بزرگی که بیکاران شهری و روستائیان را در خود جا داده است میتواند جای مناسب و بسیار ارزانی برای آنان باشد .

دهقانان و شهرستانیهای که در جستجوی کار و زندگی بهتر به تهران آمده اند، تهران بعلت شدت مهاجرت و ضعف فعالیت های اقتصادی قابلیت پذیرش آنان را ندارد. در نتیجه دهقانان و شهرستانیها تحت تأثیر محیط و شرایط زندگی و خصوصیات لمپنیسم قرار گرفته بعلت بیکاری و فقر در مدت خیلی کوتاهی بلمپن تبدیل شده و به ارتش آنها می پیوندند و زندگی لمپنی را در جنب دیگران و با همکاری و راهنمایی آنها آغاز

میکنند .

چرا لمپن‌ها در جنوب شهر سکونت، کار و زندگی میکنند؟

۱- این مراکز در درجه اول، محل سکونت خرده‌بورژوازی متوسط و تهیدست، کارگران و دهقانان و شهرستانیهای تازه‌وارد است .
در این مراکز اتاقهای اجاره‌ای بیشتر و اجاره‌خانه نسبت به نقاط دیگر شهر پائین‌تر است .

۲- لمپن‌ها با کارهای موقت و کارگری در کارگاههای دستی عملاً با خرده‌بورژوازی و کارگران که ساکنین اصلی این مراکزند آمیختگی و معاشرت دارند .

۳- لمپن‌ها در همسایگی خرده‌بورژوازی و وقت‌گذرانی و مزاحمت در قهوه‌خانه و گذرگاهها و محله‌ها و خیابانهایی که محل کسب و کار خرده‌بورژوازی است احساس ناامنی، ناراحتی و مزاحمت نمی‌نمایند .

۴- عمده مشاغل خرده‌بورژوازی تهیدست و مشاغل موقت لمپن‌ها مانند عدس‌فروشی، لب‌فروشی، طوافی و دوره‌گردی درین محل‌ها متمرکز است و اکثر کارگاههای کوچک دستی و اغلب کارخانه‌ها و کوره‌پزخانه‌ها درین قسمت شهر قرار دارد .

۵- اکثر بنگاههای حمل و نقل کالاهای تجارتنی، بنگاههای مسافربری و توقفگاههای بزرگ و کارگاههای بزرگ مکانیک اتومبیل و مغازه‌های فروش لوازم اتومبیل درین خیابانها قرار گرفته است. لمپن‌ها با کار موقت در میادین میوه و بنگاههای حمل و نقل و مسافربری و

تعمیر گاهها عملاً درین مراکز پراکنده اند.

۷- قهوه‌خانه‌های بزرگ لمپنی و باغچه (قهوه‌خانه‌هایی که حیاط مشجر دارند) در این مراکز پراکنده است (قبلاً اشاره شد که قهوه‌خانه مناسب‌ترین و مشخص‌ترین محلی است که لمپن‌ها در اختیار دارند. زیرا قهوه‌خانه برای لمپن محل صرف چای، صبحانه، نهار و شام، محل سرگرمی و تفریح، محل استراحت و خواب، محل خرید و فروش، محل درخواست کمک و قرض از دوستان و نزدیکان، محل دیدار دوستان و همکاران، محل تدارک و قرار و مدار طرح‌ها و برنامه‌ها و محل وقت‌گذرانی و سکونت است).

۸- ارزان‌ترین مسافرخانه‌ها درین خیابانها قرار دارد.

۹- شهرنو و کافه رستوران‌های مناسب با کافه‌های ساز و ضربی اطرافش درین قسمت واقع است.

۱۰- اکثر دهقانان و شهرستانیهای مهاجر در آغاز ورود به تهران تا مدتی درین مراکز سکونت میکنند چرا که راه آهن و بنگاههای مسافربری درین مراکز واقع است و آنهایی که در تهران دوستان و اقوام و همشهریانی دارند اکثراً درین نقاط پراکنده‌اند و اهالی این قسمت شهر و وضع ساختمانها و محله‌ها و مغازه‌ها نسبت به نقاط دیگر شهر به شهرستان و شهرستانیها و دهقانان خیلی نزدیکترند.

تفریحات لمپنی

کبریته بازی، پای‌نقل نقال نشستن، شاه و وزیر بازی، فحش بازی،

خواندن شماره ماشین، تلویزیون، رادیو، سینما، دود، عرق خوری، رفتن به قبرستان و امامزاده و حضور در معرکه از رایج ترین اشکال تفریح و سرگرمی لمپن هاست. خصوصیات و خصایص لمپن ها را میتوان از تفریحات و سرگرمی هایشان بویژه تفریحات خاص تشخیص داد. لمپن ها تفریحات ویژه خود دارند که بازندگی و روحیه شان متناسب و هماهنگ است. هر بازی و سرگرمی ای جنبه ای از زندگی و وضع روانی لمپن را نشان میدهد. بخوبی میتوان از نوع سرگرمی بار تباط آن با زندگی و خصوصیات لمپن نزدیک شد و بدین طریق سطح شناسایی و آگاهی را افزایش داد.

بازی شاه - وزیر و پای نقل نقال نشستن آرزوها و تمایلات بجائی نرسیده و بی سرانجام لمپن ها را تسکین میدهد.

در واقع لمپن ها، من برتر خود را در بازی و افسانه ها جستجو میکنند. در بازی شاه - وزیر لمپن در صحنه بازی بقدرت میرسد و دستوراتی میدهد که اغلب انتقامجویانه است و در ضمن بازی بطریقی با کسی که نتوانسته است در زندگی عادی مقابله کند در حین بازی بمبارزه برمی خیزد.

در بازی شاه - وزیر لمپن توسری خورده و ضعیف احساس غرور و قدرت میکند و در صحنه بازی آرزوهای بر باد رفته اش زمینه تظاهر و بروز پیدا میکند و گاه چنان سرگرم بازی و دنیای خیالی و ذهنی آرزوها و امیال خود میشود که بکلی محیط بازی و خودش را از یاد میبرد.

داستانهای شاهنامه و دلاوریهای قهرمانان ایران باستان لمپن را

بوجد و شور میآورد و آرزوهائی که در واقعیت سرکوب شده، در خیال خود زنده کرده و تحقق میبخشد. در گذشته بعضی از لمپن‌ها هر شب ساعتها و برای ماه‌ها و اغلب سالها در قهوه‌خانه‌ها می‌نشستند و باولع به قصه‌های حماسی شاهنامه گوش میکردند.

حکایتها و داستانهای تازه‌ای که نقال بحماسه‌های شاهنامه می‌افزاید نه تنها موجب دل‌تنگی و ملال خاطر لمپن نمی‌شود بلکه با شور و شوق بیشتری از آن استقبال میکند.

اغلب اتفاق افتاده که لمپن‌هائی برای دوباره شنیدن داستانهای شاهنامه در یک شب چند قهوه‌خانه عوض کرده‌اند و در هر قهوه‌خانه که نقال مورد علاقه‌شان سخن میگفت مشتری هر شبه و دائمی می‌شدند. بعضی از لمپن‌ها، برای آنکه بتوانند در ساعات معین پای نقل حاضر شوند کار و زندگی‌شان را از دست داده‌اند. داستانهای حماسی شاهنامه و بیان شیوا و لذت‌بخش نقال برای افرادی از لمپن‌های علاقمند ضمن سرگرمی و آموزش بادلبستگی بسیار شدید توأم است.

از سرگرمی‌های عمومی و رایج و مداوم لمپن‌ها اجتماع در قهوه‌خانه‌است. لمپن‌هائی که بیشتر از لحاظ سن و حرفه و اخلاق بایکدیگر هم‌آهنگ و توافق دارند روی چارپایه گردهم می‌نشینند و ساعتها با نوشیدن چای و دود کردن سیگار و قلیون گپ‌میزنند. در صحبت و گفتگوی لمپن‌ها در هر یکی دو جمله چند فحش ناب همراه است. کمتر اتفاق می‌افتد که اینان جمله‌ای بدون فحش بگویند.

هر اندازه که گفتگوها با فحش‌های رکیک‌تر توأم باشد برای لمپن

دلچسب‌تر است و بقدری لمپن‌ها از چرت و پرت‌گوئی و دردی‌وری و حرف مفت‌زدن لذت می‌برند که هیچ سرگرمی و تفریحی نمیتواند جای آنرا پر کند. گفتگوها و جدالهای لفظی و جر و بحث‌های فحش‌آمیز اغلب به رقابت و مقابله و جنگ زبانی بین دولمپن تبدیل میشود و شنوندگان دوروبر با چنان توجه و ولعی به فحش‌ها و ناسزاگوئی‌های طرفین گوش و نظارت مینمایند که طرفین جنگ اجباراً برای آنکه طرف خود را از میدان خارج کنند بدترین دشنام‌ها و کثیف‌ترین فحش‌ها را بهم میدهند.

شنوندگان و نظارت‌کنندگان با چنان ولعی و لذتی به بدگوئی‌ها و ناسزاگوئی‌ها گوش میکنند که بنظر میرسد لذتی و تفریحی بالاتر از آن برای آنها وجود ندارد.

طرفی که در این نبرد پیروز شود چنان خودش را میگیرد و باد به غیغ می‌اندازد مثل اینکه فاتح خیبر است و حاضرین و دیگران طوری او را مورد تشویق و تأیید قرار میدهند که بعید نیست بعدها در همین نوع نبردها جانش را از دست بدهد.

اهمیت این نوع بحث‌های فحشی و جدال‌های سرگرم‌کننده و تفریحی بحدی است که صحنه نبرد و نوع فحش‌ها و چگونگی عکس‌العمل طرفین و شخصیت‌های حاضر در بحث و معرکه برای مدتی مورد بحث و گفتگوی لمپن‌ها قرار میگیرد.

لمپن‌ها در طول هفته و روز از هر کس و ناکس هر حرف زور و زشت‌وزیبائی که میشوند و در پاسخ گفتن آن در میمانند همه آن ناراحتی‌ها

و دل پری‌هایی که بر اشان عقده شده فقط میتوانند در قالب فحش‌های بسیار زننده تو خودشان خالی کنند.

شوخی و لطیفه - بد و بیراه گفتن بیان عادی لمپن است و در همه جا و برای همه کس بکار می‌برند ولی شدت و ضعف دارد. شوخی و بدله گوئی و گفتگوهای فحش‌آمیز در محل کار بین لمپن‌ها بسیار رایج و عادی است اگر شوخی و فحش و بیان زشت و رکیک را در محل کار و قهوه‌خانه از لمپن‌ها بگیرند آنها بدر دنا کترین بیماریهای روانی دچار خواهند شد. گاه حوادث ناگوار و سختی پیش می‌آید که زندگی لمپن را دچار سخت‌ترین و دردناکترین دردمندیها میکند. حوادث ناهنجار بشدیدترین وجهی لمپن را با اضطراب و تشویش و پریشانی میکشد.

در مواقع هجوم این حوادث نه تنها کمک و مؤانستی از دوستان دور و نزدیکش نمی‌بیند بلکه می‌فهمد که اغلب آنها حتی در تدارك توطئه و ناراحتی‌اش مستقیماً دست داشته‌اند. در چنین شرایط و احوالی است که لمپن با پریشانی و دل‌تنگی احساس غربت و تنهایی آزار دهنده‌ای میکند و برای رهائی از چنین وضعی براههای مختلفی می‌رود. یا می‌رود سراغ بنگ و تریاک و میخوارگی و یا به تنهایی سری بگورستان می‌زند و یا در اما مزاده‌ای که گورستان دارد خودش را فراموش میکند.

لمپن از محیط گورستان احساس آرامش و راحتی میکند و از تنهایی خود و سکوت گورستان و آت‌مسفر خاص محیط بسیار خوشنود میشود و ابراز خوشحالی می‌نماید. در چنین محیطی لمپن خودش را در قبال همه نامردیها و نالوطی‌گریهای افراد دور و نزدیک و سختی‌ها و عقب‌ماندگیها

وفشار زندگی تسکین میدهد و خود را برای قبول و تحمل هر نوع
پیش آمدی هر اندازه هم سخت و مشکل باشد آماده میکند .

اخیراً رادیو و تلویزیون بتدریج جای نقالی را گرفته است. تلویزیون
و موسیقی و داستانهای شب از وسائل سرگرمی و تفریح رایج و عمومی
لمپن هاست . لمپن ها که اکثراً خانه و کاشانه شان قهوه خانه است شبهای
خود را در پای تلویزیون میگذرانند.

لمپن ها از رقص های محلی و آوازخوانندگان و فیلم های تلویزیون
حتی کارهای تبلیغاتی اش لذت و افری میبرند و اکثر مشتریان قهوه خانه
با تماشای تمام برنامه های تلویزیون از پروپاقرص ترین مشتریهای
تلویزیون هستند. لمپن ها با تماشای خوانندگان و زنان زیبا و خوش اندام
تلویزیون اغلب چنان مسحور طرز آرایش و پوشش و زیبایی آنان میشوند
که حتی بعد از برنامه هم خواب بچشم نشان نمایند.

لمپن ها که از طریق برنامه ها و تبلیغات تلویزیون به نعمات زندگی
و چگونگی زندگی دیگران واقف میشوند چه بسا که از تضاد زندگی
سرا پا رنج و محرومیت خود با آنان دچار کینه و حقارت و نفرت میگردند.
لمپن ها با کبریت بازی نوعی سرگرمی برای خود فراهم میکنند و در
قهوه خانه ها با کبریت بازی ضمن وقت گذرانی و سرگرمی، قمار هم راه
می اندازند. بسیاری از لمپن ها چون منظور اصلیشان از کبریت بازی جنبه
قمار و برد و باخت آنست بشرطی در بازی شرکت میکنند که برد و باخت
داشته باشد، شماره بازی، برای لمپن نوع دیگری سرگرمی و وقت کشی است.
چند نفر در بالکن قهوه خانه های لب خیابان در جایی که کاملاً

بر حرکت و سائل نقلیه مسلط باشد می نشینند و یا در گوشه خیابان بطوریکه بخوبی بتوانند و سائل نقلیه را زیر نظر داشته باشند می ایستند بعد در باره شماره آخر تا کسی ها یا شخصی هایی که از جلوی آنها از محل مورد نظر میگذرد شرط بندی میکنند.

عرق خوری، تفریح و سرگرمی دیگر لمپن هاست.

لمپن ها در این مورد آداب و رسوم خاصی را رعایت میکنند و باین رسوم تا حدودی پایبندی دارند. لمپن ها خوش دارند در دکه عرق فروشی محفل عرق خوری راه ببانند از آنجا که می فروش محل هم خودش با مشتری ها آشنا است و هم مشتریها اکثرشان یکدیگر را می شناسند و باخلاق و روحیه هم واردند. اصولاً لمپن ها با محیط بیگانه و افراد غیر خودی و نا آشنا زیاد مانوس و دم خور نیستند و هر موقع هم بمرکز شهر در تهران (استانبول - لاله زار) بقصد می خوارگی میروند بیشتر به میخانه های میروند که متناسب حالشان باشد و مشتریها هم در ردیف خودشان باشند. تا چندی قبل عرق لمپن، عرق کشمش دو آنشه بود و با عرق های دیگر میانه خوبی نداشتند. هنوز هم نظر بعضی از لمپن ها بر این است که عرق بدون ماست و خیار لطفی ندارد، و مزه عرق بهتر است ماهیچه، کوفته، پاچه و زبان و کشک و بادمجان باشد.

اگر هم غذا نباشد مزه لمپن خاك است، البته این در سابق بود و حالا افتاده اند به شکم چرانی. شعار همگانی و همیشگی شان (سلامتی) است و گاهی (يك تن فدای چندتن) و (هر کس بدخواهت باشه) و (فدات) و (بدخواه نداری) و از این قبیل.

مرسوم است لمپنی که بزرگتر است و احترامش را دارند باید عرق را پیاله کند و خودش بیک یکشان تعارف کند.

معمولاً در عرق خوری اکثرشان استعداد و قدرت عجیبی دارند و وقتی سرشان گرم شد تا پولشان اجازه دهد شیشه‌های عرق را بقول خودشان تو خندق خالی میکنند.

کمتر لمپنی هست که صبح بعد از عرق کله و پاچه مفصلی نخورد. کافه‌ها و کاباره‌های تهران اگر از چندتائی بگذریم باتفاق، مخصوص لمپن‌هاست و مشتری همیشگی و پروپاقرص آن‌ها همین لمپن‌ها هستند. بهمین جهت برنامه‌های متنوع و مشروبات و غذاها و ساعات کار نیز همه مطابق سلیقه و خواست و علاقه لمپن‌ها تنظیم میشود.

رقص‌های متعدد و بی‌درپی با باکرم، عربی و هندی و تصنیف‌های خاص و موسیقی جنجالی و نامنظم که بهمه چیز میماند جز موسیقی و ادا و اصول‌های دیگر همه برنامه‌هایی است که لمپن‌ها می‌پسندند و تمام درآمد بادآورده خود را بر سر آن می‌گذارند. در این کافه‌ها کمتر رقاصه و خواننده و گارسون لاغر و خوش اندامی را میتوانید سراغ کنید چون لمپن از چاق‌هاش خوشش می‌آید.

لمپن از رقص توأم با موسیقی و آواز عربی و حرکات باسن سخت لذت میبرد.

رقص و آواز هندی را بیشتر برای آهنگها و اداع و اطوارش می‌پسندند.

لمپن از آهنگهای ضربی و پرسروصدا خوشش می‌آید و هرچه

غیر از این باشد بلافاصله از هر طرف با اعتراض روبرو میشود که
(تعطیلش کنید) (نخواستیم) و از این قبیل اعتراض ها .

خواننده ای که لمپن را با آهنگهای ضربی و تصنیف های وقیح و
جنسی - ضمن احترام و اظهار صمیمیت، بشور ورقص و حرفشان بیاورد
باشور انگیزترین استقبال ها روبرو خواهد شد. مرحوم مهوش از هر لحاظ
خواننده سمبلیک لمپن ها بود زیرا :

۱- هیکلی چاق و گنده داشت و بقول خودشان خیلی حسابی بود.

۲- در تصنیف هایش زندگی و خصوصیات و آرزوهای لمپنم

بخوبی رعایت شده بود .

۳- آهنگهایی که اجرا کرد تقریباً با تفاق ضربی است.

۴- بی حیائی و وقاحت لمپن پسندی داشت.

۵- برای لمپن ها احترام فوق العاده قائل بود و نسبت به آنها صمیمیت

زیادی از خود نشان میداد.

۶- اطوار هایش لمپن پسند بود.

۷- در کافه کمتر لمپنی بود که در موقع اجرای برنامه ی مهوش

برقص و پایکوبی و فریادهای مستانه نیفتد. مراسم پرشکوه و بی سابقه ای

که لمپن ها بعد از مرگ مهوش بر پا کردند نمودار علاقه و صمیمیت شان

بآن مرحوم است . مهوش، خواننده ورقاصه ی تپیک لمپن هاست و بعد از

مرگش تا بحال اکثر خواننده های کافه ها پا جای پای او گذاشته اند و

بسیاری از لحاظ هیکل و قیافه و آرایش و لباس از او تقلید میکنند و بالوندی

و بی حیائی و با همان تصنیف ها و آهنگ ها خواسته اند که جای او را پر کنند

ولی هنوز بعد از چند سال کسی این توفیق را بدست نیاورده است.
مشتریهای پروپاقرص این کافهها بجز لمپن‌ها که پولهای باد آورده
حاصل از دزدی و قمار و قاچاق و انواع زدوبندهای دیگر را در این جاها
خرج میکنند خرده بورژوازی متوسط و پائین و کارمندان متوسط دولت
و مؤسسات خصوصی هستند.

در باره تصنیف‌های لمپنی.

آرزوها و تمایلات و علائق و رنج‌ها و غم‌ها و ترس و تشویش‌ها و
مجموعاً خصوصیات طبقاتی لمپن‌ها و خرده بورژوازی بخوبی در
تصانیف کافه‌های لاتی و صفحاتی که توسط همین خوانندگان پر شده دیده
میشود. نه تنها مطالب و مضامین و کلمات و توصیفات تصانیف مبین
خصوصیات زندگی طبقاتی لمپن و خرده بورژوازیست بلکه نام و
عنوان هر تصنیفی نمودار گویا و برجسته‌ای از وضع زندگی و طبقاتی
آنهاست.

آقا دزده سلام، گدای دوره گرد، کولی، عمو سبزی فروش،
سیمکش، توتی، خیاط‌باشی، کفاش‌باشی، دوچرخه سوار، هامبارسون
(عرق فروش)، شاطر‌باشی، کله پاچه، حمومی، آی تا کسی، عکاس‌باشی،
جگرکی، حاجی فیروز، پالون‌دوز، اسامی و عناوین بعضی تصنیف‌های
پریوش، مهوش، شهر، آفت، پریا و ایرج است.

میدانیم که دزدها و گدایان، لمپن هستند و سیمکش و مسگر و
کله پاچه فروش و کفاش‌باشی، سبزی فروش و... خرده بورژوا میباشند

و این حرف اکثراً مشاغل خرده‌بورژوازی تهری دستی است که خیلی از لحاظ زندگی و درآمد و خصوصیات طبقاتی به لمپن‌ها نزدیک هستند . درهریک از این تصانیف جنبه‌هایی از تمایلات و خواسته‌ها و علائق و مشخصات لمپن‌ها و خرده بورژواها منعکس است و برای نمونه بعضی از آنها را بررسی میکنیم .

جگرکی

آی صاب^۱ سلیقه‌دل داریم اونهم دلای بریون
مرگ خودت پر میزنه دلم واسه دو ملیون
شاید که گیر ما بیاد یسک یار شیک و اعیون^۲
با ماشین شخصی بگردم روز و شب تو تهرون
خودت میدونی ای خدا از بی پولی ملولم
دلم میخواد مثال موش تو اشرفی بلولم
میخوام عمارت شیک با فرش لوکس و آنتیک
هر جمعه با نگارم باشم ب سرم به پیک نیک
آقا بشم با فیس و ناز و قرو افاده
هی پول بریزد مثل ریک بی فکر و بی اراده

غزل

خدایا ثروت بی حد عطا کن
بیا و درد این دل را دوا کن

۱- صاحب ۲- اعیان .

اگر گنجی بکنجی مانده باطل

خودت آنرا نصیب جیب ما کن

تا پول نباشه آن پری، برما نظر نداره

از این دل بریون ما هرگز خبر نداره

این آه سینه سوز ما در او اثر نداره

بی پولی در این زمونه جز خون جگر نداره

خودت میدونی ای خدا از بی پولی ملولم

دلم میخواد مثل موش تو اشرفی بلولم

بی پول دلش کبابه از عشق پول بی تابه

بازار او کساده اوضاع او خرابه

چی چیم^۳ کمه مخلص از آن پولدار لابلالی

منم دلم اتول میخواد با قصر و پارک عالی

گفتم که اساس زندگی لمپن بر طفیلی گری است و مورد بسیار زشت و کثیف آن انگل شدن بزندگی لمپن های دیگر است. اکثر فواحش و خوانندگان و گارسون های کافه خاطر خواه لمپن های جوان و خوش هیکل و قیافه شده رفیق شخصی خود را از بین آنها انتخاب میکنند.

لمپن ممکن است با دزدی و قمار و یا قاچاق فروشی برای مدتی کوتاه پول زیادی بدست آورد و برای مدت زمانی آرزوها و خواسته هایش را تحقق بخشد ولیکن این نوع منابع کسب در آمد با آنکه اتفاقی و خیلی کوتاه مدت است در عین حال با ترس و تشویش دائمی هم همراه

۳- چه چیزم .

است. لمپن‌های خوش‌هیكل و قیافه همیشه بدنبال پیدا کردن رفیقه‌ای هستند که زندگی‌شان را از هر لحاظ تأمین کند این قسمت از آرزوی لمپن در این تصنیف منعکس است .

لمپنی که بطور موقت بکار جگر کسی مشغول شده دلش واسه دو میلیون پرمیزند و يك يار شيك و اعيانی می‌خواهد که با ماشین شخصی او روز و شب تو تهر و ن گردش کند .

از بی‌پولی دلش ملول شده و یاد پول‌های زیاد، چنان او را بوجد آورده که دلش می‌خواهد مثل موش توی پول‌ها بلولد. در عالم خیال بدنبال چیزهائی است که زندگی‌اش برای همیشه از آنها خالی بوده و صورت آرزو برایش پیدا کرده است . دلش می‌خواهد تسويك عمارت شيك روی فرشهای لوکس و آنتيك زندگی کند و هر جمعه و روز تعطیل را با ماشین رفیقه‌اش بگردش و پيك نيك برود.

امیال و آرزوهای و اخورده لمپن از طرفی و نخوت و غرور و افاده صاحبان زر و زور از سوئی او را بیاد استفاده از این امکانات انداخته، خودش را بجای آنها گذاشته و در عالم خیال اداء و اصول و فیس و افاده آنها را آرزو میکند.

لمپن در چنان شرایط و موقعیت اجتماعی است که در مناسبات با دیگران بخصوص اعیان و اشراف، نوکر و چاکر از زبانش نمی‌افتد. او بدنبال کشف علل و مبانی نوکری خود و آقائی دیگران برمی‌آید و با تجارب روزانه مخصوص خود موجبات رفاه و این همه افاده و سعادت و آقائی را ثروت میداند و برای دست‌یافتن به ثروت ، بدنبال بخشش

خداوند و گنج باطل و بی صاحب میگردد. زیرا وی از درك علمی روابط اجتماعی و ثروت آقا و فقر و محرومیت خود ناتوان است بهمین جهت بدنبال گنج باد آورده ای است که خدا قسمت و نصیب او کند.

ضمناً لمپن در جریان زندگی باهمیت و نقش پول واقف شده خوب میداند که با پول چه کارهائی میتوان کرد و کسی که دستش از مال دنیا نهی است دچار چه مصائب و زبونی و رنج و خون جگری میشود و در پایان تصنیف نتیجه میگیرد که چه چیز مخلص از آن پولدار لابلالی کم تر است.

نفس کش

خواننده پریش

کردی منو ویلون باریکلا کردی منو^۴ حیرون باریکلا

مثل سرقلیون باریکلا کاشتی تو خیابون باریکلا

باز دست بسرم کردی گیج و پکرم کردی ماشاالله

کردی منو حیرون باریکلا

من چاکرت بودم از اول قداره کشت بودم از اول

هربازی در آوردی تو دنیا من شیش وهشت بودم از اول

ماشالله ، ماشالله ماشالله کردی منو حیرون باریکلا

زندگی انگلی و حتی کارهای موقت برای لمپن هیچگونه تعهدی بوجود نمیآورد. لمپن در طول زندگی اش هرگونه میثاق و تعهدی را در هر موردی که باشد نمیتواند قبول کند. لمپن در انجام هر وظیفه ای و در تمام مراحل، فقط به نفع خصوصی و نجات فردی خود می اندیشد. گاهی

۴- من را .

ممکن است در مورد امور جمعی وظیفه‌ای را بعهده بگیرد ولی انجام آن بستگی دارد به نفع شخصی و زندگی خصوصی او. بارها دیده‌ایم که چند دزد برای دزدی‌هایی که از عهده چند نفر ساخته است بانسدی تشکیل داده‌اند ولی مسئولیت و قبول وظیفه و تعهد برای هر یک تا آنجائی که به منافع فردیشان بستگی مستقیم دارد رعایت شده است.

از طرفی کارهای موقت و زندگی سراپا فقر، برای او نمیتواند تعهدی ایجاد کند. لمپنی که بعللی بکارهای موقت میپردازد و یا خرده‌بورژوازی تهی دست که با کارهای موقت زندگی میکند اصولاً درقبال صاحبکار و حتی درباره خودش تعهدی قبول نمیکند.

کسی که صبح عدسی، ظهر سیب‌زمینی و شب لبو یا باقلا برای صاحبکار یا خودش میفروشد با این کارهای موقتی و درآمد اندک و زندگی پراز فقر و رنج هیچگونه تعهد و مسئولیتی درقبال فروش کم و پول چائی و تلکه جاهل محل و سوختن و شکستن و دزدیدن و حسوادئی امثال آن ندارد زیرا لمپن فاقد حداقل درآمد و امکانات مادی لازم برای پرداخت آن است.

خصوصیات اجتماعی لمپن که انعکاس زندگی اقتصادی اوست وی را از هرگونه مسئولیت و تعهدی در ارتباط با طبقات و اقشار جامعه و درباره هر نوع جریان اجتماعی و سیاسی دور نگاه میدارد، بهمین لحاظ لمپنی که در رابطه بالمپن دیگر منافع و علائقی دارد مجبور است هرگونه بدقولی و دست‌بسی و ناروژدن را تحمل کند و در مقابل میتواند فحش و دشنام بدهد، ناله کند و بدقولی‌های طرف را بحساب نالوطی‌گری وی

بگذارد .

در این تصنیف لمپن خطاب به لمپن دیگر (طرف زن است) با اظهار تعجب شکوه کرده و از خوبیها و محبت های خود و از بی مهری ها و بدقولی ها و بی معرفتی های او صحبت بمیان آمده است . باریکلا آدم نالوطی ، باز مرا و یلون و حیرون کردی تو خیابون مرا کاشتی و نیامدی و دست بسرم کردی ، باز گیج و پکرم کردی ، قریون هر چه آدم سرش نشوست . من که از روز اول چاکرت بودم و همه جا بالای تو قداره کشیدم و هر بازی و بامبولی که در آوردی لام تا کام نگفتم ماشاالله ماشاالله خیلی سرت میشود . اینطوری خوبیها و محبت ها را تلافی میکنند ؟

شد شد نشد نشد و لش کن

خواننده آفت

بچه جونم کاری بکن شد شد نشد نشد	ولش کن
فکر و فاداری بکن شد شد نشد نشد	» »
دنبال دلبری تو برو شد شد نشد نشد	» »
هر چه بلد بودی بگوشد شد نشد نشد	» »

لمپن و خرده بورژوازی بی چیز از ابتدائی ترین نعمات و لذائد زندگی محرومند . لمپن با آنکه بهرستی و رذالتی تن میدهد اغلب نمیتواند شکمش را سیر نگهدارد و بدنش را بیوشاند و بالا پوش و جای خوابی داشته باشد .

لمپن کثیف ترین و نکبت بارترین زندگی ها را دارد . او از خوراک ، پوشاک ، مسکن ، نظافت ، امور جنسی ، خسانواده ، سواد ، علم ، هنر و خلاصه همه چیز محروم است . خرده بورژوازی بی چیز روزگار بهتری

از لمپن ندارد اونیز با زحمتی که میکشد و خون دلی که در طول روز
میخورد و کارهای موقت شاقش، زندگی سراپا رنجی را سپری میکنند.
لمپن و خرده بورژوا برای همین گذران رنج را تلاش زیادی بکار
میرند ولی مساعی آنان اکثر آکتر به نتیجه میرسد. يك گدا صبح تاشب
در تکاپو است (اکثر گدایان و بطور کلی لمپن ها فاقد هر نوع حرکت و
تلاشی حتی در زندگی لمپنی هستند) و برای جلب ترحم مردم یا بدنش
را مجروح میکند یا با جبار خودش را بغش و ضعف زده توی جوی آب
می اندازد یا مثل يك بیمار و گرسنه در کنار خیابان دراز میشود یا فرزند
بیمار و مجروحش را باینطرف و آنطرف میبرد یا در سرمای زمستان
لخت و عور بین مردم ظاهر میشود و یادراتو بوس و گوشه خیابان صفحه‌ی
بی سرو سامانی و نابسامانی اهل و بیتش را میگذارد.

همچنین يك فاحشه در تمام کار شبانروزیش بدله خواه مشتری
بزکش را عوض میکند و مجبور است زور کسی همیشه خودش را
خوشحال و شادمان نشان دهد و اینطور وانمود کند که از هر کس خوشش
می آید. بساز هر کس بر قصد و حرف هر کس و ناکس را بشنود تاب تواند
بایک شام ۱۰-۳۰ ریالی شکمش را سیر کند و بایک پیراهن چیت بدنش
را بپوشاند و در گوشه کثیف و متعفن شب را بصبح برساند.

خرده بورژوا در يك روز چند کار انجام میدهد صبح زود آب آلو
میفروشد از نزدیکی های ظهر بستنی راه می اندازد و شب را ممکن است
بافروش میوه، آجیل و شربت یا سیب زمینی بگذرانند.
خرده بورژوازی تهی دست و فقیر با همه رنج و زحمتی که در طول

هر روز و در تمام سال زندگی اش میکشد سخت از زندگی عذاب میرسد. لمپن‌ها و خرده‌بورژواها با همه تلاش اغلب بیکار و گرسنه‌اند و همیشه از ترس و اضطراب مصائب ناشی از بیکاری و فقر رنج می‌برند. زندگی بی‌سرانجام و نابسامان‌شان هر روز بیش از پیش دچار بی‌ثباتی و تزلزل است. درآمد موقت و اندک، حداقل زندگی‌شان را هم تأمین نمی‌کند. چنین شرایط زندگی‌ای لمپن را به افکار و عقاید شدت‌نشدنش و لش‌کن و امیدارد زیرا زندگی برای او همیشه يك فصل دارد و آن هم درسردی و فقر میگردد. او در قبال زندگی پراز رنج و فقر خود فقط میتواند بانتظار گذران روزهای سخت و آینده بهتری باشد. بی‌جهت نیست که مرتب با خود زیر لب «این نیز بگذرد» را زمزمه میکند.

افکار درویشی و صوفیانه، این نیز بگذرد، شد شد نشدنش و لش‌کن، نصیب و قسمت، بخت و اقبال میتواند از لحاظ ذهنی و در قبال زندگی پراز نکبت و فقر و فلاکت برای او تسلی بخش باشد. در واقع آفت چه خوب ترنم میکند «بچه جونم کاری بکن شد شد نشد نشد و لش‌کن».

بی‌چند و چونند

خواننده پریا

درس بمن نیگا کنین نیگا به این موهام کنین بچشم و ابرو هام کنین راستشو بگین بی‌چند و چون بچند میارزم آقایون
دویست تومان و الله کمه سیصد تومان و الله کمه پانصد تومان و الله کمه هزار تومان این هم کمه درس بمن نگا کنین نیگا بسر تا پام کنین
به اطفار و ادام کنین بسرخی لبام کنین راستشو بگین بی‌چند و چون بچند میارزم آقایون

ابرو کمونی وای چه ناز داره خودت میدونی وای چه نازداره
 بسالا بلند وای چه خوشگله چه خوب میخنده وای چه خوشگله
 شربت قنده وای چه خوشگله میدونی که چنده؟ آره بسابا
 درس درس درس بمن نیگا کنین نیگا بعشوهام کنین
 یواشکی صدام کنین نیگام کنین ۲ دفعه

آخ جون من وای نیگام کنین وای وای
 من بمیرم وای وای نیگام کنین وای وای
 آخ جون من وای من بمیرم وای وای وای

راستشو بگین بی چند و چون بچند میارزم آقاییون
 سفید و سفید صد تو من سرخ و سفید سیصد تو من حالا که رسید
 به سبزه هرچی بگین میارزه.

کاسبکارها کالاهایشان را در مغازه به بهترین طرز برای جلب نظر
 مشتری بمعرض نمایش میگذارند و مرتب از مردم برای تماشای انواع
 کالاهای رنگارنگ خود دعوت میکنند و پی در پی شرط میکنند اگر
 پسندیدید بخرید. کاسبکاران بروانشناسی اجتماعی طبقات مختلف جامعه
 در حدود کار و کسب خود بر اثر برخورد مداوم و طولانی آگاهی یافته و
 کالاهای خود را در اولین برخورد متناسب با ذوق و علاقه و پسند هر طبقه
 عرضه می نمایند .

کاسبکاران کار کشته با چنان مهارتی کالاهای خود را معرفی
 میکنند و بقدری حساب شده و استادانه با مشتری برخورد می نمایند که
 کمتر کسی میتواند بدون خرید از مغازه اول یا دوم بمغازه های دیگر

سرکشی نماید. کاسبکاران نه تنها برای فروش کالاهای خود دقت زیادی بکار میبرند بلکه در موقع خرید نیز از همه تجارب زندگی و فوت و فن کاسبکاری استفاده میکنند.

در این تصنیف زنی خودش را بمعرض نمایش و فروش گذاشته است و میخواهد با مشتریهایش که طالب کالایش هستند وارد معامله شود او مثل يك کاسبکار ورزیده و کار کشته کالایش را بمشتریان عرضه میکند او وقتی مشتریان را خواهان و طالب می بیند وارد معامله و چانه زدن میشود و بآنکسی که بیشتر میخرد میگوید خیرش را ببینی. مطالب بقدری زنده و گویا است و واژههایی که برای عرضه کردن و معامله بکار گرفته شده بقدری کاسبکارانه است که بهیچ گونه تفسیر و تحلیلی احتیاج نیست از این لحاظ بهتر است یکبار دیگر این تصنیف را بخوانید.

با بیان دوجنبه دیگر از مشخصات عمده تصانیف لمپنی این قسمت را پایان میدهیم.

لمپن ها از لحاظ سواد عمومی و رشد فکری و اجتماعی نسبت به طبقات و اقشار دیگر جامعه عقب مانده ترند. ادراک اینان بسیار ضعیف و فهمشان اندک و تقریباً فاقد هر نوع ذوق و فهم هنری و استتیک هستند. لذا موضوعات و مطالب بقدری عامیانه است که فقط میتوان از يك ذهن خالی و عامی لمپنی انتظار داشت و بس این جنبه اول.

لمپن ها بعلت زندگی طفیلی گری و عقب ماندگی اجتماعی و محرومیت های جنسی و کمپلکس ها و عقده های بی حساب، رکیک ترین و زشت ترین دشنامها را در مناسبات خود با یکدیگر و یا دیگران بکار

میرند. لذا الفاظ زشت و وقیحانه بخصوص واژه‌ها و ترکیبات جنسی در تصانیف بطرز زننده‌ای منعکس شده است این جنبه دوم .
برای تبیین این دوجنبه‌ی تصنیف‌ها بریده‌هائی از تصانیف را می‌آوریم .

درمورد جنبه اول:

چقدر شیرین و ترشی	آی ترشی و وای ترشی
البته لیته لیته	ترشی خوبه یا لیته
البته پسته پسته	واز کن قفل کلیته
شوهر اولیته	اون آقا قد بلنده
اونکه بمن میخنده	حرفشون زن که خيته .

از تصنیف آفادزده سلام خواننده ایرج
من حسن فرفره هستم فرزم و چالاکم
زود غلاف کن که نترسم من و بی باکم
من حسن فرفره هستم مثل فرفره هستم
مال پایین شهرم با هفت تیر کشا قهرم
مکن کاری که خیطت میکنم من
خودت خوب میدونی اینو میدونم من
سیمام قاطی شده ریسمون عقلم پاره پاره
اصل جریان اتصالی کرده دوباره

ویراژ میدی چه عالی

تو کوچه دلم داداش

آغلام کله داری ، بله دارم - کله پاك كرده دارم . آغلام پاچه
داری ، بله دارم ، پاچه پاك كرده دارم . چشم و گوش بره داری ، بله دارم .
زبون بره داری ، بله دارم بله دارم .

این دخترهای ترشیده شهر تهرون بابا
میگردن دنبال شوهر تو خیابونها
شهین میخواد يك شوهر جوان کنه پیدا
شوهر توپل موپل باهش بره سینما
دختر ترشیده از باباش نمود قهر
قیمت او گردیده نرخ چغندر
شب و روز پالون الاغ می دوزم

نخ هفت رنگ با دل تنگ
سر صبح سوار میشم داداش جون
يك خر لنگ يك خر لنگ
آه الاغم از طویله شد فراری شد فراری

شاطر باشی شاطر باشی نون منو خمیر نده
اگر تو نون میخوای خانم وعده شو دیر به دیر نده
شاطر باشی زود باش که خیلی دیر شده خمیر من خانم کمی فطیر شده
شاطر باشی این قدر خود تو عبوس نکن ما کار داریم
خانم خود تو لوس نکن

من میخوام یه چیزی بگم میخوام زودی بگم و برم
میخوام کلک نندازین ها منو توشك نندازین ها
این تن بمیره راست بگین یارم اگر اینجاست بگین
اینجاس جونی ، نمیدونم اینجاس عزیز ، نمیدونم
اینجاس مامان ، نمیدونم
حالا که نگفتی نگفتی که نگفتی پس پسکی نرو که میافتی.

نمونه هائی برای جنبه دوم:

اگر ندی میدزدم چی میدزدی یه بوسه خدا یا چه لوسه
لبت را بیار پیش نمیخوام دلم رانکن ریش نمیخوام

دلم میخواد يك شوهر در آغوشم
بابام میگه ترا بیول خوب میفروشم
بخدا من بخدا هنوز هستم آقا سی ساله دختر
نمیده پدرم بشوهر ، آه واسه شوهر میزنه دل من پر
دختری دیدم خجالت لت لت میکشید
از غم شوهر ملالت لت لت میکشید
گفتم ای دختر که ماتیک می کشی
روی لب يك خط باریك می کشی

حاضره و سفید شده پاتیل آتش رشته تون
همه رو سفید کرده ام چون خانم فرشته تون

لبا با لبات میخوری ، آره چشا با چشات میخوری آره
امشبر اچکار کنم امشب^۱ تا صبح بشین فردا صب^۲ چکار کنم
از صب بگیر تا شب بخواب.

غزلهای لمپن - خرده بورژوازی

لمپن ها بعلمت عدم شرکت در تولید اجتماعی و زندگی طفیلی گری
و فقر شدید و ولگردی و سرگردانی و فقدان حداقل سواد ابتدائی از لحاظ
تمدن و فرهنگ عقب مانده ترین قشر جامعه هستند.

باین جهت شرایط و احوال اجتماعی برای ظهور و پیدایش
شاعر و نویسنده و بطور کلی هنرمند و عالم، بین این قشر اجتماعی فراهم
نیست. برعکس، خرده بورژواها با شرکت در تولید اجتماعی و
بر خورداری از امکانات کم و بیش مساعد مادی و معنوی با فعالیت های مؤثر
خود موفقیت هائی در زمینه های مختلف هنری بخصوص شعر کسب
کرده اند.

در بین خرده بورژواها خطیب - مداح - نویسنده و شاعر بعلمت
فراهم بودن زمینه اجتماعی رشد آن بیش از رشته های دیگر هنری و
اجتماعی دیده میشود ولیکن چون کار این شعرا اکثراً ارزش هنری يك
اثر قابل انتشار را نداشته و بخاطر آنکه خود شاعران ب فکر نشر آثارشان
بر نیامده اند و شاید هم شرایط مناسبی برای چاپ آن بدست
نیآورده اند اغلب شعر هاشان بین افراد علاقمند و در محیط و مجالس

۱ - امشب را ۲ - صبح

مناسب توزیع و خواننده میشود.

البته در بین چندصد شاعر و در طول مدت زمان زیادی دیوان شعر چند نفری بهمت دوست دارانشان منتشر شده است و یا کتابفروشی بمنظور استفاده از فروش آن اقدام بچاپ آن کرده است.

اغلب دیوانهای شعر شعرای خورده بورژوازی در ظرف مدتی کوتاه چندین مرتبه چاپ شده است و در بساط هر کتابفروش دوره گرد و در محل کار و سکونت افراد علاقمند دیده میشود.

کتاب غزلیات شاطر عباس صبوچی - مشکین - حاجب - کفاش خراسانی نمونه‌هایی از آثار منتشر شده غزل سرایان خورده بورژوازیست. غزل سرایان خورده بورژوازی اکثراً ضمن کار و فعالیت روزانه غزل‌هایی سروده اند که در طول زمان حیاتشان به چند ده یا چند صد غزل میرسد.

غزل‌هایی که مورد مطالعه قرار گرفته و آثاری که آورده شده اکثراً از شعرائی است که در قید حیاتند و مشاغلی مانند ذغال فروشی، سلاخی، قصابی، نانوائی، پالوده فروشی، کفاشی و نجاری دارند.

این غزل سرایان خورده بورژوازه تنها عواطف و تمایلات ورنج و غم‌های طبقه خود را در غزل‌هایشان بیان کرده اند بلکه بعلت درآمد نسبتاً مساوی و زندگی مشابه و شرایط محیطی یکسان و روابط و آمیختگی نزدیک و مداوم بالمپن‌ها علائق و عواطف و غم ورنج لمپن‌ها را نیز در شعر خود تا حدی منعکس کرده اند اگرچه لمپن‌ها غزلیات ویژه زیادی از خود ندارند ولی خورده بورژوازی تحت تأثیر نفوذ لمپن و آمیزش با آن، کم و بیش خصوصیات اجتماعی و وضع روانی لمپن‌ها را

در غزلیات خود رواج داده اند .

حالا این سؤال پیش می آید که چرا لمپن ها و خرده بورژواها در رشته های مختلف ادبیات و هنر در درجه اول فقط بغزل رو آورده اند؟ و همچنین چرا از اشکال دیگر هنری مانند شعر و نثر و رقص و موسیقی و آواز بدور مانده اند؟ زیرا شرایط و احوال اجتماعی ایران از لحاظ تاریخی و اجتماعی فقط برای غزلسرائی و غزلخوانی آن هم تا حدی آماده بوده است. چون با هر نوع هنری اعم از مجسمه سازی ، نقاشی ، موسیقی و رقص و تاحدودی شعر نظر مساعد و موافقی نداشته اند. بهمین جهت در میهن ما هیچیک از رشته های هنری جز شعر زمینه و شرایطی برای پیدایش و رشد و تکامل خود پیدا نکرد، و بهمین مناسبت ما در هر یک از این رشته های هنری فوق العاده عقب مانده ایم و از لحاظ میراث هنری و شرایط و امکاناتی که لازمه رشد و باروری هنر است کاستی های زیادی وجود دارد.

باز ظهور تصوف محیط مناسبی برای رشد و تکامل شعر فراهم گردید و بین قالبهای شعری، غزل برای بیان عواطف و افکار و تمنیات عاشقانه مناسب ترین قالب تشخیص شد. بهمین جهت از تاریخ رواج تصوف تا قبل از مشروطیت شعر ایران اهمیت و اعتبار خود را مدیون غزل و شعرای غزل سرای ایران است.

از طرفی چون هنرهای دیگر بویژه موسیقی از طرف شرع بشدت تحریم شده لمپن- خرده بورژوا میتواند غزلهای ناب سکر آور را بامی آمیخته ، دور از چشم اغیار و زخم زبان و امر و نهی مقدسین در گوشه دنجی یا کوه و بیابان، صفا کند و هم چنین هنرهایی مانند موسیقی، اکتسابی

و مستلزم امکانات مادی و صرف وقت است و چون لمپن - خرده بورژواها فاقد این امکانات هستند نمی توانند حتی در شرایطی که مذهب تسلط و نفوذش را از دست داده است از آن استفاده کنند ولی هر کس صدای خوش و دل انگیزی داشته باشد می تواند بایجاد سپردن چند ده غزل برای دل خود و جمع دیگران ترنم نماید.

غزل در تمام محیط های لمپنی و خرده بورژوازی رایج است و در همه جا و هر نوع محفلی مورد استفاده قرار میگیرد.

۱- مداحان در مجالس مذهبی با انتخاب غزل های عاشقانه عرفانی و غزل هایی که در مدح و منقبت علی (ع) و فرزندانش سروده شده مستمعین خود را بوجد و حال میآورند.

۲- در مجالس میخوارگی بهر صورتی و بهر جائی که باشد از دکه ای عرق فروشی محل گرفته تا کاباره های لاله زار و شاه آباد و حتی عرق خوری هایی که بمناسبت عروسی و اعیاد در منازل صورت میگیرد و با میخوارگی هایی که در کوه و دشت کنار جوی آب و در هوای خوش برگزار میشود، غزل خوانی مرسوم است و عمومیت دارد.

۳- در خرابات، محل هایی که مخصوص کشیدن بنگ و خواندن غزل است و غزل سرایان و غزل خوانان حرفه ای خرابات، باغزلهای صوفیانه خود نشأ و تخذیر و فراموشی بنگ را چند برابر میکنند.

۴- اکثر لمپن ها و خرده بورژواها در موقع کار برای تمام کردن وقت و سبک کردن بار زحمت و فشار و استثمار بغزل پناه میبرند. در کارگاه های ساختمانی و کارگاه های دستی پیشه وری که محل کار لمپن و خرده بورژوازی است گاهگاه صدای غزل خوانی بگوش میرسد.

۵ - پرسه زنان شب و ولگردان بی خانه در خیابان و کوچه و محله‌شان یا باشورمستی یا از زور پستی، سکوت شب را با غزل خوانی - های خود درهم می‌شکنند.

اقسام غزل:

غزل‌های لمپن - خرده‌بورژوازی را بطور عمده از لحاظ مضمون و فکر میتوان بدو دسته مهم تقسیم کرد.

۱- غزل‌های عاشقانه‌ای که احساسات و عواطف عاشقانه و شور و شوق مستی و موارد بی‌وفائی و جور و جفا و گسیختن دوستی و نشستن بارقیبان و از این نوع مطالب که انعکاس زندگی عادی لمپن و خرده - بورژوازی است در آن منعکس است. این غزلیات با ظرافتهای هنری و تشبیهاتی که نمودار شرایط و احوال زندگی اجتماعی ایشان است جلوه‌ و زیبایی بیشتری پیدا میکند.

در حیرتم که دست من از چیست بی‌نمک

گوئی بخلق قلب بود دست من محک

رحمی نما که خسته گشتم و جانم بلب رسید

از بس بخلق فیس طبیعت، زدم کلک

دیدم سزای نیکی خود، در جهان بدی

شاهد همین که بینم الحال مانده تک

الحال بر رفیق من ار روبرو شوی

گوئی ز غصه مرد فلان، گویدت درک

گر خصم قصد رنج دل خسته‌ام کند

اندر عوض، رفیق منش میکند کمک

باد صبا بگو زوفا بر رفیق من
این شمع روشنی است بکوی تو شاپرک

من که از هجر رخت هر لحظه در سوز و گدازم
چند از هجرت بسوزم چند با عشقت بسازم
بنده این آستانم ای شهنشاه نکویان
گر کشی و ربخشیم یا آنکه سازی سرفرازم
گر نماید عقرب زلفت مرا چون مار بیجان
رخ نیچم دلبر، چون بر تو محمودی ایازم
مات رخسارت شدم ای شهسوار ملک شطرنج
بین در اسب پیلتن گه در نشیب و گه فرازم
برد تکخال لبث ایمان و دین و پنج حسم
در قمار عشق جانا خوش حریف پاکبازم
دیر گاهی شد نگارا در بیابان فراق
ترك تازی پیشه ساختم می نسازم ترك تازم
آیه امن بجیب ای شوخ کردم ورد خود را
تا دهی اندر میان عاشقانت امتیازم
در فراق شب نخواهم بستر دیا و قاقم
پرنیان در هجر حاجت نیست باشد شب درازم
شکوه عشق ترا بردم به شاطر گفت با من
غم مخور منم اسیر طره آن سرو نازم
زبان غزل بطور عمده زبان لمپنی است و در آن واژه ها و

اصطلاحاتی که در درجه اول بین لمپن ها و خرده بورژواها رایج است استفاده شده است و در مورد تشبیهات هم از ضرب المثل هائی کمک گرفته شده که بین لمپن و خرده بورژوازی بیش از طبقات دیگر معمول و مصطلح است .

در این دسته از غزلیات عاشقانه، شاعران گاه دردها و ناراحتی ها و هم چنین آمال و آرزوهای طبقاتی خود را منعکس کرده اند . غزل زیر نمونه برجسته ای از وضع عاطفی وحد انتظارات وحالات روانی لمپن ها یا خرده بورژوازی گرفتاریست که از یار بی وفا و دوستان فراموشکار و حق کشی دادستانی و ستم صاحبان زور و زر شکوه میکند.

کنج قفس

کس از این مرغ گرفتار چرا یاد نکرد
فصل گل رفت کسش از قفس آزاد نکرد
گرچه کنج قفسم خانه الفت شده است
حسرتم گشت که آن هم نفسم یاد نکرد
سخت دل تنگ از آنیم که با آن همه دوست
دل ما را کسی از راه وفا شاد نکرد
شکوه ام نیست ز صیاد که در کنج قفس
جورها کرد بمن دوست که صیاد نکرد
نه تصور کنی از جور و ستم می نالم
نالم از آنکه چرا دادستان داد نکرد

قاضی شهرچو دانست که بی زوروزرم
گوش برحرف حتی ناله و فریاد نکرد
دادگاهی که بود آلت دست زر و زور

بهر بی زور و زران غیر ستیاد نکرد
خبری نیست در این کاخ ز افسانه داد
هرچه دیدیم بجزز فتنه و بیداد نکرد
کلك شورش بدل خصم چنان کار کند
که بدان کوه گران تیشه فرهاد نکرد

۲- غزلهای عشقی صوفیانه ایست که تقریباً از لحاظ اعتقادی و فکری مشابه و برابر با غزلهای شعرای متصوفه ایران است.

غزلهائی که خرده بورژواها سروده اند از جنبه فکری و اعتقادی اختلاف چندانی با عقاید صوفیانه ندارد و اندیشه و نظریاتی که خرده بورژواهای غزل سرا در غزلهای خود آورده اند در واقع همان عقاید و اندیشه های تقدیری و صوفیانه ایست که در غزلهای مولانا، سنائی، حافظ، سعدی و ... بیان شده است.

لذا بین پیشه‌وران و کاسبکاران غزلسرا با شعرای متصوفه از لحاظ مطالب و عقاید و بطور کلی بینش زندگی فرق عمده‌ای بچشم نمیخورد ولی از جهت هنری و زیبایی کلام و شیوایی بیان غزلهای خرده بورژوازی اگر از چند تائی بگذریم اصلاً قابل مقایسه با غزلیات شعرای متصوفه نمیباشد.

نزدیکی و تشابه اعتقادی بین غزلیات عرفانی و غزلیات خرده بورژوازی بآن حدی است که اکثر شعرای خرده بورژوا بعضی

غزلیات حافظ و سعدی، مولانا، کلیم، صائب و عطار را تضمین کرده‌اند. هم‌چنین لمپن‌ها و خرده‌بورژواها در خرابات و مجالس می‌خوارگی و محل‌های مناسب دیگر غزلهای عرفانی را با غزلهای خود در یک ردیف قرار داده و متناسب با شور و حال خراباتیان از هر نمونه غزلهائی میخوانند. در این قسمت از غزلیات، اندیشه‌ها و علائق و تمایلات و تشویش‌ها و نگرانی‌ها و هم‌چنین جهان‌بینی لمپن-خرده‌بورژوازی بخوبی منعکس است. آن قسمت از وضع اعتقادی و خصوصیات روانی و اجتماعی لمپن و خرده‌بورژواها را که در غزلیاتشان بیان شده بطور خلاصه مورد بررسی قرار میدهیم.

لمپن و خرده‌بورژوازی بی‌چیز در تمام عمر در فقر و تنگدستی و ذلت بسر میبرند. فقر و بی‌چیزی و زندگی طفیلی‌گری او را زبون و حقیر نموده و در هر جا و هر شرایطی خود را ناتوان و درمانده و بی‌پناه می‌بیند. اندوه و پریشانی و اضطراب، حالت روانی دائم چنین موجودات تیره‌بخت و بیچاره‌ایست که در تمام عمر خود حتی لحظات خوش و سالمی نمیتوانند بیاد آورند از این لحاظ در غزل زیر غم و اندوهی که زندگی لمپن و خرده‌بورژوازی را سیاه کرده منعکس است.

حاصل عمر

عمری گذشت و حاصل آن غیر نبود

آری ز عمر بهره ما جز الم نبود

تا ما بکوی عشق و وفا خانه ساختیم

کس آشنا بخانه ما غیر غم نبود

از زندگی بجز ستم و غم ندیده‌ایم
گویا که زندگی همه غیر از ستم نبود
گفتم مگر که باده کند درد مسا دوا
از بخت بد به محفل ما باده هم نبود
گفتم بسیل اشگ ره‌ی در دلش بکن
برگشت و گفت در ره خار را هم نبود
از آن شبی که دیده بر آن چشم دوختم
دیدم هزار فتنه که در جام جم‌هم نبود
شورش مباش در پی بیش و کم جهان

آزاده هر که بود پی بیش و کم نبود
لمپن و خرده‌بورژوازی بی‌چیز زندگی‌اش تا پایان حیات در فقر
و مکنّت و مصائب بی‌شمار و رنج بی‌حساب می‌گذرد و در تمام طول عمر
خود حتی یک روز خوش نمی‌تواند سراغ کند بناچار برای ارضای
خود و تحمل این زندگی پر مشقت از وسائل مختلف تخدیری استفاده
می‌کند.

این عناصر بس‌دیخت و تیره روز بعلت جهل و عقب‌ماندگی و
سمپاشی‌های خداوندان زور و زر و ضعف افکار و تبلیغات راستین و ...
درمان درد خود را در انواع تخدیرات جستجو می‌کنند. اینان برای
فراموشی موقت و فرار از واقعیت دردناک به مخدرات پناه می‌برند. اینان
به الکل، حشیش، تریاک، شیر، هر وئین و افکار و عقاید تقدیری و صوفیانه
و هر اندیشه و ماده‌ی دیگری که جنبهٔ تخدیری داشته باشد و یا مسلکی

که بتواند او را موقتاً آرامش دهد بیدرنگ روی می آورند.

عمده ترین وسائل تخذیری که مورد استفاده لمپن و خرده بورژوازی قرار میگیرد در چهار مورد توضیح میشود :

۱- در قبال واقعیت شاق ورنج آور بعالم ذهنی پناه میبرند . در دنیای ذهنی ای که برای خود میسازند میتوانند در عالم خیال و تصورات، آرزوهائی را که هیچوقت نتوانسته اند در واقعیت تحقق دهند در جهان ذهنی خود بطرز دلخواه بر آورند .

۲- این دنیای فانی پر از مصیبت و فقر و ستم و اندوه را با دنیای جاودان و بدون اندوه و زحمتی که انسان های آمرزیده اش، افراد خوشبخت و سعادت مندی هستند عوض میکنند .

لمپن و خرده بورژوازی با هررنج و مشقت این دنیا، بیاد راحتی و سعادت آخرت می افتد و در قبال تمام مصائب زندگی، دلش را بوعدۀ آسایش و خوشی و منزلت دنیای دیگر خوش میدارد .
عقل اگر داری عزیزم دل بر این دنیا میند

کار دنیا را بین از دیدنش دیوانه باش
«از حیدر»

ظاهر دنیا عروس و باطنش باشد عجوز
بر حذر زین پیر زال ساحر مکار شو
یا که دنیا را تو مارخوش خط و خالی بین
هست درونش زهر از نقش برون بیزارشو

این جهان هیچ بود دل منه براو کم و بیش
کهنه دیربست که دایم اثرش باشد بیش

فکر رفتن بنما زود بکن ریشه خویش

این عجوزه بکسی هیچ ندارد سر خویش

هر چه اندر پی وصلش بدوی نادانی

«از رنجوری»

گفتمش صدبار بیش ایدل بدنیا دل میند

خواهی ار خود را به عقبی نزدیزدان سر بلند

چیست دنیا پیر زال شوکش مکاره‌ای

کز دهانش بر مشام عاقل آید بسوی گند

و عده وصل ار دهد روزی ترا باور مکن

ز آنکه هم چون کود کانت مینماید ریشخند

۳- وقتی لمپن و خسرده بورژوازی بانحاء مختلف مورد فشار و

ستم واقع میگردد و زندگی اش در یک رنج و مشقت جاودانه تمام میشود،

این شرایط و احوال زندگی اجتماعی اینطور در ذهن او منعکس میشود

که زندگی اصولاً جز رنج و مشقت و غم و ستم و تشویش چیز دیگری

نیست. یک لمپن - خرده بورژوا خود و خانواده و همزنجیرانش و تا یاد

میدهد نسل‌های قبل از خود و حتی اجدادش را در یک گذران رنج‌زا و

پر مشقت و سراپا ستم و تجاوز دیده است .

چنین زندگی پر از نکبت و رنج مداوم، افکار تقدیری و قضا و قدری

در ذهن او ایجاد میکند و او برای ارضاء خود و تحمل همه فشارها و

ستم‌ها و غم‌ها و اندوه‌های بی حساب، پای تقدیر را بمیان میکشد و میگوید

این سرنوشتی است که از روز ازل برایم مقدر شده و سرنوشت هم
تغییر ناپذیر است.

کار دنیا همه هیچ است نیاید به نظام

هر چه شد قسمت ما میرسد از دوست نکوست

«از اشرف الدین»

فغان که سخت با فوسوس میرود ایام

نه جام بساده بدور و نه دور چرخ بکام

نه غیر بر سر صلح و نه چرخ بر سر مهر

نه بخت تیره مساعد نه یار وحشی رام

آمری بر قضا و حکم و قدر حاکمی بر سما و ارض و مکان

بهر پوشش خرقه پشمینه با دبا یکیست

بهر نوشش نزد عارف زهر با حلو یکیست

چونکه خواب آلوده گشتی خار با خار یکیست

گر بقسمت قانعی بیش و کم دنیا یکیست

تشنه چون یک جرعه خواهد کوزه و دریا یکیست

«از پرتو»

۴- لمپن و خرده بورژوا بآنکه از لحاظ ذهنی و اعتقادی، خویش

را برای تحمل مشقات و مصائب زندگی آماده کرده است مع هذا فشار

بحدیست که هر نوع مقاومت ذهنی را از میان بر میدارد لذا برای فراموشی

موقت و زودگذر که بتدریج اعتیاد او میشود به مواد مخدر پناه میبرد.
برای لمپن و خرده بورژوازی زندگی یعنی فقر، یعنی ستم، یعنی غم،
یعنی نکبت و ادبار و کثافت .

بفردی که باگدائی یا دوره گردی شکمش را سیر کند، سال تا سال
حمام نرود و شبها گوشه خیابان دراز شود و هر کس و نا کس را مورد
اهانت و تحقیر و دشنام قرارش دهد و باجستن ته سیگاری دلخوش باشد
میشود گفت که زندگی میکند؟ کجای این گذران را میشود زندگی
نام داد؟

زندگی اینان دررنج و کثافت و غم بی پایان تمام میشود و شاعر
چه خوب سروده است:
غم بود قفلی که بر بگشودنش نبود کلید

غم پیوندی بدل دارد کزو نتوان برید
مسببین چنین زندگی دوزخی برای آنکه از خشم و نفرت این
تیره روزان خلاص باشند همه وسائل تخدیری را در اختیارش گذاشته اند
و متقابلاً هر نوع مبارزه و حرکتی برای خروج از این باتلاق عفن را با
شدیدترین مجازات پاسخ میگویند. بی جهت نیست که تقریباً همه لمپن ها
و خرده بورژواهای بی چیز به مخدرات رو کرده اند و بعضی دو یا مجموع
عوامل تخدیری را در خود جمع کرده اند زیرا :

باده ناب دواى دل غمگین آمد

ویا

زینت مجلس ما جام شراب است شراب

شادی یار پرچهره بده باده ناب

که می لعل دواى دل غمگین آمد

«از اشرف الدین»

بین این اقشار اجتماعی نه تنها تریاک، شیر، حشیش، الکل و حتی
هر وین رواج و عمومیت دارد بلکه قسمت و سر نوشت و بطور کلی افکار
تقدیری در قالب غزل‌های صوفیانه و اندیشه‌های مذهبی، اینان را عناصری
از هر لحاظ فاسد، گرفتار، ترسو و بی حرکت تبدیل کرده است.

این عناصر تیره روز جامعه در قبال همه مصائب زندگی با جمله‌ی
«زندگی در گذر است» یا «این نیز بگذرد» یا «دم غنیمت است» خود را
تسلی می‌دهند. این غزل تضمین شده از این لحاظ نمونه‌ی برجسته‌ای است.

بگذرد

ای قلندر کار دنیائی سراسر بگذرد
هر چه پیش آید خوش آید کار یکسر بگذرد
دست خالی بگذرد بالعل و گوهر بگذرد
در مجالس جیب خالی کیف پر زر بگذرد
این دو روز عمر مثل باد صرصر بگذرد
در خرابات مغان از باده وحدت بنوش
غسل کن در آب جاری رخت عرفانی بپوش
صحبت بی جا مکن از بهر رسوائی مکوش
بین کجا رفتند کیکائوس و جم بادار بپوش
صورت آب روان دنیا سراسر بگذرد
تا نیاورده است پیری بر وجود تو شکست
تا نشد ریشت سفید و از حنا و رنگ دست
تا ز تحلیل توانا رفته بنیادت ز دست
تا بکی اندر خیابانهای تهران مثل مست
بر تو هر کس بگذرد بس خنده آور بگذرد

مذهب خود را مثال جان شیرین دوست دار
این یتیمان را تو چون گل‌های رنگین دوست دار
عاجزان را هم چو شعر اشرف الدین دوست دار
کشمش و انگور را در باغ قزوین دوست دار
گر نکردی میوه جاتش را تو نوبر بگذرد
شهر تهران از برای خویشتن مسکن بگیر
بهر شام خود برنج و ماهی و روغن بگیر
گوشت شیشک از برای قیمه هم یکمن بگیر
باهمین ریش سفیدت ای بیمروت زن بگیر
گرزنت پیراست یا بکراست و دختر بگذرد
آدمی را تا نرفته از جهان دین لازمست
از برای مرد وزن اخلاق و آئین لازمست
هفته ای یکبار اطعام مساکین لازمست
بهر دین ایثار کردن جان شیرین لازمست
ورنه این غوغای آخوند و قلندر بگذرد
حاصل اسرار این دنیا و مافیها دل است
آنکه باشد معتقد بر حاصل معنا دل است
عاشق چشم خط و قامت رعنا دل است
چشمه فیض الهی میوه طوبیسا دل است
دل براه دوستی از جان و از سر بگذرد
دل بدست اهل دل باید سپردن بی خلاف
خویش را در جمع محتاجان سپردن بی خلاف

پس نباید غصه بر مال خوردن بی خلاف
 چون بدنیا عاقبت بایست مردن بی خلاف
 بر سر نعل گدا چون صاحب زر بگذرد
 ای خوش آنان که با عشق و محبت صف بصف
 موقع مغرب نماز میخوانده در صحن نجف
 بعد، روان در کوفه گشته باد و صدو جدو و شعف
 باز گشته در حضور شاه از بهر شرف
 چونکه میدانید این دنیا سراسر بگذرد
 اشرف الدین، شاه مردان شافع فردای تست
 در قیامت زیر عرش کبریا غوغای تست
 کار تو از التفات و لطف حیدر بگذرد

اشاره‌ای به رفتار ناریقانهٔ لمپن‌ها :

چون لمپن‌ها در تولید اجتماعی شرکت ندارند دارای منافع
 صنفی و طبقاتی هم نیستند و کسی که در جریان کار اجتماعی منافع
 شخصی و معلومی ندارد متقابلاً فاقد مسئولیت اجتماعی است و از طرفی
 میدانیم که زندگی لمپن‌ها با انگل شدن بزندگی دیگران و از طریق
 طفیلی‌گری تأمین میشود و او برای همین زندگی انگلی حاضر است بهر
 پستی و رذالت و حقارتی تن دهد و برای هر کس که احتیاجات فوری‌ظهر
 و شبش را فراهم کند تملق بگوید و مثل یک نوکر او امرش را اطاعت
 نماید. باین جهت لمپن برای گذراندن موقت و منافع فردی و خصوصی
 آماده است که هر پستی و عمل ضد اجتماعی و ناریقانه را تحمل کند و
 بخاطر منافع خصوصی، منافع اجتماعی و حتی منافع نزدیکترین دوستان

واقوامش را زیر پا گذارد. لذا چنین فردی در روابط اجتماعی با سایر عناصر و نیروهای جامعه برای خود هیچگونه مسئولیت فردی و جمعی نمیشناسد و کسی که ملزم بر عایت حداقل مسئولیت به منظور حفظ منافع اجتماع نباشد هر عمل نا جوانمردانه ای را مرتکب میشود. دورویی، تزویر، نمک نشناسی، چرب زبانی و نامردی و هر نوع عمل نارقیقانه از زندگی لمپنی و کار فردی و خصوصی و عدم مسئولیت اجتماعی از چنین روابطی منشاء میگیرد. لمپن ها بعلت فقر و مسکنت و آوارگی و سرگردانی فاقد هرگونه روابط و معاشرتهای خانوادگی حتی با نزدیکترین اقوامشان هستند و بهمین لحاظها از کانون خانوادگی و فرزندان نیز محرومند لذا جای خالی فرزندان و معاشرتهای خانوادگی و فامیلی و دوستی های دور و نزدیک با همکاران را فقط ارتباطهای رفیقانه پر میکنند.

همین روابط رفیقانه هم بخاطر نحوه زندگی و خصوصیات و اخلاق لمپنی بسیار متزلزل و پریشان است. لمپن که در موقع پریشانیهای سخت و حوادث ناگوار بکمک و دوستی و محبت افراد دیگر نیازمند است مجبور است فقط بدوستی و مهربانیهای رفقاییش متکی باشد رفقا هم در موقع ضروری و حیاتی و زمانهای نیازمندی و کمک بجای آنکه او را کمک کنند بیش از هر موقعی او را تنها گذاشته دنبال کار خود میروند. شکوهها و اعتراضات دلخراش لمپن ها از رفتار نارقیقانه ناشی از تنهایی کشنده و غم انگیز آنهاست.

غزل زیر موارد و چگونگی عمل نارقیقانه را نشان میدهد:

در پس پرده خلوت من و دل بودیم دوش

او بمن درگله و من بجوابش خموش

کردم اظهار دل خویش بر فتم از هوش
 چون بهوش آمدم این نکته مرا گفتم بگوش
 گر سلامت طلبی دیده از این خلق بیوش
 این جماعت که تو بینی همه در تیزویرند
 بحق خالق یکتا همه ظاهر بینند
 بجلو یار تواند و بعقب در کینند
 مگسانند که بر دورشکر بنشینند
 تا توانی ز پی دوری ایشان تو بگوش
 این رفیقان که ترا هست نباشندت یار
 این تو از من بشنو پا سوی ایشان مگذار
 تخم بیهوده در این مزرعه بی آب مکار
 بپر از بیخ که جز جور و جفا ندهد بار
 با چنین طایفه عاقل و دانا تو مجوش
 ای بسا دیو لعین مرتد دین حق شناس
 که نهادند به عمامه و هم ریش و لباس
 چشم حق بین بگشا، نیک و بدت را بشناس
 بر حذر باش از این خلق خر حق شناس
 باطنش غول قلبش دیو صفت چون خر گوش
 عمرها صرف نمودیم در این دیر فلک
 با بسا کس بنشستیم و بخوردیم نمک
 خوش بود گر گذر دهر بیفتد بمحک
 تا ترا کیسه تهی گشت فتاننده شک
 جمله گفتند از این بی سرو پا چشم بیوش
 جمله رفتند و بماندی توتک از بی خبری
 چون خبر گشتی نباشد برایت ثمری

تا توانی تواز این بعد، بزَن خود به کُری.
مشو حرف کسی را که ندارد اثری
می سزد گر شوی اندر نظر خلق خموش
ای که هستی بجهان عاقل و دارای تمیز
عمر خود با عقلا صرف نما جان عزیز
زین بساط عجب و عجب و تکبر برخیز
گوشه‌ای پیشه کن و خون فقیران تو مریز
پند فسر به تو بمانند دری دار بگوش
در قناعت و بی نیازی :

هزار مرتبه مرگ از نیازمندی به

نمرد آنکه بر کس نبرد دست نیاز
اگرچه لمپن باگدائی و سرکیسه کردن دیگران و بامفت خوری و
باج گرفتن گذران میکند ولی در اوائل برای قبول چنین زندگی پر از
ذلت و نکبت و مسکنت و انواع تحقیرهای هرروزه معذب و ناراحت است و هر
لمپن بی درد و بی رگ و بی عرضه و بی شخصیت در آغاز تاحدی عصبانی و
ناراحت و اندوهگین میگردد اما این ناراحتی و عصبانیت امری موقتی
است و بتدریج لمپن با چنین زندگی ای خو کرده و بعد از مدتی عادتش
میشود .

دلا تا پای خود را بسته‌ی دام هوس بینی
محالست آنکه آسایش بدنیا يك نفس بینی
بنان جو قناعت گر کنی کی کفچه دستت را
بر طبخ بهر کاسه آس عسلی بینی

چو ابرار از سرما جان دهی در فصل دی بهتر
که خود را ز آتش اشرار گیتی مقبوس بینی
کنی چون عنکبوت ارجا بکنج انزو آن به
که در طاس عسل جان داده خود را چون مگس بینی

منت احسان ز مردم تا بکی باید کشید
چند باید بر در دونان ، پی نسانی دوید
آنچه دشمن خواست بهر من گردیدم قرین
آنچه را میخواستم چون آهوئی از من رمید
عاقبت از تیر طعن خلق سنگین دل ، خدا
در اوان نو جوانی چون کمان قدم خمید
آزمودستم بسی یاران خویش اندر جهان
جز ریاکاری دو چشم من ازین یاران ندید
هر که دل بر بوستان زندگانی بر نهاد
جای گل جزدامن خاری ازین بستان نچید
بس کشید ستم درین مزرعه گندم ، ستم
لیک آخر کرد قسمت بخت دون فطرت خوید
وای از این بخت سیه کاری که از دست جفاش
همچو شب تاریک شد افسرده راروز سپید
در غزل زیر در قبال حقارت و توهین جامعه از مقام و مرتبه لمپن
حمایت گردیده و ضمن ابراز شخصیت برای آنها اعاده حیثیت هم شده
است!

ایکه ننگت بود از بردن نام فقرا
 ندهی هیچ جسوابی به سلام فقرا
 فقرا را به حقارت ننگر زانکه بود
 ز اغنیا پیش خدا بیش مقام فقرا
 خسرالدنیا والاخره باشی بی شك
 مددی گز نمائی به طعام فقرا
 اغنیا راه ندارند به فردوس برین
 تا در او جای نگیرند تمام فقرا
 در قیامت ز ندامت به فغان می گوید
 کاشکی ما همه بودیم غلام فقرا
 بسکه هستند گرفتار غم مال و منال
 نبودشان خبر از عیش مدام فقرا

علل گرایش لمپن ها بحضرت علی بین پیامبران و امامان اگر از
 مذهب تشیع و اهمیتی که علی (ع) بعنوان بزرگ خانواده علوی
 از زمان صفویه ببعده دارد بگذریم خصوصیات علی (ع) عمده ترین
 عامل بحساب می آید. زیرا طبق مبانی مذهبی، علی (ع) که از برجسته ترین
 عناصر صدر اسلام و از پایه گذاران حکومت اسلامی است در اکثر مواقع
 حتی در زمان خلافتش بانان جو و خرمای افطاریه میکرد و غذای عمومی اش
 از این تجاوز نمیکرد. او بزرگترین بخشنده ایست که حتی خوراك و
 پوشاك خود را بفقرا بخشیده است ضمناً او مرد شجاع و سلحشور است
 که شمیرش را در خدمت اسلام و در راه قلع و قمع کفار و دشمنان دین
 بکار انداخته است. علی (ع) در کارسازی و دستگیری بینوایان و حمایت

از حقوق ضعیفان و جانبداری از حق و عدالت و کمک به محتاجان و الفت و نزدیکی و معاشرت با فقیر و محبت و مهر بانی بایوه زنان و یتیمان و درماندگان بین شخصیت‌های بزرگ اسلام و امامان و بزرگان شیعه بیش از همه شهرت دارد.

از طرفی لمپن‌هایی که بنحوی با خراباتیان و در اویش و علی‌اللهی - های کنونی مربوطند قسمتی از اعتقادات و آداب و رسوم جوانمردان و فقیان قدیم را حفظ کرده اند و بعضی اصطلاحات آنان مانند فتوت - مردانگی - جوانمرد - لوطی - مشدی و ... هم چنان بر سر زبان‌هاست. لمپن‌های خراباتی و درویش مسلک با تظاهر به دوستی علی (ع) و ذکر فضائل او و بکار بردن اصطلاحات قدیم جوانمردان صوفی و دوستداران علی سعی دارند خود را عنصری بخشنده، بی‌نیاز، فقیر، جوانمرد و لوطی معرفی کنند.

خصایص دیگر علی (ع) هر يك متناسب با مقتضیات طبقاتی و وضع فکری لمپن‌ها مؤثر است و لی زندگی فقیرانه و بخشندگی - سلحشوری - مردانگی - شکیبائی - بردباری در علاقه و گرایش لمپن‌ها به علی (ع) از عوامل مهم و درجه اولی است که علی را به پیر فقرا تبدیل کرده است. يك فرد عادی و لمپن کلیه صفات و خصایصی که دین برای خدا در نظر گرفته در وجود علی جمع می‌بینند لذا علی را تجسمی از خدا یافته و بین صفات و خصائل ذهنی خدا و زندگی عینی و عملی علی (ع) تضاد و فرق نمایانی نمی‌بینند. بی‌جهت نیست که فقرا و درویش برای علی مرتبه‌خدائی قائلند و نادعلی را بر نماز ترجیح می‌دهند.

از خدا هم کجا جدائی تو	من نمیگویمت خدا، لیکن
بر رضای خدا رضائی تو	بارضایت بود رضای خدا
چه بمحشر شفیع مائی تو	چه غم است از گناه و عصیانم

در مذهب ما کلام حق نادعلی است
طاعت که قبول حق بود نادعلی است
دانی ز آفرینش هر دو جهان مقصود
مقصود علی و اولاد علی است
بررسی غزل‌های لمپنی را باسه شعر ناب پایان‌میدهم:
غزل موقر تضمین مساعد
عجب دردمرا در این جهان نیکود و ا کردی
وفا نبود ترا بر ما که ما را بی‌نوا کردی
نمی‌گوییم که بد کردی ولیکن تو بجا کردی
فلک ما را بدرد و غم اسیر و مبتلا کردی
در این فصل جوانی، پیر، ما را از جفا کردی
نمیدانی چه کردی رفته از کف بین تو نام من
چسان این آب شیرین تلخ گردیده بکام من
نداد آخر کسی بر من جواب این سلام من
در این عالم نرفت پائین آب خوش ز کام من
مرا با محنت و درد و غریبی آشنا کردی
بسی رنج و غم و ذلت کشیدم اندرین تهران
نیاید کس بپرسش این رفیقانم در این دوران
گهی آواره‌سازی ای فلک در گوشه غربت
کشیدم گوشه زندان بسی درد و غم و محنت
رخ چون ارغوانم را برنگ کهر با کردی
نمودم گوشه زندان مدامی منزل و مسکن
زرنجیر و زکند و بند بر تن کرده‌ام جوشن

من محزون شدم دیوانه چون مجنون و هم‌الکن
جوانان جمله آزادند در گلزار و در گلشن
مرا فصل جوانی از عزیزانم جدا کردی
خدایا بند بند من در این زندان چه بگستی
شدم محروم ز دیدار يك تن چنان خستی
بگو با آن رفیق من تو با اغیار بنشستی
بجرم غیر قانون پشت من ای چرخ بشکستی
عجب درد دل ریش مرا یارب دوا کردی
بقلب ریش ریش من ز هجران همچنان تیر است
از اول سر نوشتم شد که دایم همچو نخجیر است
گر فتارم کند این چرخ کج رفتار، تقدیر است
هنوز اندر تن زارم نشان بند و زنجیر است
دوباره زیر زنجیر گرانم مبتلا کردی
بیاد آور تو از زندان هارون آن سگ ابر
فزون از هفت سالم برگذشت بر موسی جعفر
تو ای ساعد بکن افغان بر احوال همان مضطر
موقر شکوه از زندان غم پرور بکسن کمتر
که اشعار غم‌انگیزت نشان از کیمیا کردی

مخلص اهل چاله میدانم چه غم دارم دگر
زین جهت دارای عنوانم چه غم دارم دگر
گرچه لات و لوت هستم بنده هفت آسمان
شب بود سیرابی و نانم چه غم دارم دگر

گاهگاهی جای باده سرکسه شیره میخورم
 میشوم مست و غزلخوانم چه غم دارم دگر
 گاه شیک و مدکنم گردش خیابانهای شهر
 گاه مفلس ، گاه عربانم چه غم دارم دگر
 صبح تا شب میکنم حمالی اندر کسوجهها
 شب چو مسیو درخیابانم چه غم دارم دگر
 گرچه حمالم ندارم هیچ ملبوس و لباس
 هست اندر دوش پالانم چه غم دارم دگر
 روز حمالی کنم از بهر تحصیل معاش
 شب برای نخود بگگ و خانم چه غم دارم دگر
 بخت خوش اینجاست زیرا دکه دیزی پزی
 بنده فردا ظهر مهمانم چه غم دارم دگر
 گر کسی يك شب مرا مهمان کند شیرین پلو
 میزبانرا شب ثنا خوانم چه غم دارم دگر
 من نباشم بیسواد صرف و يك جزئی سواد
 دارم و میرزا قلمدانم چه غم دارم دگر
 از زبان خارجی مرسی کمی آموخته ام
 حرف بن ژور موسیو هم دانم چه غم دارم دگر
 نیستم جائی ولی گر مجلس سوری روم
 قاتل مرغ و فسنجانم چه غم دارم دگر
 گرچه مسکینم نمایم فخر هستم اهل فقر
 خاک پاک جمله عرفانم چه غم دارم دگر

شبی با يك لبوئی عهد بستم تا چه پیش آید
کند آب لبو هرروز مستم تا چه پیش آید
خیار سبز با چاقو بيك ضربت ببریدم
ز بهر امتحان زور دستم تا چه پیش آید
یکعباسی بخوردم آش کشك در دکه آش
زبس بود کم ظرفش را شکستم تا چه پیش آید
بگویم از برایت قوت و نیروی بازویم
که تار عنكبوتی را بیستم تا چه پیش آید
گذر افتاد دوشم بر سر يك دیگ سیرابی
بپای دیگ سیرابی نشستم تا چه پیش آید
بخوردم نان و شیردونی و از آن جا روان گشتم
بخواندم یلی مانند رستم تا چه پیش آید
غم ثروت مخور جانا بزنی بر طبل بیعاری
که من زین محنت و اندوه جستم تا چه پیش آید
پس از این جای باده آب زرشکم ده ای ساقی
که من سرخوش از این جام هستم تا چه پیش آید
اگر چه مفلس و عوامم مکن عییم که چون مسکین
بعشق نان و دیزی پای بستم تا چه پیش آید

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

درباره سینمای فارسی

توضیحی دربارهٔ فیلم‌های جدید فارسی

در سه چهار سال اخیر چند فیلم جدید فارسی به نمایش گذاشته شد. فیلم‌های جدید از نظر تکنیک و فرم تغییراتی کرده و پیشرفت‌هایی داشته است. این تغییرات و پیشرفت‌ها در درجهٔ اول نتیجه و محصول آغاز فعالیت سینمایی کارگردانان و موسیقیدانان جدید و بازیگران برجستهٔ تئاتر است.

بعضی از بازیگران فیلم‌های فارسی مانند ملک مطیعی، بهروز وثوقی، بهمن بقید و فروزان در فیلم‌های جدید بازیهای ارزنده و هنرمندانه‌ای عرضه کرده‌اند و معلوم شد که چنانچه کارگردان شایسته‌ای آنان را آموزش و رهبری کند آمادگی و استعداد و ارزشهای لازم را برای یک کار تازهٔ سینمایی دارا میباشند.

گفتیم که سینمای فارسی در چند سال اخیر با چند فیلم جدید که توسط کارگردانان جوان کارگردانی گردیده از نظر تکنیک و فرم تغییراتی کرده ولی از لحاظ محتوی و موضوع بجز فیلم گاو (که برجسته‌ترین اثر سینمایی ایران و یکی از بهترین آثار سینمایی جهان است) و یکی دو فیلم دیگر نه تنها هیچگونه تغییری دیده نمی‌شود بلکه زندگی‌های - خرد - بسوزوا با تکنیک و فرم بهتر، بطرز مؤثرتری به نمایش گذاشته شده است.

فیلم قیصر - رضاوتوری - رقاصه و هالو با آنکه از نظر بازی، موسیقی - فیلم برداری و کارگردانی و بطور کلی از نظر فرم کاملاً با فیلم‌های قبلی فارسی متفاوت و مرز مشخصی بین آنها و فیلم‌های فارسی ترسیم شده است معیاداً از لحاظ محتوی و موضوع هیچ تفاوتی با فیلم‌های قبلی و فعلی ندارند.

و حتی فیلم داش آکل که بر اساس نوشته صادق هدایت تهیه شده از نظر موضوع نمایشگر زندگی همین‌ها و ادامه همان موضوعات و مسائل فیلم‌های فارسی است. با نمایش فیلم بلوچ باردیگر گوشه‌ای از زندگی همین‌ها به نمایش گذاشته شد با این تفاوت که هیچگونه ارتباط منطقی بین موضوعات مختلفی که در مجموع، سناریوی فیلم را تشکیل میدهد وجود نداشت.

موضوع فیلم بلوچ مانند همه‌ی موضوعات فیلم‌های فارسی، یک سری حوادث و اتفاقات را بدون آنکه هیچ ارتباط واقعی و منطقی با یکدیگر داشته باشند، و بدون آنکه در جامعه و زندگی، حتی برای نمونه برای بلوچ یا فرد دیگری در موقعیت و شرایط زندگی و طبقاتی او اتفاق افتاده باشد سرهم بندی شده است.

بطور کلی در فیلم‌های جدید فارسی از نظر تکنیک و فرم پیشرفتهایی حاصل شده است ولی از لحاظ موضوع و محتوی، این فیلم‌ها ادامه همان سینمای همین - خرده بورژوازیست و به همین علت به بررسی و ارزیابی نازم‌ای نیازی نیست.

دربارهٔ سینمای فارسی

جامعه طبقات و اقشار و گروههای اجتماعی مردم تقسیم میشود. هر جامعه در خط سیر حرکت تاریخی خود متناسب با اینکه در چه مرحله‌ای از تاریخ باشد طبقات و اقشار آن متفاوت است. طبقات و گروههای اجتماعی مولود روابط تولیدی جامعه‌اند. در جامعهٔ بردگی بطور عمده طبقات برده‌دار و برده‌ها وجود داشتند که با تغییر و تحول این جامعه، طبقات برده‌دار و برده‌ها از بین رفتند. با الغاء رژیم فئودالیت و مناسبات فئودالی طبقات ارباب و رعیت نیز با مختصات اقتصادی و اجتماعی‌اش خود بخود از بین میرود و با تولید نوین سرمایه‌داری ضمن رشد سرمایه‌داری شهری و پیدایش و بسط طبقات سرمایه‌دار و کارگر، در تولید کشاورزی نیز طبقات نوین سرمایه‌دار زراعتی و کارگر کشاورزی ظهور و رشد می‌یابند. طبقات و اقشار هر جامعه متناسب با وضع تولیدی خود، دارای روابط گوناگون اجتماعی و اشکال مختلف زندگی‌اند.

از طرفی طبقات و گروههای مردم متناسب با مقتضیات زندگی و وضع طبقاتی خود دارای خصوصیات اجتماعی، خصائص اخلاقی، وضعیت عاطفی و کیفیات روانی متفاوتی هستند و همچنین امیال و آرزوها، راحتی و ناراحتیها، اضطراب و نگرانیها، اعتقادات و رسوم و سنن و وضع فکری و اعتقادی و خصوصیات اخلاقی و اجتماعی هر طبقه‌ای با طبقه دیگر متمایز است.

سینمای هر کشور در درجه اول اشکال زندگی، حالات عاطفی، کیفیات روانی و در مجموع؛ نحوه زندگی و خصوصیات اجتماعی و حالات عاطفی و روانی دسته‌های مختلف مردم را منعکس مینماید. طبقات و گروههای اجتماعی مردم میهن ما عبارتند از مسالک، زارع، سرمایه‌دار، کارگر، خرده سرمایه‌دار شهر و ده، روشنفکر و لمپن.

سینمای فارسی از بین طبقات و گروههای مختلف اجتماعی ایران فقط زندگی لمپن‌ها و تا حدی خرده‌بورژوازی تهی‌دست را منعکس میکند. در واقع سینمای فارسی، سینمای لمپن‌ها و تا حدی خرده‌بورژوازی است.

اسامی فیلمهای فارسی مانند: دزد بندر، ولگرد، لات جوانمرد، جاهلها، ژبگولوها، بی‌ستاره‌ها، بامعرفتها، دختران بامعرفت، خروس جنگی، پول حلال، دزد بانک، سه‌تا ناقلا، موطلائی شهرما، خوشگل خوشگلا، گردن کلفت، دختر ولگرد، شیرمرد، شمس پهلوسون و گنج قارون بطرز روشنی نمودار ارتباط و پیوندیست که بین فیلمهای فارسی و لمپنیسم بوجود آمده است.

از اسامی که بگذریم فیلم فارسی را بطور مختصر در زمینه‌های

داستان فیلم ، بازیگران ، تصنیف‌ها و غزلها ، رقاصان و آوازخوانان ، مشاغل بازیگرها ، محلهای فیلم و زبان و ایده فیلم بررسی میکنیم.

۱- موضوعات و داستانها : موضوعات فیلم فارسی عموماً مبتنی به زندگی لمپن‌هاست ولی همانطوریکه لمپن‌ها در شرایط خاص و اجبارهایی که پیش می‌آید بمشاغل و حرف خرده بورژوازی و کارگری کشیده شده و با خرده بورژواها و کارگران ارتباط میگیرند در فیلم‌ها هم اینگونه روابط شغلی و رفت و آمدهای محلی و معاشرت‌های دوستانه و نوع سرگرمی و نحوه عرق‌خوری و اشغال کافه‌ها و بطور کلی انواع همکاریها و روابط آنها منعکس است.

قسمتهایی از زندگی لمپن - خرده بورژوازی و ارتباط آنان با یکدیگر و با کارگران در فیلمهایی مانند موطلائی شهرما ، انسانها ، گردن کلفت ، شمس پهلوان ، گنج قارون و دختر و لگردد نشان داده شده است. فیلمسازان فارسی‌زمن آنکه بعضی حقایق زندگی و وضع اعتقادی و صفات و خصائص و رفتار و کردار لمپن-خرده بورژوازی را نشان میدهند در عین حال بعمد و با کوشش همه جانبه‌ای واقعیت‌ها را قلب کرده و حقایق را وارونه جلوه میدهند. آنها آدمهای دزد ، بی‌ناموس ، خائن ، فاسد ، ترسو ، بی‌رحم ، زبون و پست و رذل را انسانهای پاک ، باشرف ، خادم ، سالم ، مهربان ، شجاع و فداکار معرفی میکنند و باین ترتیب برعکس آنچه در واقعیت وجود دارد از لمپن‌ها آدمهایی میسازند که در زندگی واقعی برای نمونه حتی بایک نفر هم مانند نمونه‌ی فیلم فارسی نمیتوانیم برخورد کنیم .

داستانهای فیلم فارسی بطور عمده در اطراف موضوعات زیردور

میزند :

۱- موضوع اکثر فیلم‌ها پیرامون «شانس»، «اقبال»، «تصادف» «قسمت» و «سرنوشت» است.

۲- دختری از خانواده‌ای ثروتمند و میلیونر بطور تصادفی و غیرمترقبه و غیرممکن با پسری ولگرد یا کارگری با خصلتهای لمپنی ضمن آشنائی در ارتباط عشقی قرار میگیرد و سرانجام کارشان بازواج میکشد .

۳- جنبه‌های مختلف زندگی قاچاق فروشان، کافه‌داران، رانندگان، بارفروشان، گدایان، قماربازان، دوره‌گردان، طوافان، ولگردان، فواحش و بطور کلی لمپن‌ها و خرده‌بورژوازی تهی‌دست آنهم بصورت تحریف شده، موضوعات اصلی و تکراری فیلم‌های فارسی است.

۴- زنان و مردان ولگرد و دزد و خودفروش در فیلم‌ها آدمهای عفیف، پاك، غیرتی و با ناموسی هستند که با جبار و بخاطر دیگران و یا فرزندان‌شان بخودفروشی، دزدی و پستی و رذالت کشیده شده‌اند .

۵- انواع و اشکال محرومیت‌های لمپن - خرده‌بورژوازی بخصوص محرومیت‌های غذائی و جنسی و همچنین بیکاری و بی‌پولی و در بدری بنحو بارز و روشنی در فیلم‌ها منعکس است.

۶- قهرمانان اصلی، آدم‌های آسمان جل و الکی خوشی هستند که بر حسب تصادف و بخت و اقبال و بر اساس جسو انمردی، لوطی‌گری، درستکاری و مردانگی‌هایی که دارند بزندگی مرفه و مقام و موقعیتی میرسند .

۷- اینطور وانمود میکنند که آدم‌های ثروتمند و پولدار با آنکه از

همه‌ی امکانات زندگی بهره‌مندند و زندگی مرفه و راحتی دارند در عوض از بیماری‌ها و ناراحتی‌هایی رنج می‌برند که نمیتوانند از آن‌ها استفاده کنند.

برعکس، مردم فقیر و گرسنه‌ای که در فقر و مسکنت و رنج و بیماری و جهل دست و پا می‌زنند فاقد بیماری‌های جسمی و روحی ثروتمندان هستند و ازین لحاظ زندگی فقیرانه و الکی خوش اینها بر مراتب بر زندگی آنها برتری و مزیت دارد.

۸- اینطور وانمود میشود که سرانجام «حق بحق دار میرسد» و «سربینگاه پای دار میرود ولی روی دار نمیرود».

۹- پلیس در همه‌ی مواقع حوادث را زیر نظر دارد و درست سر بزنگاه سروکله‌اش پیدا میشود و از حق و حقیقت دفاع مینماید.

چون این نوع خصائص روحی و افکار و اعمالی که در فیلم‌های فارسی منعکس است با توجه به تحریقاتی که میشود مربوط به زندگی لمپن- خرده بورژوازی است لازم میدانیم بمنظور شناسائی بیشتر موقعیت شغلی و طبقاتی بازیگران چند فیلم فارسی را مشخص نماییم.

در فیلم دختر و لگورد بازیگران اصلی فیلم، لمپن، کارگر و خرده بورژوا هستند.

دختر دزدی می‌کند و بلیط بخت آزمائی می‌فروشد.

پدر دختر: مرد الکلی بی‌خبری است که برای پول عرقش با آنکه از درآمد دخترش استفاده می‌کند حاضر است برای پول ناچیزی دخترش را بفروشد.

نامزد دختر: کارگر راه آهن است.

خویش دختر : آدم بیکاره ای است .
خواستگار دختر : یکی از افراد برجسته باند هروئین است .
در فیلم گنج قارون :

فردین (علی روغنی) - کارگر مکانیک است کارگر
ظهوری (حسن جفجفه) - جفجفه ای خرده بورژوازی تهیدست.
آرمان (اسمال بی کله) - بیکاره لمپن
عوامل خواستگار دختر زربرس - سهولگرد لمپن
در فیلم انسانها :

مجید محسنی واکسی است خرده بورژوازی بی چیز
آرمان - ماهیگیر دوره گرد » » »
فردین - آگهی تبلیغاتی بدرودیوار میچسباند لمپن
فروزان - سیگار و شکلات فروش است خرده بورژوازی بی چیز
در فیلم موطالاتی شهر ما :

کارگری، گارسونی، فاحشگی، رقصگی و خوانندگی کافه و
قاچاق فروشی مشاغل قهرمانان فیلم است.
در فیلم شیر مرد :

بازیگران اصلی : بارفروش، راننده، قهوهچی، گدا و لگرد و
کافهچی هستند .

*

اشاره ای به تصانیف و غزلهای فیلم فارسی :
همانطوری که داستانها و موضوعات فیلم فارسی تجسم و انعکاسی
از جنبه های گوناگون زندگی لمپن - خرده بورژوازی است تصانیف و

غزل‌های فیلم نیز بنحو دیگر، زندگی اینان را منعکس می‌سازد. چون بحث دربارهٔ فیلم فارسی است بخصوص سعی شده تصانیف فیلمها مورد بررسی و تحلیل قرار گیرد. اگر چه تصنیف‌های لمپنی که در کافه‌های ساز و ضربی خوانده میشود وصفحاتی که توسط همین دسته از خوانندگان پر شده است همه تصنیفهای لمپنی هستند.

سه ناقله: فیلمی بهمین نام - خواننده فنبری و رسائی.

سه تا بلائیم سه ناقله	سه تا بلائیم سه تا بلا
سر همه را میزاریم کلاه	بیا همراهمون بیا
می بینیم هرچی طرفش میریم	با خنده و خوش و بش میریم
انگلوک میکنیم ور میریم	تا بیان بفهمند در میریم

خانم مویور را نگاه کن که چقدر خوشگله

باد داره خیلی مامانه آفت جون و دله
حالا ببین پاکت میوه شو چه جوری کش میرم
میرم جلو یواشکی من باد دل خوش میرم
برنج و روغن را ببین کادیلک نو را ببین
نترس داداش همه رو رو مخلص بچین
آقای جبار را ببین قربون پولش بسریم
بریم جلو ، به کمی ، ور باسر و کولش بریم
آخ قیسه بادمجون با پلو خوب میشه ، به به

گوشت کبابی با چلو خوب میشه ، به به
این تصنیف نحوهٔ کسب در آمد و بعضی خصیله‌های آنها و قسمتی
از آرزوها و امیال لمپن‌ها را منعکس کرده است. بعضی از اشکال کسب

در آمد لمپن‌ها دزدی، کلاهبرداری و حقه‌بازی است. در این تصنیف این قسمت از وسائل معاش لمپن‌ها بطرز بارزی تصنیف شده است.

سر همه را میزاریم کلاه!

حالا بین پاکت میوه‌شو چه جوری کش میرم!

انگولک میکنیم ورمیریم تا بیان بفهمند درمیریم!

میدانیم لمپن و خرده‌بورژوازی تهی‌دست درمتهای فقر و تنگدستی گذران می‌کند. بقول خودشان همیشه نصف شکمشان سیر و نصف دیگرش گرسنه است. اینان اکثر اوقات در آرزوی یک ناهار پلو قیمه بادمجان و چلو کباب هستند و همیشه بسفره‌های رنگین و خوراکی‌های مطبوع چلو کبابی‌ها با حسرت نگاه می‌کنند و در سوز و مهمانی‌های سوگواری ماه محرم و رمضان و عروسی و اعیاد و آمدن حاجی‌ها از مکه مثل قحطی‌زده‌ها با اشتهای سیری‌ناپذیری غذا را می‌بلعند.

برنج و روغن را بین کادیلک نورو بین

آخ. قیمه بادمجون با پلو خوب میشه

گوشت کبابی با چلو خوب میشه

لمپن‌ها از لحاظ خانواده و روابط جنسی بعلت زندگی انگلی و کار موقت و ولگردی و فقر در محرومیت دائم بسر می‌برند. لمپن نیاز جنسی خود را با کثیف‌ترین و ارزانترین فواحش ارضا می‌کند.

تعاریف و واژه‌های کثیف و زشتی که لمپن و خرده‌بورژوا در معرفی زن و مناسبات جنسی بکار می‌برد ناشی از محرومیت‌های آنها و اشکال ارضا و نیاز جنسی آنهاست.

بعد از خوردن مسأله جنسی عمده ترین و با اهمیت ترین مسأله زندگی لمپن خورده بورژوازیست. در این تصنیف این دو مسأله بنحو شایسته ای نمودار است.

خانم موبور را نگاه کن که چقدر خوشگله
باد داره خیلی مامانه آفت جون و دله

لمپن که زندگیش با طفیلی گری و انگل شدن بدیگران میگذرد . فکر می کند با قمار بخصوص بعد از تجاربی که محصول سالهای برد و باخت گذشته است میتواند با سرکیسه کردن دیگران بجای دزدی و قاچاق فروشی و کار موقت زندگی راحت تری داشته باشد .

اگر چه قمار بازی نوعی تفریح و وسیله سرگرمی است ولی لمپن با هر قمار آرزوی برد کلانی را دارد که بتواند با آن سرووضعش را سروصورتی دهد و بدهکاریهایش را پرداخت کند و شب یا شبهایی را با دوستانش در کافهها و فاحشه خانهها بسربرد .

البته لمپنهائی هم هستند که قمار کار اصلی شان است و زندگی آنها از این طریق میگذرد. اینان بطور اتفاقی و در موافقی که همه درها برویشان بسته باشد آنها را برای آنکه پولی بدست آورند و با آن قمار را ادامه دهند بمشاغل لمپنی و کارهای موقت سرگرم میشوند.

همانطوریکه ملاحظه میشود در این تصنیف صحبت از آدم ویلان و سرگردانی است که در چاله میدان قمار میکند و پولی را که برده خرج دوستانش مینماید .

بچه چاله میدون :

ای آقاییون ای آقاییون من که میبینی ویلونم
بچه چاله میدونم

روز میرم قسار خونه جائی که پیرت میدونه

هر چه پیدا میکنم خسر ج رفیق میکنم
گفتیم که فیلم فارسی انعکاسی از جنبه‌های گوناگون زندگی لمپن
خرده‌بورژوا است لذا تصنیفهای لمپنی یا بطور عمده منعکس کننده
خوشیها، ناراحتیها، آرزوها و علائق و بطور کلی نمودار مظاهر زندگی
لمپن یا خرده‌بورژوازی تهی دست است.

البته بین مشاغل خرده‌بورژوازی مشاغلی که در درجه اول مورد
توجه لمپن‌هاست، تصنیف شده و رواج گرفته است .

در این مورد فقط قسمتی از چند تصنیف برای نمونه نقل و بحث
میشود :

حراج - خواننده سوزان

حراج	حراج	گللابی مال شیراز	بادمجان مال اهواز
حراج	حراج	تو این بازار آزاد	حراج حراج
بادمجان دو قران شد	گللابی سه قران شد		
مرد :	اینکه خسانم گروهه	زن :	نرخ روزش همینه
مرد :	یه خورده پائین تریبا	زن :	نه جونی دیگه جانداره
	مایه به مایه میدم		سودی از آن ندیدم
	این جنس دست اوله		هر که میخواد بیره
	بگو اهل کجاستی		قشنگ و دلربائی
	خبر از من نداری		بگو شوهر نداری
مرد :	مگر یاری نداری		تو دلداری نداری
زن :	ز عمرم من ندیدم		وفا از گلمنداری

در تصنیف جفجغه، بطرز نمایانی جنبه‌هایی از آرزوها و اعتقادات
و خصوصیات لمپن خرد بورژوازی تهی دست منعکس است :
جفجغه - خواننده ایبرج - از فیلم گنج قارون
من اسباب بسازی میفروشم آقاییون

میگردم و خانه بدوشم آقاییون
از صبح تا شب داد میزنم آی بادبادک
آی میخک، واق واق صاحب قارقارک

من یار با وفائی	جز باد بسادک ندارم
دلدار خوش صدائی	جز قار قارک ندارم
دنیا محل گذره	فکرشو کم کن میگذره
با مردمان خوبی بکن	هر کاری خویش بهتره
اسباب بسازی فروشم	خوبشو میفروشم
خوشحال دوره گردم	به هر خانه میگردم
آی جفجغه و وای جفجغه	همش تو داد و جفجغه
همه گونه دارم جفجغه	بچه گونه دارم جفجغه

اکثر خوانندگان بعلت معاشرت و رفاقت و خویشاوندی و زندگی
در محیطهای لمپنی بشدت تحت تأثیر مستقیم لمپن‌ها هستند. رانندگی
یکی از مشاغل است که لمپن‌ها در موقع اجبار بکار موقت مشغول
میشوند. قدر مسلم این است که اکثر رانندگان از هر لحاظ دارای
خصلت‌ها و خصوصیات لمپنی هستند. در اکثر فیلمهای فارسی رانندگان
نقش درجه اول یارل مهمی را به عهده دارند. برای نمونه از فیلم
«رانندگان جهنم» که بگذریم در فیلم گردن کلفت، قهرمان فیلم، دختری

است که بازندانی شدن پدرش براندگی مشغول میشود - در فیلم شمسی پهلوان - وقتی شمسی خانم کاری پیدا نمی کند راننده میشود . فیلم شیرمرد داستان دو برادر دوقلو است که یکی راننده است و با برادر دیگرش که با فروش میدان است اشتباه میشود. در فیلم گنج قارون علی روغنی پسر قارون شاگرد میکانیک است و در فیلم موطلائی شهر ما نیز قهرمان اول فیلم شاگرد میکانیک است و همینطور در فیلم عروس فرنگی قهرمان اول فیلم راننده است و

راننده - خواننده : پورهاشمی از فیلم رانندگان جهنم:

توی بیابون راه میرم شادم
شادون میرم پائین ، سر بالا
راننده ام راننده ام با گاز و کلاچ و دنده
بارینگ و پیستون آشنا گشتم
از کار و کوشش کی جدا گشتم
راننده ام راننده ام با گاز و کلاچ و دنده
اگر خماری دائم، کمپرس کن
پرنده شو مانند شافرنر ، شو
خدا ای دوستان سرگرم کارم، پشت فرمان
بغیر از کوشش ، من دیگه ، کار نمیدونم
بگو بامن اگر در عالم هستی جز این باشه
چسان باید که چرخ زندگانی را بچرخانم
با رینگ و پیستون آشنا گشتم
زحمت کشیدم رو برآ گشتم

تعمیر ماشین - خواننده : ایرج از فیلم سوطلانی شهرما

تعمیر می کنم ماشین و سرکار گرم بنده

از شغل خود راضیم و مفتخرم بنده

با مشتریا، کارگرا، با همه می جوشم

تو کار خودم واردم و راستی راستی میکوشم

احمدی به مولا عاشق گلگیره

از هر که بد کار می کنه دلگیره

این محسنی خوب وارده دنسده را

ممنون می کنه از خودش بنده را

اکبر تخصص داره روی سنگ دست

هیچوقت سر کارش ندیدم اشکال

آواز خوش آمدی بقدايت هزارتا دیدار

چون دل تو از دل چاکرست بمولا پاک

هزار خورد و شورات فدای هر قدمت

دلم میخواد بشینی هزار تا ماچ کنمت

کار میکنم پول در میاریم ما پول جوئیم پول

این پولاشنگول در میاریم ما پول جوئیم پول

با یاری او در میاریم ما پول با زور بازو در میاریم ما پول

پول دار میشم انشاالله سالار میشم انشاالله

ممکن است لمپن گه گاه بازدی یا قاقاق فروشی و بعضی مشاغل

دیگر پول خوبی بدست آورد و برای چندشب یا زمان کوتاهی شبهای

خوشی داشته باشد. ولی عموماً لمپن در تمام دوران زندگی با گرسنگی -

بی‌خانمانی - سرزنش و توهین - ترس و نگرانی - بی‌سرانجامی و انواع مصائب دیگر روبرو است. لذا لمپن وقتی از لحاظ عینی دارای گذران سراپا رنج و ناراحتی است در عوض بدنبال افکار و اعتقاداتی است که از لحاظ ذهنی احساس شادی و رضایت واقعی نماید.

« دنیا محل گذراست » - « فکرش را نکن » - « سخت نگیر » - « ولش کن » « چیزی نیست. رگه. رد میشه » - « دنیا دوروزه » - « جوش زن » - « بیخیالش باش » - نمونه جملات و اصطلاحاتی است که در گفتگوی روزانه لمپن - خرده‌بورژوا بکار میرود. آنها با این نوع اعتقادات صوفیانه و روحیه درویشی و اعتقاد بسر نوشت و تقدیر و قسمت، خود را تسکین داده تا حدودی با اینگونه تخدیرات رنج و ناراحتی مدام خود را فراموش می‌کنند.

لمپن - خرده‌بورژوا مشکلات و دشواریها و مصائب زندگی را با این نوع افکار و عقاید توجیه و تفسیر می‌کند. و این وسیله‌ای است برای تحمل ناراحتی‌ها و سختی‌های این دو روزه دنیا و عمر گذران آنها. این جنبه از اعتقادات لمپنی اغلب با جملات و اصطلاحات رایج در تصنیفها منعکس است. بی‌جهت نیست که هر تصنیفی بعد از زمان کوتاهی بر سر زبانها می‌افتد و صفححاتش را لمپن - خرده‌بورژواها و سایر اقشار و دسته‌هایی که زندگی نزدیک با نهادارند در قهوه‌خانه‌ها - منازل - کافه‌ها - تفریحگاهها - محل کار و هر کوی و برزن می‌نوازند.

خیالت تخت باشه - خواننده ایروج از فیلم رانندگان جهنم
گفت برو خیالت تخت باشه آدم نباید سخت باشه
گفت که ناراحت نشو هیچوقت با هیچکس بدنشو
بی‌خیالش باش جانا تا خیالت تخت باشه
تا که خوشبختی بود آدم چرا بدبخت باشه

مستی و مستی بهم خوبست ای دل گوش کن
آدمی در زندگی بیخود نباید سخت باشه
داشم دنیا خیلی بزرگه
داشم این دنیا بزرگه

جغجغه - خواننده ایرج از فیلم گنج قارون:
دنیا محل گذره
فکرش را کم کن میگذره
با مردمان خوبی بکن
هر کاری خوبش بهتره

کبک میخونه - خواننده ایرج - از فیلم گنج قارون:
زهشاران عالم هر که را دیدم غمی دارد
بزن بر طبل بیعاری که آنهم عالمی دارد

خواننده ایرج : از فیلم خداداد
مخور غم مخور غم ای طلاجون
دلت را از غم دوران مرتجون
خدا وسیله سازه
خودش برات میسازه

از فیلم فارسی
کنار تو خوش میگذره
دنیا محل گذره
خوب و بدش میگذره

از فیلم حسین کرد
با این دو روز دنیا
بزن قید این و آنرا
لب خود ز خنده بگشا
کند لطف و کرم باما
خدای آسمانها

از فیلم حسین کرد
تا کی نالی ای مه ز دنیا
منشین غمگین دنیا دوروزه

» »

» »

عناصری از لپن ها بجائی میرسند که هر نوع کوشش و تلاشی را

در جهت بهتر کردن زندگی خود بی نتیجه دیده و حتی از آن همه کوشش
بیهوده‌ای که قبلا کرده‌اند احساس پشیمانی و تأسف می‌نمایند.

اینان وقتی خود را در اصلاح و بهتر کردن زندگی عاجز و ناتوان
دیدند نه تنها روزگار بهتر را خواب و خیال میدانند بلکه چنین زندگی
سرآپا رنج و محنتی را امری مقدر بحساب می‌آورند و با تسلیم و رضا با
خیال راحت آنرا می‌پذیرند.

اینان این زندگی سیاه و دوزخی را سر نوشت خود دانسته و نسبت
به همه حوادث و قضایا حالت بی تفاوت پیدا میکنند. این نوع افراد بعد
از رسیدن بحمد بیهودگی، می‌زنند بر طبل بیعاری و وارد عالم بی خیالی
میشوند. اینها بچنان آدمهای بی درد و بی فکر و بی غمی تبدیل میشوند که
همیشه زندگی از بیخ گوششان میگذرد. در واقع اینان آدمهای مسخ
شده‌ای هستند که از جانب لمپن‌ها و خرده‌بورژواها با آدمهای بی خیال -
بی درد - بی عار - بیرگوش معرفی شده‌اند.

تصنیف علی بیغم ضمن اینکه آرزوها و اعتقادات لمپن - خرده
بورژوا را منعکس کرده در عین حال تجسم گنگی است از لمپن‌های بی‌عار
و بی‌غم که زندگی را به هیچ گرفته‌اند.

علی بی‌غم - خواننده ایروج از قلم گنج قارون

علی بی‌غم اومده بادل پر غم اومده

بهر تنهائی تو مونس و همدم اومده

ز غم افسرده‌میشی چو گل پژمرده‌میشی

غم مخوردنیا دوروزه این دوروزه هم‌روز بروزه

به زندان می‌تاب و معشوق مست

خدایم رساند ز هر جا که هست

گنج قارون نمبخوام پول فراوون نمبخوام

جام جمشید جم و تاج فریدون نمسی خوام

لقمه ای نان و گلیم پاره ای مسارا بسه

بهر ما يك گوشه كوچك در این دنيا بسه

غم مخوردنیا دوروزه این دوروز هم روزبروزه

اکثریت قهرمانان فیلم فارسی دارای مشاغل لمپنی و خرده

بورژوازی تهی دست هستند مانند گدائی - جیب بری - دزدی - قاچاق

فروشی - فاحشگی - قماربازی - ولگردی - واکسی - نوکری - کلفتی -

قهوه چی گری - گارسونی - بار فروشی - شو فری - لاتاری - بلیط

بخت آزمائی فروشی - دوره گردی - طوافی - اسباب بازی فروشی -

معرکه گیری و...

مکانهای فیلم فارسی نیز اکثراً محل سکونت و زندگی و کار و

تفریح و رفت و آمد لمپن - خرده بورژواها است. مانند اتاق محقر و

فقیرانه - میادین بارفروشا - قهوه خانه حاشیه خیابان - زورخانه - کافه -

میخانه - امامزاده - گورستان - مسجد - زندان و...

بعضی از بازیکنان فیلمهای فارسی مانند مصدق - آراسته - فردین

اکبرهاشمی - همایون - بیک ایمانوردی - شبنم - جهانگیری - شهین و

ظهوری از لحاظ قیافه و هیكل و پوشش و تکلم و بازی بنحوی نماینده

تیبیک لمپن - خرده بورژوا هستند.

کافه از وسائل ختمی و لازم فیلمهای فارسی است زیرا اکثر قصه های

هندی - عربی - چاچا - راک و بابا کرم در روی صحنه کافه که میزهایش

را لمپنها و خرده بورژواها اشغال کرده اند انجام میشود.

لمپن - خرده بورژواها از رقص و آهنگهای عربی و هندی خوششان میآید. بطوریکه قسمت عمده بر نامه‌های کافه‌های لاتی را این نوع رقص‌ها تشکیل میدهد و گمان نمی‌کنم طی این ده سال حتی یک فیلم فارسی بدون رقص و آواز عربی و رقص باباکرم و آواز کوچه باغی بتوان سراغ گرفت.

رقص باباکرم رقص تمام عیار لمپن‌ها است. و بین خود لمپن‌ها و اغلب مردم این رقص بر رقص جاهلی معروف است. اکثریت لمپن‌ها در مواقع عرق‌خوری و گردشهای خارج شهر و مجالس عروسی و بزم شبهای مستانه کافه‌ها بانواختن باباکرم بر رقص و پایکوبی مشغول میشوند و همچنانکه لمپن‌سم از جهات مختلف نفوذ و تسلطش را بر طبقات دیگر جامعه بسط میدهد رقص جاهلی لمپن‌ها نیز بمثابه رقص ایرانی بین تمام خانواده‌ها و طبقات مختلف جای خود را باز کرده و همگانی میشود. رقص جاهلی در فیلمهای فارسی توسط بازیگران تبیک لمپن انجام می‌شود.

آواز و غزلخوانی بین لمپن‌ها و حتی خرده بورژواها متداول است. لمپنهایی که صدای خوش دارند غزل‌های لمپنی را در قهوه‌خانه - خرابات - محل کار - کوچه - خیابانهای خلوت و آرام آخر شب - میخانه - کافه - صحرا و مجالس عیش و عروسی میخوانند.

در فیلمهای فارسی آواز لمپنی بسیار رایج است. تصنیف خوانها که در درجه اول عبارتند از ایرج و دلکش و عهدیه و شهین و شهپر و پوران و آفت اکثر آبدیابین هر تصنیف غزل یا چند بیت از غزلی را با آوازی می‌خوانند. در اینجا برای نمونه چند غزل بسیار معروف لمپنی که حتی از رادیوهای

ایران نیز بخش میشود میآوریم:

دعای شب

خدایا دلبرم نارو بمن زد شرمسارش کن
ز شهر آواره اش کن سوی غربت تار و مارش کن
تقاضی مارو از او پس بگیر در همین تهرون
مثال من دچار اخم و تخم صاحب کارش کن
صفا کردم باهاش امارو دست خوردم بد آوردم
تو هم این پر جفای بی صفت را بد بیارش کن
بسازش هر چه رقصیدم بساز من نمیرقص
خدایا یا بکش این دلبرو یا سازگارش کن

کنج قفس - خواننده ایبرج

در این کنج قفس ای دل چه آذرها ز جان دارم
شکایتها ز دست مردمان این زمان دارم
گنه نا کرده زندانی شدم با دست صیادان
از آن رو شکوه های آشکارا و نهان دارم

عاشق عطار - خواننده ایبرج

عزیزم از غمت رنگ مرا چون زعفرون کردی
مثال لاله عباسی رخم را لاله گون کردی
مرا دیدی و چون لیمو عمانی ترش و گشتی
زمن بگذشتی و تلخی چنان گل گاوزبون کردی
تو با شیرین لبانت قند و شکر را ز رو بردی
تو با این تندی خوبت رقابت بانو تون کردی

زمینت بوی هل از روی تو بوی گلاب آید
ببازار نکوئی خوب نرخت را گرون کردی
بعناب لب و آن لفلل خالت قسم ای گل
که تارفتی ز پیش من لباتو آویزون کردی

ساعتی در قهوه خانه - خواننده ایرج
تو ای دلدار تازه دم نمیدونم کجا رفتی
یهو کفتر شدی پرپر زدی سوی هوا رفتی
ز سوز تب سماور وار میسوزم بهجان تو
شدم از آتش هجر تو خاکستر چرا رفتی
فدای طعم و عطر و رنگت ای محبوب بی همتا
چرا با عاشق بی رنگ خود راه جفا رفتی
تو هم در جوش عشق و عاشقی مانند من بودی
ولی از جوش عشق افنادی و بی اعتنا رفتی
اگر من باتو بد کردم غلط کردم خطا رفتم
تو هم گریبی جهت رفتی ز پیش من خطا رفتی

دوروز عمر - خواننده ایرج
دوروز عمر که دارد چون برق پای گریز
بسدست غم مسپارید دوستان عمر عزیز
اگر زمانه دهد ساغری ز خون سر شار
کنید جام خود از آب آتشین لبریز
کتاب دانش دنیا ز سوز عشق بسوز
که ایسن کتاب ورق پاره ای بود نا چیز

ویژگیهای زبان لمپنی در فارسی

درست است که در جامعه «در حال رشد» ایران هنوز بسیاری از مردم از سواد خواندن و نوشتن محرومند و از نظر فکری و شعور اجتماعی و ادراک مسائل زندگی بسیار عقب مانده اند ولی در عین حال بین طبقات و گروههای اجتماعی، لمپن ها از همه نیروها عقب مانده تر و عامی ترین آنها هستند.

لمپن ذهنش بسیار خالی و عامی و بسیار کوچک است و محتویات ذهنیش از حدود مفاهیم بسیار ابتدائی و ساده تجاوز نمی کند. در زمینه شعور و دانش اجتماعی در سطح بسیار پائینی قرار دارد و در تفهیم و شناخت مسائل زندگی بجای ادراک علمی به نقطه نظر ها و مسائل خرافی و متافیزیکی متوسل میشود. چرا؟

برای اینکه لمپن در جریان تولید اجتماعی شرکت و فعالیتی ندارد و مشاغل موقتش هم کارهای فوق العاده ساده ای است که از هر آدم ساده ای بدون کمترین تخصص و خبرگی برمی آید.

لمپن باماشین و تکنیک و وسائل نوین و پیچیده تولیدی سروکاری ندارد و چون در امر تولید شرکت ندارد فاقد مناسبات اجتماعی و ارتباط منطقی با طبقات و نیروهای جامعه است. و چون از لحاظ اقتصادی و نحوه کسب درآمد و محل سکونت با نیروهای مترقی، فاقد ارتباط اقتصادی اصولی است ذهنش بحد غیر قابل تصویری خالی و محدود و ساده است. باین جهت زبان لمپن بسیار ساده است و حدود مفاهیم و لغاتی را که در زندگی بکار میرسد و بدردش می خورد و ذهنش را انباشته بسیار

محدود است .

زبان لمپن آمیخته‌ای است از لغات و ضرب‌المثل‌ها و قصه‌ها و امثال و حکم عامیانه و لغات و واژه‌های خاص لمپنی .
آمیختگی و ترکیب زبان عامیانه با لغات و کلمات لمپنی بقدری است که گاه تشخیص و تمیز آن از یکدیگر بسیار مشکل است . با این احوال لمپن ضمن آنکه از لغات و ترکیبات عامیانه استفاده می‌کند از لحاظ معنی و لفظ ، زبان مخصوص بخود دارد .

مفاهیم الفاظ و تلفظ زبان لمپن محصول و نتیجه شرایط زندگی و چگونگی کسب در آمد و نحوه ارتباط او با طبقات دیگر است . این بدان معنی است که لغات و کلماتی که از زندگی لمپنی نتیجه شده در محیط زندگی لمپنی و توسط خود آنها بکار می‌رود .

البته نیروهای دیگر جامعه به نسبت تأثیر پذیری از لمپنیسم دو جنبه لفظ و معنی زبان لمپنی را در زبان خود بکار می‌برند . اغلب این لغات و واژه‌ها و ضرب‌المثلها و ترکیبات در تصانیف و غزلهای لمپنی آمده است که برای تفهیم و ادراک بیشتر زبان لمپنی نمونه‌هایی از متن تصانیف انتخاب شده می‌آوریم :

من که خودم چاکرتم لا کردار - علی چنگی بز ن چنگی بخور -
ور با سر و کولش میرم - سه تا ناقلا تيم سه تا بلا تيم - انگولک می کنیم
ور میریم - حالا بین پاکت میوه شو چه جوری کش میرم .

این قمار زندگی نه بر دو باختش معلومه نه ساخت و باختش معلومه

همش کلک بازیه همش کلک بازیه

گفت برو خیالت تخت باشه آدم نباید سخت باشه

اول عیش و خوشی نزد تو من خوار شدم وای وای زار شدم
دلم از عشق مالا مال
بیا ای لامروت با وفا شو

بیا ای ناز نازی جون
بزن بشکن لوطی جون آمدم من لوطی جون
کمتر ازین سرگله کن در عاشقی حوصله کن

شب که میشه من دلم میشنگه بیا
ای که چشمانت خوشگل و قشنگه بیا
باز من امشب سرمست و غزلخوانم
زده آتش عشق تو به جانم
تا کی نالسی ای مه زدینا منشین غمگین دنیا دوروزه

آتش پاره ظالم بلا تر تمیزه تو دلبرای و پر پریده خیلی عزیزه
هو حق مدد کن
دست مزار بروی لبانم که پاهات تو چال میره

لیاتو با لبام قاطی کن

امشب مرا غال نزاری

عصبانی نشو لجزای نکن
اینور آنورت میکنم چون باهات میشنم
من ترا دوست نساختم
تو که مرا دوست نداشتی
تو قشنگی دیگه طنازی نکن
دو چشمات منو کشته
سر بسرت میشداشتم
چرا سر کوچه کاشتی

نظر لطفته چقدر تو حرفات زکی
ندیدم مثل تو ، چه فرزی و چسبکی
دل میخواد در صورتی زلفا تو پریشون کنم
تورا میون داشها واله و حیرون کنم
رو راست خاك پات منم
حیرون نیگات منم

صنم سلسله مو ، ابرو کمون داره میاد
بخدا آنکه مرا کشته همون داره میاد

با قر و بی قریبا من ماچ خواهم یکی
دیشب گفنی زکی کمتر ناز کن الکی

کی ترا با نازت کرده
ناز می کنم درسته - من مقبولم درسته - من خوشگلم درسته
اطفاری با نازت کرده

انگار نه انگار من نگاری داشتم
انگار نه انگار روزگاری داشتم

خلاصه من نو کرتم - مستم بعشقت کرتم - کرتم و چا کرتم

می بده که لول لولم

من حسن فر فرهام فرزم و چالا کم من

زود غلاف کن که نترسم من و بی با کم من

من حسن فر فره هستم. مثل فر فره هستم

مال پائین شهرم . با هفت تیر کشا قهرم

نکن کساری که خیطت بکنم من

خودت خوب میدونی اینو میدونم من

سلیقه دار صاحب کمال کجائی

ای صاحب پول حلال کجائی

بیا که من نقل یاس آوردم

با التماس از بونجه زار آوردم

قربون چشم باد میت فدای رنگ گند میت میخوام بشی زن حاجیت

- من که می بینی و یلونم بچه چاله میدونم

- بچه نودلم وول میزنه دکتر و قابله را گول میزنه

- بابا بسه دیگه تیغ تو غلاف کن

- بیا ماچت کنم صد بارك الله

عزیزم نو کرت هستم بمولا کسرت هستم

خودم چا کرت هستم که دور و برت هستم

آخه من داش غلومم خاطرخوای عموم
بیچیده هر جا نومم از این بازو نترسی
مثال بید نلرزی چاکر حالا کجا تو فکر از دواچه
خاطرخوای نسون سنگک و آشن او ماجه
دیگه ازین حرفا نزن میشم کلافه دلخور می شم می بیچم توی ملافه

چون فیلم فارسی درباره زندگی لمپن - خرده بورژوازی است
بازیگرانی که در نقش آنها بازی می کنند بزبان لمپنی صحبت مینمایند تا
جائی که چون بعضی از بازیگران اصلی فیلم نمیتوانند بزبان لاتنی گفتگو
کنند دیگری که توانائی این کار را دارد بجای آنها تکلم می کند . برای
نمونه بعضی از جملات فیلم گنج فارون را میآوریم:

ابتقدر لفتش نده - چی داری با خودت بلغور میکنی - مادر ویشیم -
از جیب خلبفه می بخشی - اینجارا کور خوندی - خودت رانگیر گدا -
برای لای جرز خوبه - بابا دست خوش فایدش چیه - جانت سلامت باشه -
تو بد سوراخی گیر کردیم - پتهات را روی آب میاندازم - بما کلک نزن -
شکمت سیرشد کوری میخوانی - لوطی پای نفاره - تو سرما مال نزن -
قال را بکن - بزنی روشن شی - شکمت که سیرشد نیش و از میشه مرگ
علی اوقا تمون را تلخ نکن - بزار خوش باشیم - کلا همان را میاندازم
آسمون - ازین زندگی ها کیف میکنی - اگر یک دفعه دیگه گدا بازی
در بیاری دلخور میشم - نو کر تم لا کردار - باز چه کلکی سوار کردی -
خاطر خواه حاجیت شدی - گنج شدی - بین نه چی ساخته - گندش
داره در میاد - شکم گشنه - چی میشد یک گوشه ای را کج می کردی طرف

ما - کبکت خروس میخونه - قندداغ را بخورمیزونت میکنه - ما آدمای
قانعیم - اگر آدم دلش نخوش باشه يك خروار غم هم رو دوشش باشه
هیچیش نمیشه - بسم الله بگو بعدش بخور .

ایده‌های فیلم :

در فیلم‌های فارسی ثروت و رفاه تقبیح شده و زندگی پراز فقر و
مسکنت طبقات پائین بزندگی طبقات بالا برتر نشان داده شده است .
زندگی این دنیا و مواهب آن نباید موجب دل بستگی آدمی باشد
باید این دو روز دنیا را هر طور هست گذرانند و بفکر دنیای دیگر بود .
اینطور وانمود می کنند که مردم تهی دست و فقیری که در رنج و بیماری
و انواع ناراحتی‌ها بسر میبرند نسبت به مردم ثروتمند و راحت طلب
خوشبخت تر و آسوده ترند ، افکار صوفیانه توأم با اخلاق و رفتار
درویشانه باشدت ترویج میشود و با بسط خرافات و باطیال و اعتقادات
لمپنی و افکار درویشانه و انتقاد از علوم و دانش باشکال مختلف افراد
را آموزش خرافی میدهند : هر کس نان روزی خودش را می خورد -
رزق و روزی هر کس از روز اول معلوم شده است . فقر و غنا امریست
طبیعی و برای جامعه لازم - باید از چشم داشتن بمال دیگران پرهیز کرد
و از مبارزه برای زندگی بهتر و رفاه اجتناب نمود .

همه چیز با نصیب و قسمت است هر کس سرنوشتش قبلاً تعیین
شده و تمام کارها و اتفاقات بدست ناپیدای سرنوشت است . حوادث و
اتفاقات جامعه و طبیعت بر حسب تصادف و اتفاق است و اصولاً رخدادهای
عالم هستی از هیچگونه قانونی پیروی نمی کنند .

چون سرنوشت هر فردی از روز اول تعیین شده تمام حوادث

خوب و بدی که برای هر کس پیش می‌آید امریست مقدر و محترم و غیر قابل اجتناب لذا نباید از حوادث تلخ و ناگوار زندگی شکوه کرد . باید بسر نوشت خودراضی بود و بآنچه مقدر است سوخت و ساخت .

هر نوع شکوه و اعتراض بمقدرات و سر نوشت بمنابیه عدم اطاعت و گناه کبیره محسوب میشود . بطور کلی عقاید قضا و قدری و افکار درویشانه مسأله اساسی فیلم‌های فارسی است . بدبختی افراد نتیجه اعمال فردی خودشان است و گاه سیه‌روزی فرد نتیجه معاشرت با رفقای بد و ناجور است . فرد مقصر است و جامعه هیچگونه مسئولیتی ندارد . جامعه هیچگونه نقشی در تربیت و پرورش و نحوه زندگی افراد ندارد . آنچه هست زندگی فردی است که جدا از ارتباط با زندگی اجتماعی مؤثر است . باید بوضع موجود قانع بود و زندگی حاضر را غنیمت شمرد . همیشه بآنهایی که وضع بدتری از تودارند نگاه کن نه آنهایی که وضع بهتری دارند .

لمپن‌ها در همه زمینه‌های اخلاقی و خصوصیات زندگی بر عکس آنچه هستند معرفی میشوند . لمپن‌ها آدمهای مهربان و درستکار و شایسته و نوع دوست و زحمتکش و باصفا و شریف و فداکار و پاکدلی معرفی شده‌اند که انسان بی اختیار شبیهتاً این همه گذشت و محبت و انسانیت میشود .

زندگی پسر از تزویر و فساد لمپن را بسدروغ سرشار از صفا و صداقت نشان میدهند و اینطور وانمود می‌کنند که لمپن‌ها در روابط خود با دیگران اصول مردانگی و صداقت را در هر شرایطی ملحوظ میدارند . بی‌غمی و بی‌دردی و الکی خوش بودن و بر طبل بیعاری زدن

را بطور همه جانبه ب مردم می آموزند و آدمهای برهنه خوشحال و مسخ شده
و سراپا رنج را خوشحال ترین و خوشبخت ترین آدمهای روی زمین
معرفی مینمایند .

انحراف جنسی

شهرهای مهم ایران را میتوان بدو بخش عمده تقسیم کرد: یکی شهرهای تجاری بزرگ مانند تهران - اصفهان - تبریز - اهواز که با وجود فعالیتهای صنعتی و بسط امور تجاری و مالی، خرده بورژوازی از لحاظ تعداد و نوع مشاغل و جمعیت شاغل و فعالیتهای اقتصادی نقش مهمی بعهده دارد.

دوم شهرهای تجاری متوسط و کوچک که هر يك بمنزله بازار بزرگی است که در آنها انواع کالاهای خارجی و داخلی و محصولات کشاورزی بفروش میرسد و خرده بورژوازی در فروش و تولید بعضی کالاها نقش اساسی دارد.

درین شهرها، کارگاههای کوچک دستی و بعضی صنایع مصرفی و کارگاههای پیشه‌وری تا حدودی بعضی احتیاجات شهر و روستاهای اطرافش را تأمین میکنند.

در شهرهای ابران و احدهای تولیدی کوچک و کارگاههای

پیشه‌وری و کارگاههای تعمیرری بسیار زیاد است، و بخش مهمی از امور تولیدی و تعمیرری بوسیله همین واحدهای كوچك مانند خیاطی، نانوایی، نجاری، كفشدوزی، ميكانيكي، باطری‌سازی، گلگیرسازی، اتاق‌سازی، دروپنجره‌سازی، آهنگری و ریخته‌گری انجام میگردد.

در این كارگاهها، بچه‌های ۱۶ - ۱۰ ساله زیر نظر صاحبكار و استادكاران مشغول كار و فعالیتند، و در تمام اوقات كار و مواقعی از ساعات فراغت با كارگران بزرگتر از خود در ارتباط و تماس نزدیك میباشند. در این نوع كارگاهها و واحدهای تولیدی:

۱- صاحبكار و استادكاران در محیط كار و جریان تولید برای بچه‌ها همه‌گونه تسلط و فرماندهی دارند و آنها متقابلا مجبورند از اوامر و دستوراتشان اطاعت نمایند. تسلط استادكاران در محل كار، اغلب بخارج از محیط كار كشیده شده و شاگردان ناگزیرند تا سرحد امکان اوامر و دستورات و خرده‌فرمایشهای آنان را انجام دهند.

۲- بچه‌ها كه شاگردان كارگاهها محسوب میشوند در محیط كارگاه باشوخیهای زشت و زننده و ضرب‌المثلها و قصه‌ها و خاطرات بزرگترها كه اكثر آجنسی است بدقت گوش کرده و متأثر میشوند و بتدریج با فحش‌ها و شوخی‌های لفظی و دستی عادت کرده و ترغیب میشوند.

۳- بچه‌ها ضمن شنیدن و دیدن این نوع فحش‌ها و شوخی‌ها، با كترین غفلت و كندی كار باسرنزس و فحش و كتك روبرو هستند.

۴- شوخی‌ها و لطیفه‌ها و ضرب‌المثلها و نقل خاطرات موجب تضعیف و زائل شدن شرم و حیای بچه‌ها میگردد و در محل كار و خارج از آن حد و مرز بین بزرگترها و كوچكترها از بین میرود.

۵- استادکاران و بچه‌ها در خارج از محل کار رفت و آمد دارند و اغلب بایکدیگر بگردشهای خارج از شهر و محل‌های تفریحی و دیدنی دیگر می‌روند. در اینگونه موارد تقریباً هیچگونه مانع و رادعی بین استادکاران و شاگردان در صورتیکه مایل بدوستی و رفت و آمد باشند وجود ندارد.

۶- در این کارگاهها، لمپن‌ها بصورت کار موقت و بطور متناوب در مواقع ضروری بکار مشغول میشوند.

در کشور ما متناسب با بکار افتادن واحدهای صنعتی و ایجاد مؤسسات بانکی و تجاری و فرهنگی و توسعه مؤسسات و سازمانهای مختلف اداری و اقتصادی دولتی و خصوصی، بر تعداد زنانی که میتواند در کارها و فعالیتهای اقتصادی و اجتماعی شرکت کنند افزوده شده است. با این حال تعداد زنانی که در مؤسسات مختلف خصوصی و سازمانهای دولتی شرکت دارند در مقایسه بابچه‌های ۱۶-۱۰ ساله‌ای که در صنایع دستی و کارگاههای پیشه‌وری و کارخانه‌ها و مشاغل خرده - بورژوازی کار میکنند کم و محدود است و بطور کلی شرایط و موقعیت اقتصادی و اجتماعی زنان را میتوان در چند اصل خلاصه نمود.

۱- زنان در کارگاههای پیشه‌وری هیچگونه شرکت و دخالتی ندارند و در کارگاههای کوچک و صنایع دستی، کارشان محدود و بیشتر اوقات موقتی و جنبی است.

۲- در اغلب کارگاهها، اساساً محل کار مردان با زنان جدا و متفاوت

است مانند کارگاههای پارچه‌بافی و اغلب کارگاههای دوزندگی. و در کارگاههایی که مرد و زن با همکاری یکدیگر در محل واحدی کار میکنند تا آنجا که ممکن است از گفتگو و ارتباط با یکدیگر حتی در حد بکه موقعیت شغلی اجتناب میکند پرهیز مینمایند، مانند کارگاههای قالیبافی، تقریباً در این نوع کارگاهها و مراکز اقتصادی یا زنان با مردان هیچگونه ارتباط و رفت و آمدی ندارند و یا تماس و برخوردشان فوق العاده محدود و زیر نظر است.

۳- در کارخانه‌ها و کارگاههایی که اجباراً زن و مرد با یکدیگر کار میکنند، زنان و مردان بر اساس رسوم و سنن و اعتقادات جامعه سعی دارند تا سرحد امکان از تماس و گفتگو و تبادل نظر و رفت و آمد با یکدیگر اجتناب نمایند.

۴- اصولاً اکثریت مردم با کار زن در خارج از محیط خانه مخالفند.

۵- اعتقادات، اخلاقیات و رسوم و سنن رایج با فعالیتهای اقتصادی و اجتماعی و شرکت زن در جامعه و معاشرت زن با مرد سازگار نیست.

۶- کار و فعالیت عمده و اساسی زنان در رشته‌های مختلف صنعتی و مؤسسات تجاری و بانکی و بویژه در ادارات و مؤسسات دولتی متمرکز است.

۷- زن با کار و شرکت در فعالیتهای اقتصادی و کسب درآمد، شرایط استقلال و آزادی و برابری حقوقی خود را فراهم مینماید. از این مقایسه بخوبی استنباط میشود که پسران دارای امکانات و آزادیهای

همه‌جانبه و وسیعی هستند و برعکس زنان در ارتباط با مردان و شرکت در جامعه دارای محدودیتهای زیاد و اشکالات فراوانی میباشند تا آنجا که جامعه آن اندازه که از روابط جنسی مرد وزن ناراحت و خشمگین می‌شود از رابطه جنسی مرد با مرد ناراحت و عصبانی و منزجر نمیگردد .

وقتی دختری با مردی رابطه جنسی ایجاد کند نه تنها خانواده طرفین بخصوص خانواده دختر آنرا تقبیح و محکوم میکنند بلکه اکثریت مردم بر اساس رسوم و اخلاقیات و اعتقادات معمول بطرز خشن و بیرحمانه‌ای سند محکومیت و قتل دختر را امضاء مینمایند، و متناسب با اینکه رابطه در چه مرحله‌ای باشد و تا چه حدودی مردم از چگونگی امر باخبر شده باشند حدود کیفر و مجازات و صدور حکم فرق میکند.

دخترانی که رابطه جنسی با مردی ایجاد کنند سخت‌ترین عقوبتها در انتظارشان است تا آنجا که ممکن است کار باخراج از خانواده یا بمرگ آنها منتهی شود ولی همین خانواده‌ها در مورد پسرانشان چندان متأثر و ناراحت نمی‌شوند. آنها ضمن تقبیح و محکوم کردن رابطه جنسی مرد با مرد در عین حال تصمیمات تند و اعمال وحشیانه‌ای را که درباره دخترانشان اجراء میکنند بهیچوجه در مورد پسرانشان عملی نمی‌کنند و سعی دارند تا آنجا که ممکن و مقدور است موضوع را ماست مالی و فراموش نمایند.

میدانیم که انحراف جنسی رفتار عادی و از خصوصیات و شرایط زندگی لمپنی است و اکثر افرادی که در محیطهای لمپنی زندگی میکنند و با لمپن‌ها در تماسند با آنکه از نوع رابطه باخبرند و حتی این نوع بچه‌ها

را می‌شناسند نسبت با آنها نفرت و انزجاری نشان نمیدهند و این عمل را نه تنها محکوم نمیکنند بلکه سعی دارند از نزدیکش بگذرند. در گذشته بعضی جاهل‌های معروف و سرشناس از بین بچه‌های مفعول بچه‌ای را انتخاب میکردند و برای زمان طولانی حدود ۱۵-۱۰ سال با او بودند و این نوع بچه‌ها به «بچه» یا «آدم» فلانکس معروف می‌شدند. نوع رابطه و پیوند این بچه‌ها با اربابانشان بمثابه يك رابطه ازدواجی بود و وقتی طرف بحدود ۲۵ سالگی و از کار افتادگی میرسید اکثراً یکی از نوچه‌ها و پادوهای اربابش تغییر سمت میداد.

فاعل‌ها بچه مفعول‌ها را از کجا و از بین چه دسته‌ها و اقشاری شکار می‌کنند؟

بطور کلی در خانواده‌ها و گروه‌ها و اقشاری که فقر و استثمار و فساد اجتماعی بیداد می‌کند، آنجا که ازدوستی و محبت و مهربانی خبری نیست، آنجا که افراد يك خانواده نسبت بهم بیگانه‌اند و باخوشونت و برای کمترین منظورهای مادی، زشت‌ترین دشنام‌ها را نثار هم می‌کنند و در خانواده‌هایی که همه ریشه‌های معنوی و مهر و محبت پژمرده و خشکیده است، آنجائی که افراد يك خانواده بخاطر فقر و حشمتك و گرسنگی مزمن مدام مجبورند قوت خود را از دهان یکدیگر و با فشار و تهدید بیرون آورند، آنجا که پدر و مادر دخترانشان را با صد یا چندصد تومان می‌فروشند، آنجا که مادر یا پدری دخترش را برای استفاده‌ی دیگران بازار عرضه می‌کنند، آنجا که همه مفاهیم انسانی و دستورات شرعی و اصول حقوقی و اخلاقیات بالفاظ بی‌معنی و مسخره و چندی آوری مبدل شده است، آنجا

که فساد و تباهی همنهی ارزشهای انسانی و اصول و مبانی زندگی را تباه کرده و همه چیز در با تلاق متغنی فرورفته است .

مجموع این مظاهر و خصوصیات و مشخصات را بین چه بچه‌هایی از گروهها و افشار اجتماعی میتوانیم پیدا کنیم .

۱- بچه‌های ولگرد و بی سرپرست : بچه‌های بی سرپرست بچه‌های ۱۰-۱۶ ساله‌ای هستند که بنحوی رابطه‌شان با خانواده گسسته و برای همیشه از آن جدا شده‌اند . این بچه‌ها یا پدر و مادر یا یکی از آندو را در سالهای پائین زندگی از دست داده‌اند یا پدرشان در حادثه‌ای فوت کرده یا مدت طولیلی در زندان بسر برده یا در ماجرائسی کشته شده یا افیون و الکسل چنان فاسدش کرده که شیرازه‌ی خانواده ، خود بخود گسیخته است . اغلب این بچه‌ها یا محصول خانوادهای چندزنی هستند یا نتوانسته‌اند زیر دست نامادری زندگی کنند یا فرار از ده و شهر و زادگاهش را در این سالهای بچگی گشایشی برای خروج از فشارها و ناراحتی‌ها و دردمندیهای خود دانسته‌اند .

بهر حال اینگونه علل و موجبات بچه‌ها را از خانواده جدا کرده و آنها را بولگردی و سرگردانی کشانده است . این دسته از بچه‌ها اگر چه قبل از آغاز ولگردی شرایط مناسب خانوادگیشان برای قبول فساد مساعد است ولی بعد از زندگی ولگردی آمادگیشان بر مراتب چند برابر میشود . این دسته از بچه‌ها عمده‌ترین نیروی ذخیره‌ی لمپنی هستند .

۲ - بچه‌هایی که زیر کنترل خانواده نیستند : خانواده‌های خرده‌بورژوازی و کارگران کارگاههای پیشه‌وری از لحاظ تعداد بچه‌ها ،

بارورترین خانواده‌ها هستند. خرده‌بورژوازی تهیدست و بی‌چیز بجز چندساعت خواب شب بقیه و قتش بکار و کسب می‌گذرد بطوریکه از تعطیل جمعه و اعیاد و سوگواریها هم نمیتوانند استفاده کنند. این دسته از کارگران و خرده‌بورژواها صبح زود که کارشانرا شروع می‌کنند تا ساعت ۸-۱۱ شب ادامه پیدا می‌کند. اینان نه تنها نمیتوانند از فرزندانشان بهر صورتی کمترین مراقبت و کنترلی داشته باشند بلکه کمتر شبی از هفته پیش می‌آید که فرزندانشان را بیدار ببینند و شام و نهارى گرد يك سفره تناول کنند.

اینان آنچنان در تلاش معاش برای پیدا کردن ابتدائی‌ترین وسائل زندگی برای فرزندانشان هستند که بهیچوجه امکان و فرصت تربیت و آموزش و مراقبت آنان را بدست نمی‌آورند.

مادران این خانواده‌ها نیز یا مجبورند بسرای کمک بسدر آمد خانواده کاری دست و پا کنند یا اداره‌ی زانسدگی داخلی چندین نفر تمام وقتشان را در داخل خانواده می‌گذراند.

چون اکثر کارگران و خرده‌بورژواها در خانه‌های مستأجری اجاره‌نشین هستند و در هر خانواده چند مستأجر و هر يك بطور متوسط ۵-۶ بچه دارند نمیشود ۱۰-۲۰ بچه را در يك حیاط كوچك چند متری جا داد و با جبار بچه‌ها خود بخود بمحیط خارج از خانه کشیده میشوند و در بیرون از خانه روابطشان بالمپن‌ها و ارادل و او باش بیش از پیش بسط و استحکام می‌یابد.

۳- بچه‌هایی که در کارگاههای پیشه‌وری و فروشگاهها

مشغول کارند : در درجه اول کارگران عائله مند و کم در آمد و خرده بورژوازی بی چیز بعلت کمی در آمد و بیکاری متناوب و استثمار و فقر و بی چیزی برای کمک بدر آمد خانواده مجبورند فرزندان خود را در کارگاهها و مغازه ها مشغول کار نمایند . همانطور که قبلاً بحث شد این دسته از بچه ها بعلت تماس و ارتباط اقتصادی با استادکاران در محل کار و ارتباط و دوستی در خارج از محیط کار وقتی بالمبینه های داخل و خارج کارگاه تماس مداوم پیدا کنند بیم لغزش و سقوطشان زیاد است .

نحوه تماس و آشنائی بچه ها با لمپن ها

لمپن ها و عناصر ردل و بی شرف از وسائل و موضوعات و مشاغلی برای تماس و آشنائی با بچه ها استفاده می کنند که نمودار و مبین آرزوها و علائق و سرگرمی های بچه های ۱۰-۱۶ ساله است . این بچه ها بعلت فقر و اشتیاق بازی و سرگرمی و کمبود محبت و مهربانی های خانوادگی و ذهن خالی و عدم آشنائی از منظوره های پلید و وحشیانه ی لمپن ها خیلی زود و بسادگی ندانسته بدام این شکارچیان حیوان صفت می افتند .
مهمترین این مشاغل و وسائل عبارتند از :

- ۱- دو چرخه سازی : دو چرخه سازها اکثر آلمیند و دو چرخه سازی ، وسیله ی مطمئن و پوشش بسیار فریبنده ایست که در پشت آن میتوان بسادگی بچه ها را در اولین فرصت فریب داده و بدام انداخت .
بچه ها علاقه و اشتیاق وافری بدو چرخه سواری دارند ولی همیشه پول برای کرایه کردن ندارند ، دو چرخه سازها چندین مرتبه با نهاد دو چرخه کرایه میدهند و بچه های از همه جا بی خبر مرتب «نسبه» دو چرخه کرایه

می‌کنند ولی وقتی قرض بچه‌ها بمقدار معتابهی رسید و دانستند بهیچ طوری نمیتوانند قرضشان را پرداخت کنند آنوقت است که منظورهای پلید و غیرانسانی خود را مطرح می‌کنند و بچه‌ها ندانسته و عملاً بفساد کشیده میشوند.

پرنده فروشی : این شغل وسیلهٔ کاملاً مطمئن و مؤثری است برای گول زدن بچه‌ها. بچه‌های ۱۶-۱۰ ساله علاقه‌ی زیادی به پرندگان بخصوص کبوتر دارند. کبوتربازان و پرنده‌فروشها باتماس و دوستی با بچه‌ها از اشتیاق و علاقهٔ آنها به پرندگان برای منظورهای کثیف و غیر انسانی خود سوءاستفاده کرده و وسیلهٔ فریب و آلوده کردن آنها را فراهم مینمایند.

۳- بامیه‌فروشی: از مشاغل لمپنی است که بچه‌ها را با آن خیلی زود و ارزان میشود شکار کرد.

۴- لاتاری و شانسی : از مشاغل دیگر لمپنی است که مورد علاقهٔ بچه‌ها و وسائل فریب و شکار آنهاست.

۵- چاله حوضهای دیروز و استخرهای امروز : حوضهای بزرگ آب سرد در حمامهای خزینه‌دار سابق به چاله حوض معروف بود - در تابستان پیشه‌وران و کارگران و شاگرد بچه‌های کارگاههای پیشه‌وری و لمپن‌ها مشتریان پروپاقرص این چاله حوضها بودند ، در این چاله حوضها بچه‌ها با بزرگترها بیازی و شوخی و سرگرمی‌های دیگری مثل گل‌بازی می‌پرداختند، بچه‌های از همه جا بی‌خبر که مشغول بازی با بزرگترها بودند کم کم با آماده شدن شرایط و مؤانست بیشتر مورد تجاوز

قرار میگرفتند. لمپنها و ارادل بازی را بشوخی و شوخی را بروابط همجنسی تمام می کردند. اغلب استخرهای امروز دست کمی از چاله حوضهای دیروز ندارند.

۶ - قهوه خانه - قهوه خانه ها که اکثراً عده ای از لمپن ها در آن جمعند بواسطه ی رفت و آمد پدر و برادران و استادان و همسایگان دور و نزدیک بچه ها با آنجا وبخاطر بازیها و تفریحات و گفتگوهای که در آنجا انجام میشود مورد علاقه بچه هاست . لمپن ها سعی می کنند بوسائل مخلف در داخل و حوالی قهوه خانه باب دوستی را بابچه ها باز کنند . درین سالها تلویزیون وسیله جدیدی است برای کشاندن بچه ها به قهوه خانه .

۷ - کبوتر بازی - کبوتر و کبوتر بازی برای بچه ها بسیار شوق انگیز است . بچه های محله های پائین اکثراً وقتی در آسمان محلشان کبوتر ها را در گردش و بازی می بینند محال است چشمشان را با آسمان ندوزند . این کبوتر بازان هم که قریب باتفاق لمپن هستند از این وسیله برای آشنائی و رابطه با بچه ها استفاده می کنند .

۸ - قمار بازی - تپله بازی - ورق بازی - تاس که درین بست ها و کوچه های خلوت و خرابه های سرراه مدرسه و خانه ی بچه ها انجام میشود دام دیگری است برای آشنائی و دوستی بابچه ها . گاه اتفاق می افتد بچه ای بابچه های دوسه ساعت در یک جا می ایستند و محو تماشای قمار بازان دوره گرد میشوند .

۹ - سینماهای درجه ۲ و ۳ - یکی از وسایل تفریح هفتگی و دائم بچه‌ها دیدن فیلم بخصوص فیلم‌های جنگی و فارسی است. پدر و مادر و برادران بچه‌های خانواده‌های کارگری و خرده بورژوازی نه وقت و فرصت ۳ ساعت رفتن بسینما دارند نه علاقه و پولش را. بچه‌های این خانواده‌ها بتهائی یا باتفاق چند دوست همسن و سال خود روانه سینما میشوند. آنها نزدیکترین سینمای حوالی منزلشان میروند و همیشه با خرید بلیط درجه ۳ مشتری پر و پا قرص سینماهای درجه ۲ و ۳ هستند. شما هر وقت بخواید وارد سینمای درجه ۲ و ۳ محلی شوید می بینید چند بچه جلو در سینما ایستاده اند و ملتسانه خواهش میکنند آنها را با خود بسینما ببرد. کسانی هستند که نه تنها خواهش آنها را اجابت میکنند بلکه بچه‌ها در سینما پهلوی خود می نشاند و بآنها محبت می کنند و برایشان حتی آجیل و نوشابه هم می خرند.

۱۰ - هیأت‌ها و مجالس سینه زنی - رهبری و اداره‌ی مجالس سینه زنی و هیأت‌ها بطور عمده بالمین‌هاست. لمین‌ها در این نوع مجالس سوگواری نسبت بمجالس قرائت و تفسیر قرآن و وعظ و خطابه علاقه و اشتیاق بیشتری نشان میدهند. بچه‌هایی که بنحوی در این نوع مجالس بالمین‌ها تاپاسی از شب گذشته در تماس و ارتباطند در فرصت مناسب در تماسها و آشنائی‌های دیگر نیز قرار میگیرند.

۱۱ - مدارس - در مدارس که در مراکز خرده بورژوازی و لمپنی قرار دارند بعلت نفوذ و تسلط لمپنیسم و ارتباط اغلب دانش آموزان بالمین‌ها و رفت و آمد آنها بقهوه خانه‌ها و مراکز لمپنی خطر

فرب و انحراف بسیار زیاد است.

۱۲- منحرفان و لمپن‌ها از اماکن و وسائل دیگری هم برای انحراف

و فرب بجهه‌ها استفاده میکنند که از شرح آن معذورم.

فرهنگ استعماری و فرهنگ لمپنی

تقریباً از آغاز قرن شانزدهم میلادی، دریانوردان، بازرگانان و کمپانیهای بازرگانی پرتغالی، انگلیسی و هلندی بنام تجارت و بازرگانی به بنادر و سواحل خلیج فارس آمدند. و بمنظور فروش کالاهای اروپا و آسیا و خرید اجناس و کالاهای ایران بویژه ابریشم با حکومت ایران بمذاکره پرداختند.

شرکتهای بازرگانی برای ایجاد و بسط روابط بازرگانی و سیاسی با ایران کوشش زیادی بکار میبردند، و هر کدام سعی داشتند با کسب امتیازات انحصاری و تصرف بنادر مهم تجاری و نظامی خلیج فارس و عقد قراردادهای موقعیت خود را مستحکم نمایند.

شرکتهای بازرگانی پرتغالی، انگلیسی و هلندی از همان آغاز، بنام تجارت و بازرگانی، منظورهای استعماری و غارتگرانه داشتند. آنان از همان آغاز رابطه بازرگانی و سیاسی با کشتیهای جنگی و اسلحه آتشینی که با خود آورده بودند، بنادر مهم تجاری و نظامی ایران و خلیج فارس

را مورد حمله قراردادها و منظورهای اقتصادی و سیاسی و انحصاری خود را در لابلای امتیازات و قراردادها پنهان میکردند.

صفویه به خصوص شاه عباس ضمن ایجاد و بسط روابط بازرگانی و سیاسی، همه نوع امکانات بازرگانی و وسائل رفت و آمد و شرایط سکونت را برای آنها فراهم نمودند، و دستورهای لازم برای جلوگیری از راهزنی و غارت اموال آنها صادر و احتیاطهای لازم را در نظر گرفتند.

صفویه و نادر و تا حدودی کریمخان با آنکه همه گونه وسائل و امکانات مساعد در اختیار بازرگانان خارجی قرار دادند در عین حال در مقابل تجاوزات آنها بقلمرو متصرفی خود ایستادگی نمودند و از دادن امتیازات و سپردن تجارت و گمرکات بخارجیها و شرایطی که موجب بسط نفوذ سیاسی و اقتصادی آنها گردد خودداری کردند. در تمام این مدت بعزت توانائی و قدرت تمدنی حکومتهای شاه عباس و نادر و تاحدی کریمخان، کمپانیهای بازرگانی و دولتهای متجاوز و استعمارگر علی رغم کوششها و تلاشها و جنگهایی که بر راه انداختند امتیاز مهم و چشم گیری بدست نیاوردند و هر موقعی که کمپانیها و دولتهای آنها از طریق جنگ یا بر پا کردن توطئه و بلوا قسمتی از قلمرو ایران را تصرف کردند بلافاصله از طرف قدرت مرکزی سرکوب و وادار بعقب نشینی گردیدند.

باین ترتیب سیستم فتودالی و رژیمهای استبدادی ایران در آغاز و تا زمان قدرت، بمنظور حفظ آزادی و استقلال و دفاع از قلمرو خود با نفوذ و تجاوز و حاکمیت استعمار به مقابله و جنگ پرداختند و تا موقعیکه نیرومند و توانا بودند نه تنها از منافع اقتصادی و سیاسی و استقلال ایران

و سایر سرزمینهای تحت قلمرو خود حمایت و حراست نمودند بلکه حتی
کوشش داشتند از حکومتها و قدرتهای کوچک و بزرگ دیگر و همچنین
حکومتها و شاهان اروپا در جهت منظورهای سیاسی و نظامی و اقتصادی
خود بهره برداری نمایند.

فتودالیسم و رژیمهای استبدادی ایران در زمان قدرت و تاموقمیکه
قوی و قدرتمند بودند بهیچوجه در مقابل منظورهای سیاسی، اقتصادی و
نظامی استعمارگران مرعوب و تسلیم نشدند و کوششهای لازم را برای
حفظ آزادی و استقلال و تمامیت قلمرو خود و جلوگیری از نفوذ و تسلط
خارجی بکار میبردند.

ولی فتودالیسم و رژیم استبدادی ایران سرانجام در مقابل استعمار
که روز بروز قوی تر و خریص تر و متجاوزتر میگردد با همه مقاومتها و
پایداریها و از خود گذشتگیها شکست خورد.

استعمار از شمال و جنوب نفوذش را در بین خوانین و مالکین و
سلاطین توسعه داد و با ایجاد بلوا و آشوب و دسیسه و توطئه و دخالتهای
سیاسی و نظامی و اقتصادی و فرهنگی و برپا کردن جنگهای تجاوزکارانه و
تصرف قسمتهایی از سرزمینهای ایران، فتودالیسم و رژیمهای استبدادی
را زیر سلطه و نفوذ خود گرفت.

ازین زمان استعمارگران روسی و انگلیسی، قدرتهای پراکنده
فتودالی را بیش از پیش زیر بال و پر خود میگیرند و با تسلط و حاکمیت
بر آنها بانان می فهمانند که حفظ منافع اقتصادی و قدرت سیاسی شان در
صورتی ممکن است که تحت تسلط و نفوذ استعمارگران باشند و برای
حفظ و بسط منافع استعمارگران ضمن اطاعت و فرمانبری از هیچ کوششی

فروگذار ننمایند.

ازین زمان است که رژیمهای استبدادی، سلطنت و موجودیت خود را درگرو تأیید و پذیرش استعمارگران می‌بینند، واکثر خوانین و فئودالها نه تنها موجودیت اقتصادی و قدرت سیاسی خود را ناشی از وجود استعمار می‌بینند بلکه بسیاری از آنها تدریجاً نوکری و چاکری تنزل پیدا میکنند و حتی کسانی که کم نیستند تا حد جاسوسی و خیانت بوطن و ملت خود در مقام دفاع از منافع امپراطوریهای استعماری پیش میروند.

استعمارگران که قبلاً مقاومت و استقلال طلبی فئودالیسم و استبداد را دیده بودند و جنگها و لشکرکشی‌های آنرا بیاد داشتند، برای آنکه خیالشان از بابت مقاومتها و سلحشوریها و جانبازیها و سرکشی‌های امیران و سلاطین راحت باشد سعی کردند تمام ارزشها و حاصلتها و صفات ارزنده، بخصوص جنبه‌های استقلال طلبی و ضد استعماری فئودالها را بگیرند و شرایط مادی و فرهنگی مقاومت و استقلال طلبی و آزادیخواهی آنها را ازین ببرند تا آنها با آمادگی بیشتری به نوکری و چاکری و حاکمیت استعمار تن در دهند.

باین منظور استعمارگران، هماهنگ با برنامه‌های دیگر استعماری، کوشش‌های لازم را برای فاسد کردن و پوساندن مبانی و ارزشهای فرهنگی فئودالیسم بکار بردند. وهمزمان و هماهنگ با آن، دنباله‌روی و تقلید از جنبه‌های منفی و مضر فرهنگ غرب را ترویج و تبلیغ می‌کردند.

فئودالیسم و رژیم استبدادی با تسلط استعمار و تحت تأثیر برنامه‌ها و تبلیغات استعمارگران، بحدی نسبت با استعمار و فرهنگ و تمدن غرب

مرعوب و محکوم گردید که نوکری و حتی جاسوسی برای استعمار را نوعی فضیلت و تشخیص و امتیاز میداند.

استعمار - ارتجاع بملتهای استعمار زده اینطور تبلیغ و فہداندندند اند که هر اندازه ملتها نسبت بفرهنگ و تاریخ خود بیگانه و بی اطلاع تر باشند و از میراث فرهنگی و تمدن گذشته خود احساس خجالت و حتی سرافکنندگی نمایند مرقی تر و متمدن ترند. و اگر بوزینه وار جنبه های مسخره و مبتذل و سطحی فرهنگ و تمدن غرب را مورد تقلید و ستایش قرار دهند و به نوکری و سرسپردگی استعمار و غرب افتخار نمایند. شرایط ترقی و پیشرفت و تمدن را فراهم کرده اند.

فتوودالایسم و استبداد که در مقابل استعمار زبون و دلیل و حقیر و بیچاره شده و بشدت خود را باخته و ترسیده بود با تلقینات و تبلیغات استعماری ترس و حقارتش دو چندان شد و بعد که بالاستعمار علیه ملت متحد شد و دارای منافع مشترکی گردید خود به پادو و مبلغ استعمار مبدل گسردید و سعی کرد تمام مظالم و خصوصیات و مساقت فرهنگ استعماری - ارتجاعی را بین مردم رواج و عمومیت دهند تا بهتر و با آسودگی خاطر بیشتری برای زمان طولانی تری بتوانند بر مردم حکومت نمایند.

فتوودالایسم و استبداد از موقعی دچار زحمت و وحشت میشود و خود را حقیر و بیچاره می بیند و به نوکری و چاکری استعمار افتخار میکند که باشکستهای پی در پی، مرتب عقب می نشیند و سرانجام با شکست های متوالی، حاکمیت و تسلط استعمار را می پذیرد.

باین منظور دو نامه که یکی مربوط بزمانی که فتوودالایسم در رژیم

استبدادی در موضع قدرت است و دیگری مربوط بزمانی است که نفوذ اقتصادی و سیاسی و فرهنگی استعمار افزایش یافته و نفوذ الیسم و استبداد باشکست‌های پی‌درپی تحت تسلط و حاکمیت استعمار قرار گرفته بایکدیگر مقایسه و بررسی مینماییم .

«روز یکشنبه ۱۷ ژوئن شاه عباس در یکی از باغهای سلطنتی به سفیر اسپانی اجازة شرفیابی داد ، و او را میهمان کرد. درین میهمانی شاه اشخاص گوناگون را دعوت کرده بود و شاید درین مجلس بیش از صد تن از ملل مختلف که بزبانهای گوناگون سخن میگفتند و به لباس ملی و مخصوص خویش ملبس بودند حضور داشتند.

از بامداد آنروز به سفیر خبر دادند که باید بحضور شاه برسد. او نیز به تهیه کار خود پرداخت و لباس مخصوص سفیران به تن کرد. به همراهان و ملازمان خود نیز دستور داد که لباس رسمی اسپانی در بکنند. هدایای پادشاه اسپانی که سفیر، همراه خود به قزوین آورده بود چنانکه می‌گفتند نزدیک صد هزار اکوی اسپانی (بیش از نود هزار تومان بپول آن زمان) ارزش داشت و ازین گذشته سیصدبار شتر فلقل نیز از هندوستان برسم پیشکش آورده در اصفهان بکسان شاه سپرده بود.

هدایای او مرکب بود از مقداری ظروف طلا و نقره و بلور و احجار و جواهر قیمتی و مقداری زین و لگام زردوزی شده گرانها و تیرو کمان و تفنگهای قتیله‌ای و آلات جنگی مرصع و از آنجمله خنجر و شمشیری تمام مرصع بجواهر گرانها که پادشاه اسپانی آنها در روز عروسی خویش بکمر بسته بود.

همینکه سفیر بدر بزرگ باغ رسید چون هنوز شاه عباس باغ نیامده بود

زیردرخت بزرگی نزدیک در ، که نشستگاهی تخت مانند گرد آن ساخته بودند چندقالی افکندند و از سفیر خواهش کردند که تا آمدن شاه در آن جا استراحت کند.

سفیر نزدیک دو ساعت در زیر آن درخت منتظر نشست، و قطعاً روح و جسم او هر دو در عذاب بود. عذاب روحی داشت از آنجهت که او را در معبر عام زمانی دراز معطل کرده بودند و در او با این رفتار با اشخاصی در مقام و مرتبه او امکان ناپذیر بود و عذاب جسمی از آن سبب که برای مرد سالخوردی مانند وی سخت دشوار بود که هنگام ناپستان در گرمترین ساعات روز، دو ساعت تمام زیر درختی با آن لباس تنگ اسپانیایی و آن یقه بلند آهارزده بنشیند.

پس از آنکه شاه بیاغ آمد، سفیر را با هدایای او وارد باغ کردند. پس از ورود سفیر اسپانی بباغ، شاه از جای برخاست و به استقبال وی رفت و او را با گرمی و مهر بانی بسیار پذیرفت. سفیر نیز به محض دیدن شاه احترامات مرسوم را بجای آورد و دست و دامن و قبای او را بوسه زد و نامه پادشاه اسپانی را نیز بوسید و بشاه داد .

شاه تا غروب آفتاب با سفیران اسپانی و عثمانی در سخن بود ولی بیشتر در مسائل مختلف گفتگو کردند و از امور سیاسی سخن بمیان نیامد. در او اخر ماه رجب آنسال چون معلوم شد که شاه از قزوین قصد آذربایجان دارد، سفیر اسپانی در صدد برآمد که از او اجازه شرفیابی گیرد و در مجلس خصوصی مقصود سفارت خویش را با وی در میان نهد . پی‌بشرد لاواله درین خصوص چنین نوشته است:

سفیر اسپانی چون از قصد حرکت شاه آگاه شد غوغائی بر آورد

تا مگر شاه او را در مجلس خصوصی بپذیرد ولی این امر محال می نمود، چه شاه ایران هیچگاه سفیران بیگانه را در قصر خود تنها نمی پذیرد و پذیرائی ایشان همیشه بسا میهمانی رسمی توأمست، حتی اگر سفیران مطالب مهم سیاسی هم داشته باشند مانعی نیست که در حضور دیگران اظهار کنند ولی سفیر اسپانی با آنکه سه دفعه بخدمت شاه رسیده بود از مسائل سیاسی دو کشور سخنی بمیان نیاورده بود.

سفیر سعی بسیار کرد که مگر در مجلس خصوصی با شاه سخنی گوید و حسین بیگک میهماندار و آقامیروزیر غلامان هم درین باب کوشش بسیار کردند ولی بمقصود نرسیدند. سرانجام سفیر بر رئیس کشیشان اصفهان که در آن روزها برای دیدار شاه به قزوین آمده بود توسل جست و او از شاه خواست کرد که درخواست سفیر را بپذیرد و شاه اجابت کرد.

عصر یکی از همان روزها شاه سفیر اسپانی را دعوت کرد که در میدان قزوین حاضر شود، شاه چون بمیدان آمد راست بسوی سفیر اسپانی رفت و پس از آنکه چند دقیقه در حضور سفیر بادیگران سخن گفت به او اشاره کرد که همراه وی براه افتد پس هر دو سواره براه افتادند و چندین بار گرد میدان گشتند مترجم سفیر نیز با سربازان سوار بر اسب میان آن دو حرکت میکرد. سپس شاه سفیر را ترک گفت و بمقصر خویش رفت و سفیر در میان میدان تنها ماند اما میهماندار او را تا خانه اش مشایعت کرد.

بالجمله سفیر اسپانی چون شاه را در شرف حرکت دید درخواست کرد که برای کسب اجازه بازگشت بکشور خود و دریافت جواب نامه پادشاه اسپانی بحضور شاه باریابد ولی درخواستش پذیرفته نشد و

شاه عباس بدو پیغام فرستاد که چون چند تن از همراهانش رنجور شده‌اند و برای خود او نیز بعالت پیری، راه پیمائی و سفر دشوار است بهتر است که به اصفهان رود و چندی در آن شهر از رنج سفر بیاساید و وعده داد که چون از لشکر کشی فارغ شد و به اصفهان باز گشت رضای خاطر او را فراهم خواهد ساخت.^۱»

برای مقایسه، دو نامه که حاج میرزا آقاسی به محمد شاه نوشته است از کتاب میرزا اتقی خان امیر کبیر تألیف عباس اقبال میآوریم.

۱- «کمترین بنده میخواسم تا عباس آباد بروم اما بواسطه اینکه جناب وزیر مختار انگلیس تشریف نخواهند آورد نتوانستم. نه بنده میبیرم نه آنها دست میکشند نه وجود مبارک صحت کامل مییابند که پدر اینها را از گور در آورند. حال جناب وزیر مختار منتظر این است که یکی از نوکرهای متشخص در خانه شال و کلاه کرده برود و عذر بخواهد که چرا دیر ملک ایران را تصرف کردید. نمیدانم مقدر چیست و برای چه این ذلت را بکشیم. بسمبارک اعلی حضرت ... نزدیک است بمرگ مفاجات بمیرم. نه دنیا دارم نه آخرت نه آبرو. نوکر دولت روسیه مسرا بقراول بیندازد دیگر چیزی باقی نمانده که بسرمن بیاید... بازی مقرر فرمائید که یکی رفته عذر بخواهد ... میگویم من فرستادم، قبله عالم و عالمیان روحنا فداه استحضار ندارند.»

۲- «... در نه سال نهصد هزار تومان پول مرا دولت روسیه برده، علاوه، املاک ایروان را ضبط کرده، علاوه، هر وزیر مختار صد هزار

۱- سیاست خارجی ایران در دوران صفویه - نصر الله فلسفی.

نامربوط که به تون تابی نمیتوان گفت بمن نوشته و گفته اند...!»
حاج میرزا آقاسی، صدراعظم محمدشاه که تا این حد در مقابل
سفرای روس و انگلیس و نوکران آنها عاجز و زبون و بی آبرو گردیده و
باشکایت به محمدشاه مرگ خود را طلب مینماید چه کسی ست؟ و چرا
تا این حد زبون و بیچاره است.

«حاج میرزا آقاسی آن شاید بی نظیر طولی نکشید که برای خاطر
مقام صدارت با انگلیسها کنار آمد. یعنی بهر تدبیری بسود انگلیسها اورا
جلب و تسخیر کردند و تا روز مرگ محمدشاه نسبت با انگلیسها وفادار
بود و تقاضاهای آنها را اجرا مینمود.»

نه تنها میرزا آقاسی نو کربی آبرو و توسری خور بیگانگان بود
بلکه محمدشاه هم دست کمی از او نداشت چرا که با کمک مستقیم روس
و انگلیس به سلطنت رسیده بود.

محمد شاهی که با تأیید و کمک و موافقت روس و انگلیس به
سلطنت رسیده بود چگونه میتواندست در مقابل منافع و دستورات
صاحبان تاج و تخت خود بایستد؟

شاهی که قبلاً بوسیله پدرش فتحعلیشاه، سلطنتش در ضمن
قراردادهایی از طرف روس و انگلیس تضمین شده بسود چگونه می-
توانست پدر روس و انگلیس را از گور در آورد؟

امپراطور روسیه در عهدنامه گلستان برای اظهار دوستی و اتحاد
خود نسبت به اعلیحضرت قدر قدرت پادشاه اعظم ممالک ایران اقرار
مینماید «که هر یک از فرزندان عظام ایشان (فتحعلیشاه) که بولیعهدی
دولت ایران تعیین میگردد هرگاه محتاج به اعانت یا امدادی از دولت

علیه روسیه باشند مضایقت نمایند تا از خارج کسی نتواند دخل و تصرفی در مملکت ایران نماید^۱ .

و انگلیس بر اساس ماده سوم عهدنامه ایران و انگلیس (۱۸۱۴) متعهد میشود که «از کمک و معاونت به سرکشان و شاهزادگانی که علیه تاج و تخت پادشاه قاجار قیام کنند خودداری نماید».

بعد از مرگ فتحعلیشاه روس و انگلیس مطابق عهدنامهها و قرارها و توافق‌هایی که کرده بودند محمدشاه را که ولیعهد و تبریز بود در رسیدن به سلطنت مستقیماً کمک و یاری نمودند .

«بر اثر انتشار خبر وفات فتحعلیشاه در پایتخت و اغلب شهرهای ایران پسران او به ادعای سلطنت برخاستند.

درین هنگام سفیران روس و انگلیس خود را به تبریز رساندند و چندتن از افسران انگلیسی که ریاست ایشان با «راولینسن» بود دسته‌های آذربایجانی را جمع آوری کردند و با محمد میرزا عازم تهران شدند^۲ . حالاً فتوای‌المس و رژیم استبدادی را در زمان شاه عباس که در موضع قدرت است و در زمان محمدشاه که در موقعیت شکست و وابستگی به بیگانگان است مقایسه کنیم.

۱- شاه عباس سفیر اسپانی را با	۱- میرزا آقاسی می‌خواهد تا
آنهمه هدایا و با وجود واسطه‌هایی	عباس آباد برود ولی بواسطه اینکه
مانند حسین بیگ و آقامیرنمی پذیرد	وزیر مختار انگلیس تشریف می-
و وقتی اجازه برگشت بکشورش	آورند اجازه ندارد از خانه اش
را می‌خواهد دستور میدهد تا	خارج شود.
موقعیکه از جنگ با عثمانی برگردد	
در اصفهان استراحت کند .	

۱- نقل از تاریخ روابط سیاسی ایران و انگلیس تألیف محمود محمود .

۲- نقل از کتاب تاریخ ششم ادبی .

۲- شاه عباس از کشتی‌های جنگی و اسلحه آتشین و نیروی انگلیس برای اخراج پرتغالی‌ها از جزیره هرمز استفاده نمود.

۲- محمدشاه با وجود پشتیبانی روسیه در مقابل حضور چند کشتی جنگی انگلیس در بنادر ایران از فتح هرات و افغانستان صرف‌نظر نمود.

۳- شاه عباس از رقابت اسپانیایی‌ها، پرتغالی‌ها، انگلیسی‌ها و هلندی‌ها بسود ایران بهره‌برداری نمود.

۳- انگلیس، روس و فرانسه از نیروی نظامی و امکانات ایران در رقابت و جنگ با یکدیگر استفاده کردند.

۴- شاه عباس برای استفاده از نیروی نظامی و امکانات سلاطین اروپا و پاپ بر علیه عثمانی، کوشش‌هایی را که از زمان شاه اسماعیل شروع شده بود بمنظور اتحاد با شاهان فرنگ دنبال کرد.

۴- روس و انگلیس و فرانسه با عقد قرارداد و اتحاد با فتح‌علیشاه و محمدشاه و شاهان دیگر از نیروی نظامی و امکانات ایران بسود خود استفاده کردند.

«ما باید با هم از دو جانب بردشمن مشترک خویش سلطان عثمانی حمله کنیم بنابراین لازم است که زودتر به تهیه سپاه اقدام کنید.»^۱
سفر اسپانی در دربار شاه عباس

۱- نقل از نامه شاه اسماعیل صفوی به کارل پسر فیلیپ امپراتور آلمان.

چنین مینویسد: «در همان روز
تقدیم هدایا، شاه بمن گفت که بایستی
دوباره با سفیری که او معین خواهد
کرد به اسپانی ورم روم و پادشاه
اسپانی و پاپ را به جنگ با ترکان
برانگیزم»^۱.

۵- حاج میرزا آقاسی صدر اعظم
محمد شاه به محمد شاه مینویسد
«حالا جناب وزیر مختار انگلیس
منتظر این است که یکی از نوکر-
های متشخص در خانه شال و کلاه
کرده برود و عذر بخواهد که چرا
دیر ملک ایران را تصرف کردید.
هر وزیر مختار روس صد هزار
نامربوط که بسه تون تابانی نمیتوان
گفت بمن نوشته و گفته اند.»

۵- شیخ علیخان زنگنه وزیر
اعظم که از آمدن سفیر انگلیس
به اصفهان و مضمون نامه چارلز
دوم متغیر شده بود روزی به نماینده
هند شرقی گفت «معلوم میشود این
نو هستی که پیوسته انگلیسی ها را
به تکرار درخواست های بی معنی
تحریک میکنی و هر روز دو ذرع
پارچه سرخ بدوش یک نفر افکنده
سفیر تازه ای برای ما میفرستی ،
دولت ایران تا کنون هزار بار اجر
خدمتی را که انگلیسها کرده اند
داده است و آنکه اول بار برخلاف
قرارداد رفتار کرده است مانستیم
بلکه شما تید و ما حق داریم که آن
قرارداد را لغو شده بدانیم.»

۱- نقل از سیاست خارجی ایران در دوره صفویه .

روابط سیاسی و اقتصادی شاه عباس با شاهان اروپا و کمیانیهای بازرگانی و دریانوردان پرتغالی، اسپانیائی، انگلیسی و هلندی و همچنین سفرا و نمایندگان خارجی ناشی از قدرت سیاسی و اقتصادی فتووالیسم و رژیم استبدادی بود.

شاه عباس با تفوق و تسلط بر حکومتهای پراکنده داخلی و بنیاد و تقویت قدرت مرکزی و سرکوب نمودن دشمنان خارجی و استقرار امنیت، موجبات رشد اقتصادی و بازرگانی را فراهم نمود.

شاه عباس که بر سرزمین پهناوری حکومت داشت و بایر وزیهای مداوم بر عثمانی و شکست از بکان و مهاجمان و اعتبار و حیثیتی که در اروپا و آسیا کسب کرده بود از هر نظر نسبت به شاهان اروپا احساس برتری و تفوق مینمود و باتکای همین امکانات سیاسی و اقتصادی و تفوقها بود که نه تنها در ارتباط با شاهان و سفرا و نمایندگان خارجی بر اساس سیاست مستقل و حفظ منافع ایران عمل میکرد بلکه سعی داشت از شاهان اروپا و پاپ بر علیه عثمانی که دشمن مشترک ایران و اروپا بود استفاده نماید.

امنیت نسبی و رشد اقتصادی و بازرگانی خارجی و روابط سیاسی و اعتبار و حیثیتی را که شاه عباس با ایجاد و تقویت قدرت مرکزی و سرکوب نمودن قدرتهای داخلی و دشمنان خارجی و شرایط مساعد اقتصادی و بازرگانی فراهم کرده بود در دولت شاهان بعدی صفوی روز بروز بضعف رفت تا سرانجام در سلطنت سلطان حسین با تاخت و تاز افغانها همراه با مرگ دولت صفوی ب خاک سپرده شد.

کوششهای نادر که در اوائل از جهات اساسی، بازگشت به شرایط

سیاسی و نظامی و اقتصادی زمان شاه عباس بود در او آخر سلطنتش به -
آشفتگی و هرج و مرج و قتل و غارت کشید. و هنوز نادر در قید حیات بود
که آنچه را قبل از سلطنت و در اوائل سلطنتش رشته بود پنبه شد.

چنانچه شرایط سیاسی و اقتصادی و فرهنگی زمان شاه عباس در
رژیم‌های استبدادی بعدی ادامه پیدا می‌کرد و در جهت رشد و قدرت بیشتر
پیش میرفت امید آن بود که در جامعه ایران، مناسبات سرمایه‌داری و رژیم
پارلمانی مستقر گردد.

ولی فتودالسم و رژیم‌های استبدادی ایران با ضرباتی که پی‌درپی
با آشوب‌های داخلی و جنگ‌های خارجی بر بنیه نحیف و ضعیفش وارد میشد،
سرانجام با جنگ‌های ایران و روس و توطئه‌ها و آشوب‌ها و جنگ‌هایی که
انگلیس تدارک دید از پا درآمد و رسماً و عملاً زیر سلطه سیاسی و اقتصادی
روس و انگلیس قرار گرفت.

مهمترین عللی که مسوجبات شکست و وابستگی فاجار به شد
عبارتنداز:

۱ - فتودالسم و رژیم استبدادی به آخرین روزهای حیات خود
نزدیک میشد.

۲ - قدرت مرکزی ضعیف و ناتوان شده بود و خوانین و مالکین
و امرای محلی با سرپیچی از اوامر و دستورات قدرت مرکزی، همیشه
بدنبال شرایط مناسبی بودند که ضمن کسب استقلال، حکومت مرکزی
را بدست بگیرند.

۳ - نفوذ استعمارگران در بین خوانین و مالکین و رجال درباری

وصاحبان قدرت روز بروز افزایش مییافت.

۴ - جنگهای ایران و روس دولت را از نظر اقتصادی بیش از پیش ضعیف کرد و از نظر سیاسی آبرو و اعتبارش بر باد رفت و باشکست از روسیه استقلال خود را از دست داد و باشکستهای بعدی عملاً تحت نفوذ و تسلط روس و انگلیس قرار گرفت.

۵ - سرمایه داری انگلیس و فرانسه ضمن رشد سریع اقتصادی، حکومت را تصرف نمود و دامنه نفوذ خود را در سرتاسر جهان گسترش داد و باولع بیشتر ب فکر غارت ثروت های جهان بر آمد.

۶ - سرمایه داری داخلی ایران که در شرایط کم و بیش مساعد زمان شاه عباس رشد مییافت با سقوط صفویه ضعیف شد و با جنگ های آقا محمدخان و جنگهای ایران و روس بیش از پیش ناتوان گردید.

مجموعه این عوامل اقتصادی و سیاسی موجب ضعف و شکست فتو دالیسم و رژیم استبدادی ایران و تسلط و حاکمیت استعمار گردید بطوریکه از زمان فتحعلیشاه رسماً ایران تحت تسلط و نفوذ و استعمار قرار گرفت و بعد از او بابت نفوذ اقتصادی، سیاسی، نظامی و فرهنگی استعمار، بر تسلط و حاکمیت استعمار افزوده شد تا جائی که محمدشاه با ضمانت و بکمک روس و انگلیس بسلطنت رسید و میرزا آقاسی برای رسیدن بصدارت نوکری انگلیس را پذیرفت.

به شهادت تاریخ، فتو دالیسم در ایران و جهان، قبل از تسلط و حاکمیت استعمار، بر اساس خصائص طبقاتی خود نه تنها از مرز و بوم خود بلکه از قلمرو متصرفی خود با تمام قدرت و تاپای جان دفاع کرده است و حتی برای تسخیر سرزمینهای تازه و کسب ثروت های بیشتر و توسعه

سرزمینهای خود به قلمرو دیگران تجاوز کرده است.

طبقه فئودال قبل از تسلط استعمار از شرف و حیثیت و رسوم و سنن و اعتقادات و ارزشهای فکری و اخلاقی و میراث تاریخی خود با تعصب و قدرت دفاع نموده و در حفظ و بسط آن کوششهای لازم را بکار برده است.

فئودالیسم و استبداد همانطوریکه در مقابل هجومها و یورشهای خارجی ایستادگی و مقابله میکرد در برابر نفوذ و تحریکات و حملات استعمارگران هم با همه امکانات خود بمقابله برخاست و با توسل و استفاده از وسائل مختلف سعی کرد بادفاع از استقلال و مرز و بوم خود از نفوذ و دخالت و تسلط استعمارگران جلوگیری نماید و میدانیم که در آغاز و قبل از تسلط استعمار، در مقابل مطامع و تجاوزات و تسلط استعمارگران ایستادگی و مقابله نموده است.

ولی همین طبقه با این خصائص و ارزشها و بلند پروازیها و جاه طلبیها و آنهمه غرور و ابراز شرف و استقلال طلبی و آزادیخواهی و ایستادگیها و مقاومتها و لشگر کشیها، بعد از تسلط استعمار به طبقه توسری خور و ذلیل و وامانده و وابسته و نوکر استعمار تنزل مینماید.

وابستگی و نوکری و خفت و خواری این طبقه و رژیم استبدادیش در مقابل استعمار بقدری فاجعه انگیز و نفرت آور است که وزیر مختار استعمار به صدر اعظمش صدهزار نامربوط میگوید که به تون تابی نمیتوان گفت و نوشت.

شاه و صدر اعظمش در برابر سفرای استعمار بقدری ذلیل و زبون و بیچاره اند که صدر اعظم میگوید «نزدیک است بمرگ مفاجات بمیرم».

نه دنیا دارم نه آخرت نه آبرو. نوکر دولت روسیه مرا بقراول بیندازد
دیگر چیزی باقی نمانده که بسرمن بیاید».

استعمار بخصوص بعد از تسلط، برای حفظ و بسط و تسلط و حاکمیت
خود و جلوگیری از خطرات احتمالی و شورشها و طغیانهای قابل پیش -
بینی، در ارتباط و بر خورد با این طبقه، راه و روشهایی پیش گرفت و
شرایطی فراهم کرد که هر یک از دیگری در پستی و ذلت و نوکری و
غلامی و جاسوسی و وطن فروشی و خدمت با استعمار سبقت میگیرند و
برای چاکری و فرمانبری و اطاعت بی چون و چرا از استعمار و فروش
میهن و خیانت بوطن و ملت خود صف می بندند .

باشکست فتودالیسم و استبداد و پیروزی استعمار، بین ارتجاع
و استعمار، اتحاد شومی برای حفظ منافع اقتصادی و تسلط سیاسی استعمار
و فتودالیسم بوجود آمد. ولی بین این دو طرف اتحاد، طرف استعمار
غالب و حاکم و طرف ارتجاع مغلوب و محکوم است.

بعد از تسلط استعمار - ارتجاع، استعمار و ارتجاع متفقاً ارزشهای
فرهنگی جامعه را در جهت منافع اقتصادی و بسط تسلط سیاسی و
فرهنگی مورد نظر خود با انحطاط و ابتدال میکشند. و بجای فرهنگ ملی
و اکثر در قالب و پوشش فرهنگ ملی، فرهنگ استعماری را ترویج و
تعمیم میدهند. و با استقلال طلبی و آزادی ملی و فرهنگ و میراث تاریخی
و همهی ارزشهای ملی که بنوعی در آگاهی و غرور و افتخارات ملی و
بسط مبارزات ملی مؤثر است بطرز وحشیانه ای مخالفت و مبارزه می -
نمایند .

در هر جامعه طبقه حاکم بعزت حاکمیت اقتصادی و سیاسی و فرهنگی،
ایدئولوژی و فرهنگ خود را بوسائل مختلف بین طبقات و نیز و های جامعه
تبلیغ و انتشار میدهد و با استفاده از تمامی وسائل و امکانات کوشش دارد

ضمن جلوگیری از تبلیغ و نشر ایدئولوژی و فرهنگ طبقات و نیروهای دیگر جامعه، ایدئولوژی و فرهنگ خود را به ایدئولوژی و فرهنگ همه‌ی طبقات و نیروهای جامعه تبدیل و تعمیم دهد.

براین اساس بعد از شکست فتودالیسم از استعمار و حاکمیت اقتصادی و سیاسی و فرهنگی استعمار بر جامعه، فرهنگ استعماری همراه با بسط و حاکمیت سیاسی و اقتصادی استعمار، بعنوان فرهنگ حاکم و مسلط مستقر می‌گردد.

استعمار بعد از آنکه فتودال‌ها را به نوکران خانه زاد و آدمهای مفلوک و بیچاره و حقیری تبدیل کرد، بطور همه‌جانبه کوشش نمود تا همین سیاست فرهنگی را بدست فتودالیسم و استبداد حاکم نسبت بسایر طبقات و نیروهای جامعه اعمال نماید.

فتودالیسم و استبداد توسری خورده و وامانده و مفلوک و بیچاره همان واماندگی‌ها، توسری خوردن‌ها، حقارت‌ها، پستی‌ها و بیچارگی‌ها را از طبقات و نیروهای جامعه و زیردستان خود طلب میکند و هر اندازه در مقابل استعمار، حقیر و ذلیل و زبون است در برابر مردم، قدرت نمائی و استقلال طلبی مینماید و تلافی همه‌ی توسری خوردن‌ها و حقارت‌های خود را سر مردم در می‌آوردند.

از این نظر طبقات و نیروهای جامعه از دوسو، یکی از بالا از طرف فرهنگ استعماری و یکی از پائین از طرف فرهنگ لمپنی در معرض انحطاط و سقوط قرار گرفته‌اند.

فتودالیسم و استبداد مبلغان فرهنگ استعماری و لمپن‌ها مبلغان فرهنگ لمپنی، هر دو، نوکری، در بوزگی و گدا صفتی را هر یک بنحوی تبلیغ و اشاعه میدهند. هر دو قدرت در مقابل قدرت مافوق حقیر و زبونند و در برابر مردم و زیردستان خود زورگویان و متجاوزانی هستند که مرزو

حدی برای قدرت نمائی خود نمی شناسند.

هر دو طفیلی و سربار جامعه اند با این تفاوت که یکی با سهیم شدن در غارت ثروت های ملی و استثمار مردم، زندگی پر تجمل و ترفنی دارد و یکی با گدائی و طفیلی گری در فقر و مسکنت بسر میبرد.

مردم که از دو طرف مورد حمله تبلیغاتی و آموزشی دو فرهنگ منحط قرار گرفته اند، بحدی تحت تأثیر و اثرات شوم این دو فرهنگ مسخ شده اند که بنظر میرسد که همه ی ارزشها و اعتقادات و خصائص و اخلاقیات ملی و طبقاتی را از همه ی مردم گرفته اند و کمتر کسی رامیتوانی پیدا کنی که باغرور و سربلندی از فضائل و ارزشهای ملی و طبقاتی دفاع نموده و با استقامت و پایداری در حفظ و بسط میراث های ملی و ارزشهای طبقاتی بکوشد.

بر عکس کم نیستند کسانی که برای هر امر کوچکی حاضر نند دست بهر عملی بزنند و هر حقارت و توهینی را تحمل نمایند. نوکری و چاکری نه تنها از صفات و خصائص زشت و پست بشمار نمیرود بلکه جای ارزشهای انسانی را گرفته و مدال افتخار پست که بر سینه ی خیلی ها میدرخشد. و صاحبان آنها بعمد سعی دارند که آنرا مانند میخی در چشم همه ی آنها بی که با آزادی و شرف انسانی احترام میگذارند فرو کنند.

تمامی صفات و خصائصی که در بین بسیاری از مردم عمومیت

یافته، بنظر میرسد که بر اساس شرایط زندگی و فرهنگی و موقعیت طبقاتی لمپن ها باید فقط در بین آنها رواج داشته باشد ولی می بینیم که تمامی این خصصت ها و صفات و خصوصیات و اعتقادات بر اثر رواج فرهنگ استعماری و لمپنی نه تنها در بین لمپن ها بلکه در بین طبقات و نیروهای دیگر جامعه بچشم میخورد، تا آنجا که در بسیاری از موارد نمیتوان بین لمپن ها و سایر

طبقات و اقشار جامعه حدود مرزی قائل شد.

نتیجه آنکه فرهنگ معماری از بالا و فرهنگ لمپنی از پایین ، فرهنگ ملی و طبقاتی جامعه را تحت فشار قرار داده اند . طبقات بالا با معاشرت و نزدیکی و رفت و آمد بکشور های غربی و مصرف کالا های مادی و معنوی غرب ، بطور عمده جنبه های منحط و فاسد تمدن و فرهنگ غرب را تقلید نموده و سخت دل بسته ی این انحطاط و تقلید صوری و مسخره شده است .

اینان بوسائل مختلف مادی و معنوی و با استفاده از تمامی امکانات ، همین جنبه های منحط فرهنگ و زندگی غربی را بین طبقات و نیرو های دیگر جامعه بویژه بین اقشار خرده بورژوازی بالا و متوسط که از نظر زندگی و سطح درآمد از امکانات بیشتری برخوردار است و بزندگی طبقات بالا نزدیکتر و برای دنباله روی و تقلید از طرز زندگی و امور فرهنگی طبقات بالا آمادگی های بیشتری دارد اشاعه و رسوخ میدهند . فرهنگ لمپنی بطور عمده بین کارگران و خرده بورژوازی بویژه خرده بورژوازی بی چیز نفوذ و رسوخ یافته است . کارگران و خرده بورژوازی بعلت تماس و ارتباط بالمپن ها در محل کار و سکونت و تفریحات مشترک و اشکال دیگر ارتباطات ، تحت تأثیر فرهنگ لمپنی قرار دارند .

ضمناً بین کارگران و خرده بورژوازی فرهنگ معماری و بین طبقات بالا و متوسط فرهنگ لمپنی اشاعه و نفوذ دارد ولی فرهنگ معماری در درجه اول در طبقات بالا و بوسیله آنها رواج میابد و فرهنگ لمپنی در طبقات پایین اشاعه یافته است .

لمپن‌ها محروم‌ترین گروه اجتماعی...

لمپن‌ها محروم‌ترین گروه اجتماعی جامعه را تشکیل می‌دهند. اینان نه تنها از نعمات و موهبت‌های زندگی مادی و ارزشهای معنوی محرومند بلکه به ابتدائی‌ترین شرایط زندگی انسانی هم دسترسی ندارند. لمپن‌ها با کاسه لیزی و استفاده از ته‌مانده غذای دیگران و ظرفی سیرابی - عدسی و حداکثر یک کاسه آب‌گوشت یا دوسیخ کباب شکمشان را پر میکنند و بقول خودشان «همیشه نصف شکمشان سیر و نصف شکمشان گرسنه است».

لمپن‌ها نه زن دارند و نه بچه و اگر بعضی‌ها خانواده‌ای تشکیل دهند بعد از مدتی زیر بار فقر و محرومیت و انواع پریشانیها و آشفتگی‌ها گسیخته می‌گردد. و اکثریتی که نیاز جنسی خود را از طریق رابطه با روسپی‌ها تأمین میکنند اکثراً از آلوده‌ترین و سرخورده‌ترین روسپی‌ها که ارزان‌ترین آنها هستند استفاده میکنند.

لمپن‌ها روزها را در قهوه‌خانه یا گوشه خیابان و شب‌ها در حاشیه خیابان یا قهوه‌خانه یا مخروبه‌ای بدون زیرانداز و بالابوشی تمام میکنند.

مشتري عمده لباس های کهنه و ارزان قیمت، لمپن ها هستند و اگر لباس نوت تهیه کنند بعد از مدتی کوتاه مجبورند برای احتیاجات ضروری تر به بهای اندکی بفروشند .

زندگی لمپن ها از نظر مادی با فقر و مسکنت و از نظر روحی با درد ورنج توأم است و برای همه ی دردها و محرومیت ها و رنج های خود به انواع وسائل تخدیری پناه میبرند ولی این یکی هم بسادگی و باقیمت ارزان بدست نمیآید.

زندگی لمپن ها درین چندبیت شعر بخوبی توصیف و بیان شده است .

حاصل عمر

عمری گذشت و حاصل آن غیر غم نبود

آری ز عمر بهره ما جز الم نبود

تا ما بکوی عشق و وفا خانه ساختیم

کس آشنا به خانه ما غیر غم نبود

از زندگی بجز ستم و غم ندیده ایم

گویا که زندگی همه غیر از ستم نبود

گفتم مگر که بساده کند درد ما دوا

از بخت بد به محفل ما بساده هم نبود

لمپن ها محرومترین، بیکس ترین، بی پناه ترین و عقب مانده ترین انسانهایی هستند که از جهات مختلف مورد پست ترین و مسوحتش ترین توهین ها و تحقیرها قرار میگیرند. لمپن ها انسانهایی هستند که محبت و مهربانی و عواطف انسانی جایی در زندگی آنها نداشته و نه در زندگی

اجتماعی و در ارتباط با گروه‌های دیگر جامعه و نه در ذهن و اندیشه خود،
درک و فهمی نسبت بآن ندارند.

لمپن‌ها اگر از محبت و عشق و علائق انسانی یاد میکنند منشاء
مادی و واقعی آن همان دوستی‌ها و محبت‌ها و علائق با ستم‌های و کاذبی است
که در تمام طول زندگی‌شان لحظاتی با آن روبرو بوده‌اند.

گریز لمپن از جامعه و مردم و پناه بردن به تخدیرات و دست‌آموز کردن
پرندگان و حیوانات ناشی از زندگی پر از رنج و مسکنتی است که حتی
رگه‌هایی از محبت و عواطف انسانی در آن دیده نمی‌شود.

اگر در مواردی و مباحثی، لمپن‌ها را مورد حمله قرار داده و از
شرایط زندگی و وضع فرهنگی و فکری آنها استفاده کرده‌ایم، در هیچ کجا
و در هیچ موردی قصد توهین و تحقیر آنها را نداشته‌ایم.

من کوشش کرده‌ام شرایط زندگی و خصوصیات فکری و فرهنگی
آنها را با همه‌ی کثافت‌ها و زشتی‌ها و آلودگی‌ها و عقب‌ماندگی‌ها و
محرورمیت‌های آن نشان دهم. من نخواسته‌ام زندگی و موقعیت طبقاتی و
وضعیت فکری این گروه اجتماعی و علل پیدایش و رشد آن را بشناسیم
تا بهتر بتوانیم آنرا تغییر دهیم و حداقل از توسعه و بسط آن جلوگیری
نمائیم و با ترسیم خط فاصلی بین گروه‌ها و طبقات جامعه بجای آلودگی
بیشتر از پیشرفت آن مانع شویم.

لمپن‌ها که به بدترین و زشت‌ترین وضعی تحقیر و توهین میشوند
من نخواسته‌ام که با سرزنش‌ها و تحقیرهای خود بر زخم آنها نمک
پاشم. من چون آنها را مولود و زائیده ارتجاع و استعمار میدانم نه تنها
آنها را مستحق توهین و تحقیر نمی‌دانم بلکه این مسیبت و عاملان این

زندگی دوزخی هستند که باید مورد بدترین و زشت ترین توهین ها و تحقیرها قرار گیرند.

هر انسان محروم و زحمتکش و باسرفی از زندگی سراپارنج این محرومترین انسانها رنج میبرد و از رنج آنها دلش بدردمی آید و از مقایسه زندگی خود با آنها و محرومیتها و دردها و رنجهایی که آنها دارند خجل و شرمنده میشود و از اینکه پیش چشم و در همسایگی او انسانهایی از ابتدائیترین شرایط زندگی محرومند و در عین حال بشدت مورد تحقیر و نفرت قرار میگیرند عذاب میبرد.

معتقدم که خون دل خوردن و عذاب کشیدن و ابراز همدردی کردن و حداکثر از روی ترحم دستگیری و کمک کردن کافی نبوده و دردی را درمان نمیکند باید علل و عوامل این شرایط و وضعیت را شناخت و برای تغییر دادن آن کوشید.

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

تهران - خیابان شاهرضا روپروی دانشگاه
شماره ۱۴۱۶ تلفن ۶۴۱۶۲۵

۱۵۰ ریال